

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

OSNOVNI SUD PRIŠTINA

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI-SPECIJALNI DEPARTMAN

PS.br. 88/2025

Datum: 20.07.2026

POZIV ZA ROČIŠTE

POZIVAJU SE optuženi:

1. **Obrad Stevanović**, sin Mladomira, rođen dana 31.05.1953. godine, u selu Brekovo, Opština Arilje, Srbija, sa prebivalištem u ulici „Andre Nikolića“ Beograd-Srbija, General-Načelnik Policije-Šef Uprave MUP-a i pomoćnik ministra, ima raspisan Nalog za hapšenje za predmete 2021-DKR-20, 2021-DKR-86, 2021-DKR-52.
2. **Radomir Marković**, sin Radeta, rođen dana 11.08.1946. godine, Lukovac, Bosna i Hercegovina, sa prebivalištem u Žarkovačkoj 048, Beograd, sa ličnim brojem 1108946710163, Srbin, General - Pomoćnik ministra unutrašnjih poslova - Resor državne bezbednosti (RDB), osuđivan u Srbiji.
3. **Krsman Jelić**, sin Radivoja, rođen dana 07.04.1947. godine u Podujevu, sa prebivalištem u Nišu, Srbija, oženjen, General-Komandant 243. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije, sastavne jedinice Treće armije Prištinskog korpusa, Srbin.
4. **Goran Radosavljević**, nadimak Guri, sin Ljubiše, rođen dana 23.04.1957. godine, Arandelovac, Srbija, Osmana Đikića 030 26, Palilula, Beograd, Srbija, sa pozicijom General-pomoćnik komandanta generalštaba za specijalne operacije za Kosovo 1999, sa ličnim brojem 2304957721822, Srbin, Nalog za hapšenje za predmete: DKR-2022-2, DHKL-2025-32, DHKL-2025-57.
5. **Živko Trajković**, sin Trajana, rođen dana 12.12.1957. godine, u Strezovcu-Kamenica/Kosovo, Pukovnik-Komandant Specijalnih antiterorističkih jedinica SAJ 1998-1999, Srbin.
6. **Bogoljub Janičević**, sin Vojislava, rođen dana 18.08.1951. godine, u selu Brevce-Štrpce, bivše prebivalište u ulici „Kralja Petra I“, lam. B II/6/, u Uroševcu, sa brojem lične karte: 1808951960005 izdate od strane SUP-Uroševac, Srbin, policijski pukovnik i sa pozicijom: Načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu, nalog za hapšenje PPS.br.17/2019.
7. **Milan Lečić**, sin Janka, majka Sofija, rođen dana 26.05.1964. godine, u selu Muzećina, sa prebivalištem na bivšoj adresi Uroševac, oženjen, sa ličnim brojem JMBG 2605964960034, Srbin, Komandant PJP – Posebne jedinice policije Srbije, 1998-2002.
8. **Radomir Mitić**, sin Branislava, rođen dana 17.11.1959. godine u Prištini, sa prebivalištem u bivšoj ulici „Ramiz Sadiku“ 2, Uroševac, Komandant policijske stanice u Uroševcu, sa

ličnim brojem 1711959960019 izdatim od strane SUP-Uroševac, Srbin, ima raspisan nalog za hapšenje PPS.br.17/2019.

9. **Dragan Đorgović**, nadimak Đorka, sin Vitomira, rođen 10.04.1965. godine, u selu Berevce, Štrpce, sa ličnim brojem 1004965960006 izdatim od strane SUP-Uroševac, Srbin, bivši komandant u Policijskoj stanici u Štimlju.
10. **Branko Mladenović**, rođen dana 22.08.1968. godine u Uroševcu, Srbin, do 1999. godine zamenik komandanta policijske stanice Štimlje.
11. **Dragan Jasović**, sin Nikole, rođen dana 20.09.1953. godine u selu Belo Polje, sa prebivalištem u bivšoj ulici „M. Milenić“, br. 2 u Uroševcu, br. lične karte: 2009953930050, izdate od strane SUP-Peć, Srbin, pripadnik MUP-a, inspektor za istrage tokom perioda 1998-1999. godine u SUP-Uroševac.
12. **Momčilo Sparavalo**, sin Miodraga, rođen dana 08.08.1948. godine, u Uroševcu, bivša ulica „Nerodimski put“, br. 9-Uroševac, sa brojem lične karte: 0808948960009, izdate od strane SUP-Uroševac, Srbin, pripadnik MUP-a, inspektor za istrage tokom perioda 1998-1999. godine u SUP-Uroševac, ima raspisan aktivni nalog za hapšenje.
13. **Darko Amanović**, sin Dragoljuba, rođen dana 27.01.1966. godine u Prištini, bivša adresa stanovanja ulica „D. Aleksića“, br. 4, Uroševac, sa ličnim brojem 2701966960022, pripadnik MUP-a, inspektor za istrage tokom perioda 1998-1999. godine u SUP-Uroševac, ima raspisan nalog za hapšenje DKR-2022-11.
14. **Srboljub Vujnović**, sin Vojislava, rođen dana 23.12.1955. godine u Đeneral Jankoviću (Han i Elezit), sa ličnim brojem JMBG 2312955960008, pripadnik MUP-a, inspektor za istrage tokom perioda 1998-1999. godine u SUP-Uroševac.
15. **Božidar Marinković**, sin Petra, rođen dana 01.01.1968. godine, u Štimlju, bivša adresa stanovanja Štimlje, sa ličnim brojem 0101968960149, izdatim od strane PS Štimlje, pripadnik policije MUP-a u PS Štimlje.
16. **Zoran Stanojević**, sin Borivoja, majka Stanoja, rođen dana 06.11.1968. godine, u selu Krajište, opština Lipljan, sa prebivalištem u Starogradu, Srbija, sa ličnim brojem 0611968913017, izdatim od strane Republike Srbije, Srbin, oženjen, profesija do 1999. godine pripadnik SUP-a u Uroševcu, osuđen na 15 godina zatvora - Presuda P/43/2000.
17. **Milan Josanović**, sin Radovana, rođen dana 14.01.1968. godine u selu Orlane, Podujevo, sa prebivalištem u ulici Knjaza Mihaila Obrenovića, br. 100/3, Niš, sa ličnim brojem JMBG 1401968910009, Srbin, MUP, pripadnik OPG, Priština 1999.
18. **Goran Petković**, sin Tomislava, rođen dana 07.05.1973. godine, u Prokuplju, Srbija, sa prebivalištem u ulici Despota Đurđa, br. 36, Niš, sa ličnim brojem JMBG 0705973734613, Srbin, MUP - pripadnik OPG Priština 1999.

19. **Dragoslav Nikolić**, nadimak Džej, sin Borivoja, rođen dana 30.08.1969. godine, u Nišu, Srbija, sa prebivalištem u Vrelu, b.b., Aleksinac, Srbija, sa ličnim brojem JMBG 3009969731330, Srbin, MUP, pripadnik OPG Priština 1999.
20. **Čedomir Aksić**, nadimak Čeda, sin Vojimira, rođen dana 10.05.1960. godine, u Štimlju, bivša adresa stanovanja u Štimlju, sa ličnim brojem 1005960960098 izdatim od strane SUP-Uroševac, Srbin, bivši rezervni pripadnik policije MUP-a u policijskoj stanici – Štimlje, aktivni nalog za hapšenje.
21. **Zvonimir Janićijević**, nadimak Zvonko, sin Dorda, rođen dana 15.07.1958. godine, sa adresom stanovanja u Štimlju, sa ličnim brojem 1507958960019 izdatim od strane SUP-Uroševac, Srbin, rezervni pripadnik policije MUP-a u policijskoj stanici Štimlje.

Gorenavedeni optuženi dužni su da prisustvuju početnom ročištu koje je zakazano za dan **20.07.2026. godine u 10:00 časova** pred Osnovnim sudom u Prištini – Specijalni Departman, u krivičnom predmetu koji se vodi po optužnici za suđenje u odsustvu Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, **PPS br. 68//2021 od 30.12.2025.** godine, zbog toga što su u saizvršilaštvu izvršili krivično delo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, sankcionisano članom 142 u vezi sa članom 22 i 30 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, kao zakona koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela, što je trenutno predviđeno kao Zločini protiv čovečnosti, sankcionisano članom 143 u vezi sa članom 155 i članom 31 Krivičnog zakonika Republike Kosovo br. 06/L-074.

U skladu sa članom 303 stav 8. ZKP-a, sud poziva gorenavedene optužene da se predaju i prijave ovom sudu što je pre moguće, kako bi se ovaj krivični postupak vodio u njihovom prisustvu na ročištu zakazanom za gorenavedeni datum i vreme.

U skladu sa članom 303 stav 8. ZKP-a, sud poziva svako lice koje ima relevantne informacije o lokaciji gorenavedenih optuženih da te informacije saopšti policiji, u cilju obezbeđivanja prisustva gorenavedenih optuženih u ovom krivičnom predmetu.

Član 303 stav 8 ZKP-a, predviđa, citat: „*Razumni naponi u smislu stavova 6 i 7 ovog člana obuhvataju postupke prema članovima 172 i 173 ovog Zakonika i sveobuhvatnu informativnu kampanju, pozivajući optužene da se predaju nadležnosti suda. Takođe, poziv se zajedno sa optužnicom objavljuje na veb-stranici Državnog tužioca, suda koji vodi postupak i u službenom glasniku, pozivajući gorenavedene optužene da se predaju. Takva obaveštenja pozivaju svako lice koje ima relevantne informacije o lokaciji gorenavedenih optuženih da te informacije saopšti policiji*“.

U prilogu: Optužnica za suđenje u odsustvu Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo, **PPS br. 68/2021 od 30.12.2025.** godine, na albanskom jeziku i na srpskom jeziku protiv gorenavedenih optuženih, zbog gorenavedenog krivičnog dela.

Predsednica sudskog veća– sudija
Violeta Namani-Hajra

Preveo:
Burim Kafexhiu

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
Prokurori i Shtetit / Državni Tužilac / State Prosecutor
Prokuroria Speciale / Specijalno Tužilaštvo / Special Prosecution

Departamenti për Hetimin e Krimeve të Luftës
Department za Istragu Ratnih Zločina
Department for War Crimes Investigation

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

PPS. br. 68/2021

Osnovni sud u Prištini
SPECIJALNO ODELJENJE

Na osnovu članova 48, 234 stav 2 i 235 Zakonika o krivičnom postupku br. 08/L-032 (u daljem tekstu „ZKP“) i člana 9 stav 1.4 Zakona br. 08/L-168 o Specijalnom tužilaštvu i člana 18 Zakona br. 06/L-054 o sudovima, ovim podnosim sledeće:

OPTUŽNICA
Za suđenje u odsustvu

I. Protiv okrivljenih:

1.

Ime i prezime	Obrad STEVANOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Mladimir
Ime majke	
Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	31.05.1953.
Mesto rođenja	Selo Brekovo, opština Arilje, Srbija
Adresa stanovanja	Ulica Andre Nikolića, Beograd
Lični broj	
Nacionalnost	Srbin

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	General-načelnik policije - načelnik Uprave MUP-a i pomoćnik ministra
Kriminalna prošlost	Nalog za hapšenje za predmete 2021-DKR-20, 2021-DKR-86, 2021-DKR-52

2.

Ime i prezime	Radomir MARKOVIĆ
nadimak	Rade
Ime oca	/
Ime majke	
Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	11.08.1946.
Mesto rođenja	Lukovac, Bosna i Hercegovina
Adresa stanovanja	Žarkovačka, br. 048, Beograd
Lični broj	1108946710163
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	General - pomoćnik ministra unutrašnjih poslova - Odeljenje državne bezbednosti (RDB)
Kriminalna prošlost	Osuđen u Srbiji

3.

Ime i prezime	Krsman JELIĆ
nadimak	
Ime oca	Radivoje
Ime majke	
Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	07.04.1947.
Mesto rođenja	Podujevo/Kosovo
Adresa stanovanja	Niš, Srbija
Lični broj	
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	Oženjen/a
Profesija / Poslodavac	General-komandant 243. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije, sastavne jedinice III korpusa Prištinske vojske.
Kriminalna prošlost	/

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

4.

Ime i prezime	Goran RADOSAVLJEVIĆ
nadimak	Guri
Ime oca	Ljubiša
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	23.04.1957.
Mesto rođenja	Arandelovac, Srbija
Adresa stanovanja	Osmana Dikića 030 2 6, Palilula, Beograd, Srbija
Lični broj	2304957721822
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	General – pomoćnik komandanta Generalštaba za specijalne operacije na Kosovu 1999.
Kriminalna prošlost	Nalog za hapšenje za slučajeve: DKR-2022-2, DHKL-2025-32, DHKL-2025-57

5.

Ime i prezime	Živko TRAJKOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Trajan
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	12.12.1957.
Mesto rođenja	Strezovce-Kamenica/Kosovo
Adresa stanovanja	///
Lični broj	///
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	
Profesija / Poslodavac	Pukovnik - Komandant Specijalnih anti terorističkih jedinica SAJ-a 1998-1999
Kriminalna prošlost	

6.

Ime i prezime	Bogoljub JANIĆEVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Vojislav
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	18.08.1951.
Mesto rođenja	Selo Brevce/Šterpce

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Adresa stanovanja	Bivše prebivalište, ul. „Kralja Petra I“, lamela B II/6/, u Uroševcu
Lični broj	Broj lične karte: 1808951960005 izdao SUP-Uroševac/Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	Policijski pukovnik i sa položajem: načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove (SUP) u Uroševcu
Kriminalna prošlost	Nalog za hapšenje-PPS.br.17/2019

7.

Ime i prezime	Milan LEČIĆ
nadimak	/
Ime oca	Janko
Ime majke	Sofija
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	26.05.1964,
Mesto rođenja	Selo Muzećina
Adresa stanovanja	Prethodna adresa Uroševac
Lični broj	JMBG 2605964960034
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	Oženjen/a
Profesija / Poslodavac	Komandant Specijalnih policijskih jedinica Srbije (na srpskom: Posebne Jedinice Policije), 1998-2002
Kriminalna prošlost	/

8.

Ime i prezime	Radomir MITIĆ
nadimak	/
Ime oca	Branislav
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	17.11.1959.
Mesto rođenja	Priština
Adresa stanovanja	bivša ulica "Ramiz Sadiku" 2 Uroševac
Lični broj	lični broj 1711959960019 izdat od strane SUP-Uroševac/Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/

2021:0034474

Broj predmeta: 2021-0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Profesija / Poslodavac	Član Ministarstva unutrašnjih poslova - Komandant policijske stanice u Uroševcu u godinama 1998-1999.
Kriminalna prošlost	Nalog za hapšenje-PPS.br.17/2019

9.

Ime i prezime	Dragan ĐORGOVIĆ
nadimak	"ĐORKA"
Ime oca	Vitimir
Ime majke	//
Devojačko prezime majke	//
Datum rođenja	10.04.1965.
Mesto rođenja	Selo Berevce/Štrpce
Adresa stanovanja	//
Lični broj	Broj lične karte: 1004965960006 izdao SUP- Uroševac/Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	bivši komandir policijske stanice u Štimlju.
Kriminalna prošlost	/

10.

Ime i prezime	Branko MLADENović
nadimak	/
Ime oca	/
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	22.08.1968.
Mesto rođenja	Uroševac
Adresa stanovanja	/
Lični broj	/
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	
Profesija / Poslodavac	Do 1999. godine - zamenik komandanta policijske stanice u Štimlju
Kriminalna prošlost	

11.

Ime i prezime	Dragan JAŠOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Nikola

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	20.09.1953.
Mesto rođenja	selo Bjelo Polje/Peć
Adresa stanovanja	bivša ulica "M.Milenić" br.2-Uroševac
Lični broj	Broj lične karte: 2009953930050 izdata od strane SUP-a /Peć
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	Član Ministarstva unutrašnjih poslova - inspektor za istrage u periodu 1998-1999 u SUP-Uroševac
Kriminalna prošlost	/

12.

Ime i prezime	Momčilo ŠPARAVALO
nadimak	
Ime oca	Miodrag
Ime majke	
Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	08.08.1948.
Mesto rođenja	Uroševac
Adresa stanovanja	nekadašnja ulica „Nerodimski put“ br. 9 Uroševac
Lični broj	Broj lične karte: 0808948960009 izdao SUP /Uroševac-Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	
Profesija / Poslodavac	Član Ministarstva unutrašnjih poslova - inspektor za istrage u periodu 1998-1999 u SUP-Uroševac
Kriminalna prošlost	Aktivna poternica

13.

Ime i prezime	Darko AMANOVIĆ
nadimak	
Ime oca	Dragoljub
Ime majke	
Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	27.01.1966.
Mesto rođenja	Priština
Adresa stanovanja	bivša adresa ulica „D. Aleksića“ br. 4 Uroševac
Lični broj	2701966960022
Nacionalnost	/

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	Član Ministarstva unutrašnjih poslova - inspektor za istrage u periodu 1998-1999 u SUP-Uroševač
Kriminalna prošlost	Poternica DKR-2022-11

14.

Ime i prezime	Srboljub VUJNOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Vojislav
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	23.12.1955.
Mesto rođenja	Đeneral Janković
Adresa stanovanja	
Lični broj	JMBG2312955960008
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	Član Ministarstva unutrašnjih poslova - inspektor za istrage u periodu 1998-1999 u SUP-Uroševač
Kriminalna prošlost	/

15.

Ime i prezime	Božidar MARINKOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Petar
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	01.01.1968.
Mesto rođenja	Štimlje
Adresa stanovanja	nekadašnja adresa stanovanja Štimlje
Lični broj	0101968960149, izdato od strane SP-Štimlje
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - policajac u policijskoj stanici Štimlje
Kriminalna prošlost	/

16.

Ime i prezime	Zoran STANOJEVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Borivoje
Ime majke	Stano

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Devojačko prezime majke	
Datum rođenja	06.11.1968.
Mesto rođenja	selo Krajište/Lipljan
Adresa stanovanja	Stari Grad/Srbija
Lični broj	0611968913017 izdato od strane Republike Srbije
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	Oženjen/a
Profesija / Poslodavac	Do 1999. član SUP-u Uroševcu
Kriminalna prošlost	Osuđen na 15 godina zatvora - Presuda P/43/2000

17.

Ime i prezime	Milan JOŠANOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Radovan
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	14.01.1968.
Mesto rođenja	Selo Orlan/Podujevo
Adresa stanovanja	Ul. Knjaz Mihajl Obrenović, br. 100/3, Niš
Lični broj	JMBG 1401968910009
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - Pripadnik OPG Priština 1999
Kriminalna prošlost	/

18.

Ime i prezime	Goran PETKOVIĆ
nadimak	/
Ime oca	Tomislav
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	07.05.1973.
Mesto rođenja	Prokuplje/Srbija
Adresa stanovanja	Ul. Despota Đurđa, br. 36, Niš
Lični broj	JMBG 0705973734613
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - Pripadnik OPG Priština 1999
Kriminalna prošlost	/

2021:0034474

Broj predmeta: 2021.0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

19.

Ime i prezime	Dragoslav NIKOLIĆ
nadimak	Džej
Ime oca	Borivoje
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	30.08.1969.
Mesto rođenja	Niš/Srbija
Adresa stanovanja	Vrelo, mn, Aleksinac/Srbija
Lični broj	JMBG 3009969731330
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - Pripadnik OPG Priština 1999
Kriminalna prošlost	/

20.

Ime i prezime	Čedomir AKSIĆ
nadimak	Čeda
Ime oca	Vojimir
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	10.05.1960.
Mesto rođenja	Štimlje
Adresa stanovanja	bivša adresa stanovanja u Štimlju
Lični broj	1005960960098 izdat od SUP-a Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - bivši rezervni policajac u policijskoj stanici - Štimlje
Kriminalna prošlost	Aktivna poternica

21.

Ime i prezime	Zvonimir JANIČIJEVIĆ
nadimak	Zvonko
Ime oca	Đorđe
Ime majke	/
Devojačko prezime majke	/
Datum rođenja	15.07.1958,
Mesto rođenja	
Adresa stanovanja	Adresa u Štimlju

2021.0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Lični broj	1507958960019 izdao SUP-a Uroševac
Nacionalnost	Srbin
Porodični status	/
Profesija / Poslodavac	MUP - rezervni policajac u policijskoj stanici Štimlje
Kriminalna prošlost	/

II. Mera bezbednosti: Svi optuženi su na slobodi;

ZATO ŠTO

U periodu 1998 - 1999, tokom rata na Kosovu, u selu Račak, opština Štimlje, namerno, u saučesništvu, individualno i pod komandnom odgovornošću, kao pripadnici Vojske bivše Jugoslavije, „243 mehanizovane brigade“, -III- armije, nazvane „Prištinski korpus“ i pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova, poznatog kao „MUP“, koje je obuhvatalo: Specijalne policijske jedinice poznate kao „PJP“, Specijalne anti terorističke jedinice poznate kao „SAJ“, jedinice Odeljenja državne bezbednosti poznate kao „RDB“, jedinice Odeljenja javne bezbednosti poznate kao „RJB“ i rezervne jedinice, okrivljeni, svaki u svojstvu: (1) **Obiad STEVANOVIĆ**-Načelnik Uprave Ministarstva unutrašnjih poslova i pomoćnik ministra Republike Srbije, (2) **Radimir MARKOVIĆ**-Pomoćnik ministra unutrašnjih poslova - Odeljenje državne bezbednosti (RDB), (3) **Krsman JELIĆ**-Komandant 243 mehanizovane brigade 3 armije Prištinskog korpusa, (4) **Goran RADOSAVLJEVIĆ (Guri)**- Pomoćnik komandanta Generalštaba za specijalne operacije na Kosovu, (5) **Živko TRAJKOVIĆ**- komandant Specijalnih anti terorističkih jedinica SAJ, (6) **Bogoljub JANIČEVIĆ**-Načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu, (7) **Milan LEČIĆ**- Komandant specijalnih jedinica srpske policije PJP, (8) **Radimir MITIĆ**-Komandant policijske stanice u Uroševcu, (9) **Dragan ĐORGOVIĆ** - komandir Policijske stanice u Štimlju; (10) **Branko MLADENOVIĆ**- Zamenik komandanta policijske stanice u Štimlju, (11) **Dragan JAŠOVIĆ**- Policajac i Inspektor istrage u policijskoj stanici u Uroševcu, (12) **Momčilo ŠPARAVALO**-Policijski službenik i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu; (13) **Darko AMANOVIĆ**-Policijski službenik i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu; (14) **Srboljub VUJNOVIĆ**-Policijski službenik i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu; (15) **Božidar MARINKOVIĆ**-Policijski službenik i inspektor istrage u policijskoj stanici u Štimlje; (16) **Zoran STANOJEVIĆ**-Policajac i istražni inspektor u policijskoj stanici u Štimlje; (17) **Milan JOŠANOVIĆ**- član PJP-a; (18) **Goran PETKOVIĆ**-Član PJP, (19) **Dragoslav NIKOLIĆ**- Član PJP-a; (20) **Čedomir AKSIĆ**-Rezervni policajac u Policijskoj stanici u Štimlju; (21) **Zvonimir JANIČIJEVIĆ**- Rezervni policajac u policijskoj stanici Štimlje, ozbiljno su prekršili pravila međunarodnog prava, naime član 3 u vezi sa članom 147 Četvrtre Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine i Dodatnih protokola I i II iz 1977. godine, vršeći ubistva, nečovečno postupanje, uništavanje imovine, masovnu deportaciju

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

i etničko čišćenje civilnog stanovništva albanske nacionalnosti koje nije bilo uključeno u rat, na takav način da:

1. Ubistva: dana 15. januara 1999., u selu Račak, opština Štimlje, gore pomenuti okrivljeni, u svojstvu pripadnika srpskih policijskih i vojnih snaga, namerno i u saizvršilaštvu, učestvovali su i doprineli ubistvu četrdeset dvoje (42) civila sela Račak, čija su imena navedena u PRILOGU - 1- ove optužnice, oko 6:00 časova ujutru opkolili su selo Račak, prvobitno ga granatirali iz daljine sa nekoliko mesta poznatih kao: „Pišat“ (Borovi), „Geštenjat“ (Kesteni), „Česta“ i „Guri i Špum“ (Probušeni kamen), a zatim su oklopnim vozilima ušli u selo i počeli da pretražuju kuću po kuću, nakon čega:

- U dvorištu kuće Rašit Rašitia, prvo ubijaju Banuša Kamerija, a zatim mu odrubljuju glavu,
- na mestu zvanom „Vrela“ ubijaju Hakija Metušija, Sabrija Sylu i Arifa Metušija,
- u dvorištu njegove kuće ubili su Ahmeta Mustafu i njegovog komšiju Hajriza Jakupija,
- u blizini kuće Zuk Mustafe ubijaju: Skender Halilija, Hanumshahe Mujotu,
- Nastavili su ka naselju „Bečaj“, i dok su neki civili odlazili ka planini, napala ih je zaseda srpske policije koja je, bez upozorenja, otvorila vatru na njih, ubivši: Halima Bećirija, Rizu Bećirija i Zenela Bećirija, dok su Aziz Bećiri, Zuhra Bećiri i Fetije Bećiri ranjeni.
- U nastavku svoje policijske i vojne operacije, ušli su u mahalalu „Emini“, koja se nalazila u zapadnom delu sela, gde su u njegovom dvorištu upucali Ismeta Eminija u nogu i ubili njegovog brata Ajeta Eminija, obojica civili,.
- zatim u mestu zvanom „Češma“ ubili su civile Bajrama Mehmetija, njegovu ćerku Hanumshahe Mehmeti dok su ranjeni: Elhami Mehmeti, Makfirete Hajrizi, Florije Hajrizi i Hasan Bilali,
- U drugom delu sela, sa udaljenosti od kuće Ragipa Bajramija i Lutine prodavnice (kako je seljani zovu) pucaju iz oružja različitog kalibra u pravcu mesta gde su se civili sklonili i u tom trenutku ubijaju starca Nazmija Imerija, okrutno mu razbijajući lobanju, kako je opisano u izveštaju o obdukciji,

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- Zatim je druga grupa srpskih snaga otišla do kuće Sadika Osmana i pronašla oko 70 civilnih stanovnika sela koji su se tamo sklonili. Prvo su odvojili muškarce od žena. Zatim su mučili muškarce u dvorištu kuće i nakon što su dobili naređenje, putem radija od vođa ove operacije, policijske snage su jednog po jednog izvodile muškarce iz dvorišta i u koloni upućuju ih ka planini „Bebušovo brdo“. Policija je prethodno opkolila prolaz sa obe strane, čekajući dolazak civila. U trenutku kada su civili stigli na ovu lokaciju hodajući u koloni, iznenada su počeli da pucaju na njih iz automatskog oružja sa obe strane prolaza - neprekidno, nekoliko minuta, okrutno pogubivši dvadeset četiri (24) osobe.
- U ovoj operaciji srpskih policijskih snaga, okrutno je ubijeno četrdeset dva (42) civila, oba pola, različitog uzrasta, albanske nacionalnosti koji nisu bili učesnici u ratu,

2. Mučenje i nehumano postupanje sa civilnim stanovništvom: Dana 15 januara 1999 godine, u selu Račak, gore pomenuti optuženi, kao pripadnici srpskih policijskih i vojnih snaga, namerno i u saizvršilaštvu, učestvovali su i doprineli nečovečnom postupanju sa oko 30 civila sela Račak, čija su imena navedena u Aneksu -II- ove optužnice, tako što su, dok su sprovodili operativni plan opisan u tački 1 ove odredbe, tokom pretresa kuće po kuću primetili da se u kući Sadika Osmania, na najmanje dva mesta, sklonilo oko 70 albanskih civilnih stanovnika, tako da se u kući sklonilo oko 30 žena i dece, dok se na mestu zvanom „Ahuri i bagetive“ (Štala stoke), sklonilo preko 30 muškaraca, prvobitno su srpske snage sa udaljenosti od kuće Ragipa Bajramija pucale iz oružja različitog kalibra u pravcu mesta gde su se civili sklonili i u tom trenutku ubili su starca Nazmija Imerija, zatim su opkolili Sadikovu kuću i oko 30-40 policajaca ušlo je u dvorište... kuću, svi naoružani, zatim su pod pretnjom oružjem isterali sve muškarce iz skloništa i smestili ih u dvorište, dok su žene i decu zaključali u podrum, a zatim, nakon što su identifikovali muškarce, položili su ih na zemlju i počeli da ih nečovečno tuku kundacima svojih pušaka, udarcima nogama, drvetom, lancima i drugim tvrdim predmetima, zatim su povređeni čuli komunikaciju na radiju jednog od prisutnih policajaca, a nakon ove komunikacije, srpska policija je povređene povelala, smestila u kolonu i primorala ih da idu u pravcu planinskog područja poznatog kao „Kodra e Bebušit“ (Bebušovo brdo), u kom slučaju su neki od njih pogubljeni, na način opisan u tački 1 ove odredbe,

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

3. Uništavanje civilne imovine: u vreme, datum i mesto kao u tački 1 ove optužnice, srpske vojne-policijske snage, kojima su pripadali okrivljeni, namerno i u saučesništvu, učestvovala su i doprinele uništavanju imovine civilnog stanovništva sela Račak, tako što su u početku opkolile selo Račak u tri pravca sa mesta zvanih „Pišat“ (Borovi), „Geštenjat“ (Kesteni) i „Česta“, zatim su ga iz daljine granatirale svim vojnim sredstvima i na kraju su oklopnim vozilima ušle u selo i pretraživale kuću po kuću, tako što su sklonjene civile izvodile iz njihovih domova i palili kuće, spaljujući sve kuće, u kom slučaju su uništile svu nepokretnu i pokretnu imovinu, nanevši veliku materijalnu štetu civilnom stanovništvu, što je dokazano odlukom Skupštine opštine Štimlje brojem 01/06/122 od 20.1.2011. i 01/19 od 31.1.2011.

4. Proterivanje civilnog stanovništva -u vreme, datum i mesto kao u tački 1 ove optužnice, srpske vojne-policijske snage, uključujući i okrivljene, namerno i u saizvršilaštvu, učestvovala su i doprinele proterivanju civilnog stanovništva sela Račak koje nije bilo uključeno u rat, tako što su prvobitno opkolile selo Račak u tri pravca iz mesta zvanih „Pišat“ (Borovi), „Geštenjat“ (Kesteni) i „Česta“, zatim su ga iz daljine granatirale svim vojnim sredstvima, pa oklopnim vozilima ušle u selo i pretražile kuću po kuću, nakon čega su sklonjene civile izvele iz njihovih domova, odvojile muškarce od žena i dece, a ove poslednje su primorali da napuste selo, dok su pritvoreni muškarci ubijeni na način opisan u tački 1 izreke, nakon čega je oko 20.000 civila sela Račak, Topila, Petrovo, Krajišta, Mulopoljce i Dremjak proterano iz svojih domova,

- Stoga, postoji osnovana sumnja da su, u saizvršilaštvu, počinili krivično delo **Ratni zločin protiv civilnog stanovništva** sankcionisano članom 142 u vezi sa članom 22 i 30 Krivičnog zakona bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu „KZ SFRJ“) kao zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela trenutno predviđeno kao Zločin protiv čovečnosti sankcionisano članom 143 u vezi sa članom 155 i članom 31 Krivičnog zakonika br. 06/L-074 Republike Kosovo (u daljem tekstu „KZRK“).

PREDLOZI

III. Da se suđenje održi u odsustvu:

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

U skladu sa članovima 234 stav 2 i čl. 303 stav 7 ZKP-a, predlažemo sudu da se suđenje održi u odsustvu jer su okrivljeni nedostupni pravosudnim organima, dok su ispunjeni zakonski uslovi iz člana 234 ZKP-a za podizanje optužnice u odsustvu, budući da:

1. Okrivljenom je upućen **poziv**, u skladu sa članom 172 ZKP-a;
2. Protiv okrivljenih je izdat **nalog za hapšenje**, u skladu sa članom 173 ZKP-a;
3. **Adrese okrivljenih su zatražene**, u skladu sa članom 534 ZKP-a;
4. Izdata je **interna i međunarodna poternica**, u skladu sa članom 535 ZKP-a;

IV. Da se pozovu stranke u postupku:

Stoga, u skladu sa članom 241 stav 1 tačka 1.6 ZKP-a, predlažem sudu da postupa u predmetu u skladu sa postupkom utvrđenim u članovima 245, 254 i 285 ZKP-a i da se u tom cilju pozove:

1. Specijalni tužilac iz Kancelarije Specijalnog tužilaštva Kosova, na adresi: Ulica Luana Haradinaja, br. 1, Priština;
2. Kancelarija za zaštitu i pomoć žrtvama sa sedištem u Prištini, u svojstvu predstavnika oštećenih strana;
3. U skladu sa članom 303. stav 7. i 8. ZKP-a, pozivaju se okrivljeni:
 - 3.1. Okrivljeni Goran RADOSAVLJEVIĆ;
 - 3.2. Okrivljeni Krsman JELIĆ;
 - 3.3. Okrivljeni Radomir MARKOVIĆ;
 - 3.4. Okrivljeni Obrad STEVANOVIĆ;
 - 3.5. Okrivljeni Živko TRAJKOVIĆ;
 - 3.6. Okrivljeni Milan LEKIĆ;
 - 3.7. Okrivljeni Bogoljub JANIĆIJEVIĆ
 - 3.8. Okrivljeni Radomir MITIĆ;
 - 3.9. Okrivljeni Branko MLADENOVIĆ;
 - 3.10. Okrivljeni Dragan ĐORGOVIĆ;
 - 3.11. Okrivljeni Dragan JAŠOVIĆ;
 - 3.12. Okrivljeni Momčilo ŠPARAVALO;
 - 3.13. Okrivljeni Darko AMANOVIĆ;
 - 3.14. Okrivljeni Serboljub VUJNOVIĆ;
 - 3.15. Okrivljeni Čedomir AKSIĆ;
 - 3.16. Okrivljeni Zoran STANOJEVIĆ;
 - 3.17. okrivljeni Zvonimir JANIĆIJEVIĆ;
 - 3.18. Optuženi Božidar MARINKOVIĆ;
 - 3.19. Okrivljeni Milan JOŠANOVIĆ;

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

- 3.20. Okrivljeni Goran PETKOVIĆ;
- 3.21. Okrivljeni Dragan NIKOLIĆ.

4. Advokati okrivljenih, koje je po službenoj dužnosti postavio Sud, naime advokati:

- 4.1. Arber Jupolli, za okrivljenog Gorana RADOSAVLJEVIĆA,
- 4.2. Adrijan Islami, za okrivljenog Krsmana JELIĆA,
- 4.3. Agneša Salihu, za okrivljenog Radomira MARKOVIĆA,
- 4.4. Agron Curri, za okrivljenog Obrada STEVANOVIĆA,
- 4.5. Gjinovci Ahmet, za okrivljenog TRAJKOVIĆ Živko
- 4.6. Ajna Gaši, za okrivljenog Milana LEČIĆA
- 4.7. Agneša Lušaj, za okrivljenog Bogoljuba JANIĆIJEVIĆA,
- 4.8. Albana Keljmendi, za okrivljenog Radomira MITIĆA,
- 4.9. Alberina Foniqi Bojaj, za okrivljenog MLADENOVIĆ Branko
- 4.10. Arber Guta, za okrivljenog Dragana ĐORGOVIĆA,
- 4.11. Anita Sadiku, za okrivljenog JAŠOVIĆ Dragan,
- 4.12. Arben Rahamni, za okrivljenu Momčilo ŠPARAVALO,
- 4.13. Sabrije Jašari, za okrivljenog AMANOVIĆ Darko,
- 4.14. Rinor Gašaj, za okrivljenog VUJNOVIĆ Srboljub;
- 4.15. Zimrite Zeka Munishi, za okrivljenog Čedomir AKSIĆ,
- 4.16. Milosavljević Milka, za okrivljenog JANIĆIJEVIĆ Zvonimira,
- 4.17. Ljubinko Todorović, za okrivljenog Božidar MARINKOVIĆ,
- 4.18. Imenovati po službenoj dužnosti, za okrivljenog Zorana STANOJEVIĆA
- 4.19. Imenovati po službenoj dužnosti, za okrivljenog Milana JOŠANOVIĆA
- 4.20. Imenovati po službenoj dužnosti, za okrivljenog Gorana PETKOVIĆA
- 4.21. Imenovati po službenoj dužnosti, za okrivljenog Dragana NIKOLIĆA

5. U svojstvu oštećenih lica - svedoka, treba pozvati sledeće:

- 5.1. Tefik Halili, na adresi: selo Račak;
- 5.2. Imer Imeri, na adresi: selo Račak;
- 5.3. Nisret Shabani, na adresi: selo Račak;
- 5.4. Agron Mehmeti, na adresi: Ul. "15 Janari", br. 233, selo Račak;
- 5.5. Džemajl Bećiri, na adresi: selo Belinč;
- 5.6. Burim Osmani, na adresi: Rr. "Lidhja e Prizrenit", br. 124, Štimlje;
- 5.7. Agim Kameri, na adresi: ul. „15. januar“, br. 27, selo Račak;
- 5.8. Rama Shabani, na adresi: "Deshmoret e Recakut", selo Račak;
- 5.9. Hanefi Hajrizi, na adresi: selo Račak;
- 5.10. Rifat Imeri, na adresi: ulica „Vilijam Voker“, selo Račak;
- 5.11. Nedžat Imeri, na adresi: selo Račak,
- 5.12. Dželala Ismajlija, na adresi: ulica "15 Janari", br. 148, selo Račak;
- 5.13. Femi Dželadini, na adresi: selo Račak;

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

- 5.14. Aziz Bećiri, na adresi: selo Račak;
- 5.15. Isak Brahimi, na adresi: ulica "15 Janari", selo Račak;
- 5.16. Ismet Emini, na adresi: selo Račak;
- 5.17. Fehmi Hisenaj, na adresi: Ul. "Afrim Selmanaj", br.24, Štimlje;
- 5.18. Fatmir Kerimi, na adresi: Ul."Gjergj Fishta", br.2/6, Lipljan;
- 5.19. Isak Musliu, na adresi: selo Račak;
- 5.20. Nerkhivane Azizi, na adresi: Rr. "Enaktia" Ulpiana, br.59 – Priština;
- 5.21. Fehmi Mujota, na adresi: Ul. Viktor Majer, ulaz br. 1, br. 9, Priština;
- 5.22. Anonimni svedok D5, na adresu: preko državnog tužioca;
- 5.23. Kumrije Luma, na adresi: selo Račak;
- 5.24. Mereme Jakupi, na adresi: ulica "15 Janari", selo Račak;
- 5.25. Metuš Ramadani, na adresi: selo Račak;
- 5.26. Zimer Emini, na adresi: ul. „24. marta“, br. 64, selo Račak;
- 5.27. Fari Jakupi, na adresi: ulica "Kamerija" br. Shtime;
- 5.28. Naile Zimeri, na adresi: Ulica "Deshmoret e Recakut", selo Račak;
- 5.29. Asan Metushi, na adresi: selo Račak;
- 5.30. Minire Bilali, na adresi: ulica "15 Janari", selo Račak;
- 5.31. Zilfije Mujota, na adresi: Ulica 'Komandant Kumanova', selo Račak;
- 5.32. Njazi Mujota, na adresi: Ul. "Komandant Kumanova", br. 98, Štimlje;
- 5.33. Adem Bajrami, na adresi: ul. „15. januar“, br. 199, selo Račak;
- 5.34. Elhami Mehmeti, na adresi: ulica "Vilijam Voker", selo Račak;
- 5.35. Sadije Ramadani, na adresi: ulica "Vilijam Voker", selo Račak;
- 5.36. Fahredin Metushi, na adresi: selo Račak;
- 5.37. Hazbi Kameri, na adresi: ulica "Baza OVK" br. 21, selo Račak;
- 5.38. Avni Metushi, na adresi: ul. "Pamvarsia", selo Račak;
- 5.39. Vezire Mustafa, na adresi: selo Belinc;
- 5.40. Zuhra Beqiri, na adresi: naselje "Kesta e Recakut";
- 5.41. Makfîrete Hajrizi, na adresi: ulica "15 Janari", selo Račak;
- 5.42. Hafiz Mustafa, na adresi: selo Račak;
- 5.43. Albert Imeri, na adresi: ulica "Zek Zekiri", selo Davidovc, Štimlje;
- 5.44. Shiqeri Sadiku, na adresi: ulica "7 Marsi" br.03, Štimlje;
- 5.45. Beke Beqiri, na adresi: selo Račak;
- 5.46. Šukri Buja, na adresi: Ulica Fatime Sokoli, br. 80, Priština;
- 5.47. Elona Hajrizi, na adresi: selo Račak;
- 5.48. Besire Ahmeti, na adresi: selo Račak;
- 5.49. Kosum Ismaili, na adresi: ulica "Metush Ismajli", Vitina.
- 5.50. Ibrahim Halili, na adresi: selo Račak;
- 5.51. Hisni Syla, na adresi: selo Račak;
- 5.52. Rizah Salihu, na adresi: selo Račak;

6. Svedoci:

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

- 6.1. Vilijam G. Voker, na adresi: Sjedinjene Američke Države (SAD)
- 6.2. Vesli Klark, na adresi: Sjedinjene Američke Države
- 6.3. Helena Ranta, na adresi: Republika Finska.
- 6.4. Ričard Ciaglinski, na adresi: Ujedinjeno Kraljevstvo;
- 6.5. John Crosland, na adresi: Ujedinjeno Kraljevstvo;
- 6.6. Karl John Drevijenkievič, na adresi: Ujedinjeno Kraljevstvo;
- 6.7. Sudski veštak Flamur Blijakaj, iz Instituta za sudsku medicinu u Prištini;

V. Takođe predlažem da se tokom postupka provere dokaza u skladu sa Poglavljem XVI ZKP-a izvedu sledeći dokazi:

1. Zapisnik sa izjava svedoka:

- 1.1. Zapisnik posebne istražne prilike sa saslušanja svedoka Vilijama G. Vokera od 29.01.2025. godine i CD sa audio snimkom ove izjave;
- 1.2. Zapisnik sa saslušanja svedoka Tefika Halilija, od 11.11.2020. godine;
- 1.3. Zapisnik sa saslušanja svedoka Imera Imerija, od 19.10.2020. godine;
- 1.4. Zapisnik sa izjave svedoka Nisreta Šabanija, od 08.05.2019.
- 1.5. Zapisnik sa izjave svedoka Agrona Mehmetija, od 10.11.2020. godine;
- 1.6. Zapisnik sa izjave svedoka Džemajla Bećirija, od 10.11.2020. godine;
- 1.7. Zapisnik sa izjave svedoka Burima Osmanija, od 14.05.2019;
- 1.8. Zapisnik sa izjave svedoka Agima Kamerija, od 16.05.2019;
- 1.9. Zapisnik sa izjave svedoka Rame Šabani, od 16.05.2019.
- 1.10. Zapisnik sa saslušanja svedoka Hanafi Hajrizi, od 19.10.2020. godine;
- 1.11. Zapisnik sa saslušanja svedoka Rifata Imerija, od 27.10.2020. godine;
- 1.12. Zapisnik sa izjave svedoka Nedžata Imerija, od 27.11.2020. godine;
- 1.13. Zapisnik sa izjave svedoka Dželala Ismajlija, od 21.10.2020. godine;
- 1.14. Zapisnik sa izjave svedoka Femija Dželadinija, od 31.05.2019;
- 1.15. Zapisnik sa izjave svedoka Aziza Bećirija, od 14.05.2019;
- 1.16. Zapisnik sa izjave svedoka Isaka Brahimija, od 23.10.2020. godine;
- 1.17. Zapisnik sa izjave svedoka Ismeta Eminija, od 21.01.2021. godine;
- 1.18. Zapisnik sa izjave svedoka Fehmija Hisenaja, od 20.05.2019;
- 1.19. Zapisnik sa izjave svedoka Fatmira Čerimija, od 25.11.2020. godine;
- 1.20. Zapisnik sa izjave svedoka Isaka Musliua, od 03.11.2020. godine;
- 1.21. Zapisnik sa izjave svedoka Nerdživane Azizi, od 06.06.2019;
- 1.22. Zapisnik sa izjave svedoka Fehmija Mujote, od 04.11.2020. godine;
- 1.23. Zapisnik o posebnoj istražnoj prilici, svedoka D5, od 21.11.2025. godine;
- 1.24. Zapisnik sa izjave svedoka Kumrije Lume, od 28.10.2020. godine;
- 1.25. Zapisnik sa saslušanja svedoka Mereme Jakupi, od 26.10.2020. godine;
- 1.26. Zapisnik sa izjave svedoka Metuša Ramadanija, od 20.10.2020. godine;
- 1.27. Zapisnik sa izjave svedoka Besima Keljmendija, od 19.11.2025. godine;
- 1.28. Zapisnik sa izjave svedoka Beće Bećirija, od 28.10.2020. godine;

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- 1.29. Zapisnik sa izjave svedoka Farija Jakupija, od 26.10.2020. godine;
- 1.30. Zapisnik sa izjave svedoka Naile Zimeri, od 26.10.2020. godine;
- 1.31. Zapisnik sa izjave svedoka Asana Metušija, od 22.10.2020. godine;
- 1.32. Zapisnik sa izjave svedoka Minire Bilali, od 22.10.2020;
- 1.33. Zapisnik sa izjave svedoka Zimera Eminija, od 28.10.2020. godine;
- 1.34. Zapisnik sa izjave svedoka Rizaha Salihua, od 22.10.2020. godine;
- 1.35. Zapisnik sa izjave svedoka Hisnija Sile, od 21.10.2020. godine;
- 1.36. Zapisnik sa saslušanja svedoka Fahredina Metušija, od 21.10.2020. godine;
- 1.37. Zapisnik sa izjave svedoka Ibrahima Halilija, od 20.10.2020. godine;
- 1.38. Zapisnik sa izjave svedoka Elone Hajrizi, od 20.10.2020. godine;
- 1.39. Zapisnik sa izjave svedoka Bešire Ahmetija, od 19.10.2020. godine;
- 1.40. Zapisnik sa izjave svedoka Šićerija Sadikua, od 14.05.2019. godine;
- 1.41. Zapisnik sa saslušanja svedoka Vezire Mustafe, od 27.10.2020. godine;
- 1.42. Zapisnik sa saslušanja svedoka Hafiza Mustafe, od 27.10.2020. godine;
- 1.43. Zapisnik sa izjave svedoka Adema Bajramija, od 08.05.2019;
- 1.44. Zapisnik o iskazu svedoka Zilfija Jakupi - Mujote od 23.10.2020.
- 1.45. Zapisnici sa saslušanja svedoka Njazija Mujote, od 19.03.2021. i 23.10.2020. godine;
- 1.46. Zapisnik sa izjave svedoka Elhamija Mehmetija, od 20.10.2020. godine;
- 1.47. Zapisnik sa izjave svedoka Sadije Ramadani, od 10.11.2020. godine;
- 1.48. Zapisnik sa izjave svedoka Hazbija Kamerija, od 26.11.2020. godine;
- 1.49. Zapisnik sa izjave svedoka Avnija Metušija, od 26.11.2020. godine;
- 1.50. Zapisnik sa izjave svedoka Zuhre Bećiri, od 27.11.2020. godine;
- 1.51. Zapisnik sa izjave svedoka Makfirete Hajrizi, od 16.12.2020. godine;
- 1.52. Zapisnik sa izjave svedoka Alberta Imerija, od 08.01.2021. godine;
- 1.53. Zapisnik sa izjave svedoka Šukrija Buje, od 05.11.2020. godine;
- 1.54. Zapisnik sa izjave svedoka Kosuma Ismailija, od 10.08.2023. godine;

2. Policijski izveštaji i materijalni dokazi, kao što sledi:

- 2.1. Rezimirani izveštaj o događajima u selu Račak, sa ref. br.: 08/3-049-2024, od 04.03.2024. godine;
- 2.2. Dopunski izveštaj o profilu osumnjičenog, br. 8/03-355/2024, od 27.12.2024. godine;
- 2.3. Informativni izveštaj u vezi sa komunikacijom između ministra unutrašnjih poslova Republike Srbije - generala Sretena Lukića i potpredsednika Vlade Nikole Šainovića. Br. 06/1-01/KL-027/2021, od 12.02.2021. godine;
- 2.4. Foto album sa mesta incidenta, Dokaz E#3 sa br. 2021 DKR 20;
- 2.5. Svedočenje generala Veslija Klarka (na CD-u) dato tokom suđenja Miloševiću u Hagu;

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

- 2.6. Foto album sa fotografijama koje je snimila svedokinja Nerdživane Azizi 16. januara 1999. godine, a koje se odnose na stvarno stanje žrtava pronađenih na licu mesta;
- 2.7. Razni materijali iz otvorenih izvora, uključujući fotografije i izveštaje o događaju u Račku, objavljeni u raznim lokalnim medijima;
- 2.8. Kopija dokumenta pod nazivom „Veza sa mestom zločina“, koji je objavio MKSJ, sa brojem dokaznog predmeta K1599, ERN K010-3067, K010-3069;
- 2.9. Dokument koji je izdao OZLJPS, od 17. januara 1999. godine, u vezi sa masakrom u Račku, upućen Međunarodnom tribunalu za masakr u Račku u Hagu, Štimlje;
- 2.10. Kopija tri mape MUP-a koje se odnose na akciju izvedenu u Račku 15. januara 1999. godine;
- 2.11. Analitički izveštaj o policijskoj akciji u Račku, preuzet iz predmeta br. IT-02-54-T u Hagu;
- 2.12. Kopija izjave svedoka Džona Kroslanda, od 25. i 26. maja 1999. i 5. i 7. decembra 2000. godine, podneta MKSJ-u;
- 2.13. Kopija izjave svedoka Milazima Šile, date MKTJ-u, zajedno sa imenima lica ubijenih u selu Račak, od 3. aprila 2005. godine;
- 2.14. Kopija izjave svedoka Ričarda Čaglinskog, date pred MKSJ, od 21. do 23. marta 2000. godine;
- 2.15. Kopija izjave svedoka Karla Drevjenkijevića, date MKSJ-u, od 23.06.2000. godine;
- 2.16. Kopije izjava svjedoka Ahmeta Ahmetija, Bilala Avdiua, Agrona Mehmetija, Drite Emini, Džemajla Beqirija i Shukrija Buje datih MKSJ;
- 2.17. Kopije izjava koje su pred MKSJ dali svjedoci Hamit Azemi, Ahmet Ahmeti, Fatmir Salihaj, Florim Hisenaj, Liman Hisenaj, Avni Metushi, Muhadin Dželaidi, Kshemajl Mehmeti i Hizer Gashi;
- 2.18. Kopija – izjava svedoka Bogoljuba Janićijevića data MKSJ-u;
- 2.19. Izveštaj Kosovske policije, Jedinice za istragu ratnih zločina, od 06.05.2021. godine, o komandnoj strukturi VJ i MUP-a Srbije, tokom 1998-1999. godine;
- 2.20. Presuda br. P. br. 43/2000, od 30. avgusta 2001. godine, Okružnog suda u Prištini, kojom je okrivljeni Zoran Stanojević proglašen krivim za ubistvo Hajriza Bajramija i pokušaj ubistva Nedžata Brahimija, Destana Rašitija i Nazmija Mahmutija, 15. januara 1999. godine, u selu Račak;
- 2.21. Osamnaest (18) poziva optuženima, poslatih putem Međunarodne pravne pomoći u skladu sa tada važećim zakonom, 2021;
- 2.22. Poternica, domaća poternica i međunarodna poternica;
- 2.23. Kopije raznih dokumenata iz baze podataka MKTJ, u vezi sa masakrom u Račku;
- 2.24. Forenzički veštački izveštaj na srpskom, beloruskom i engleskom jeziku;
- 2.25. Izvodi iz matične knjige umrlih žrtava

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- 2.26. Ratna šteta procenjena od strane Opštinske komisije za procenu ratne štete koju je osnovala opština Štimlje;
- 2.27. Dvadeset pet (25) CD-ova sa obdukcijama žrtava iz Račka, koje je pripremilo Odeljenje za forenzičke nauke Univerziteta u Helsinkiju pod nazivom „Finski tim forenzičkih stručnjaka“ sa brojem RA 38 7014F;
- 2.28. Dvanaest (12) CD-ova sa različitim materijalima iz Račka;
- 2.29. Knjige koje su dostavili svedoci Ljulzim Sahiti i Ruždi Jašari na albanskom i engleskom jeziku pod nazivom „Masakr u Račku, zločin protiv čovečnosti“, knjiga svedoka Ruždija Jašarija pod nazivom „Glas slobode“ i pod nazivom „Dosije i tajni srpskih dokumenata i svedočenja“, knjiga Bardila Mahmuta koju je dostavila opština Štimlje pod nazivom „Velika obmana“;
- 2.30. Knjiga ambasadora Viliijama G. Vokera – Priča o jednom ratnom zločinu RAČAK;
- 2.31. Sudsko-medicinski pregled na osnovu spisa predmeta, od 12. decembra 2025. godine;

3. Izveštaji međunarodnih institucija i organizacija preuzeti iz otvorenih izvora:

- 3.1. Specijalni izveštaj, Masakr civila u Račku, Kosovska verifikaciona misija, 17. januar 1999. (Special Report: Massacre of Civilians in Racak Kosovo Verification Mission, January 17, 1999).
- 3.2. Istina o ubistvu 45 etničkih Albanaca mora biti otkrivena, (The truth behind the killings of 45 ethnic Albanians must be found -- Amnesty International, January 18, 1999).
- 3.3. Izjava o masakru u Račku, Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija, 19. januar 1999. godine, (Statement regarding the Racak Massacre United Nations Security Council, January 19, 1999).
- 3.4. Prisluškivanje telefona otkrilo pokušaje Srba da sakrije masakr i plan osвете na Kosovu (Serbs Tried To Cover Up Massacre; Kosovo Reprisal Plot Bared by Phone Taps -- Washington Post, January 28, 1999).
- 3.5. Ratni zločini jugoslovenske vlade u Račku, (Yugoslav Government War Crimes in Racak Human Rights Watch, 1999).
- 3.6. Nalazi istrage Hjustan rajts voča, Krivica jugoslovenskih snaga za zločine počinjene u Račku, 22. januar 1999. (Human Rights Watch investigation finds: Yugoslav Forces Guilty of War Crimes in Racak, Kosovo -- Human Rights Watch, January 29, 1999).
- 3.7. Selo duhova, Gordana Igrić, Institut za izveštavanje o ratu i miru, 1. februar 1999, (The Ghost Village -- Gordana Igric, Institute for War and Peace Reporting, February 1, 1999).

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- 3.8. Slučaj Račak u beogradskim medijima, februar 1999. (The Racak Case in the Belgrade Media -- Helsinki Watch, February 1999)
- 3.9. Izveštaj tima forenzičkih stručnjaka EU, izjava dr Rante, 17. mart 1999. (Report of the EU Forensic Expert Team on the Racak Incident Statement of Dr. Ranta, March 17, 1999)
- 3.10. Ubistvo nazvano Kosovski masakr, 17. marta 1999. (Kosovo Killings Called a Massacre The Washington Post, March 17, 1999)
- 3.11. Masakr u Račku, Zločin protiv čovečnosti, BBC, 17. mart 1999. (Racak killings 'crime against humanity' -- BBC, March 17, 1999)
- 3.12. Izveštaj: Ubistvo na Kosovu, zločin protiv čovečnosti, CNN, 17. mart 1999. (Report: Kosovo killings "crime against humanity" -- CNN, March 17, 1999)
- 3.13. Dr Helena Ranta: „Bili su to nenaoružani civili“, BBC, intervju sa dr Rantom, 17. mart 1999. (Dr. Helena Ranta: "They were unarmed civilians." -- BBC Interview with Dr. Ranta, March 17, 1999 (Audio))
- 3.14. Izveštaj Orle Gerin: „Trebalo je stotine ljudi da nose tela“ 17. mart 1999. (Orla Guerin reports: "Hundreds were needed to carry the coffins." -- BBC, March 17, 1999 (Audio))
- 3.15. Izveštaj o Račaku proglašava Srbe krivima, Gardijan, 18. mart 1999, (Racak Report Finds Serbs Guilty -- The Guardian, March 18, 1999)
- 3.16. Kosovo: Zločin u Račku, Društvo za ljude pod pretnjom, 18. mart 1999, (Kosovo: The Crime of Racak -- Society for Threatened Peoples (Germany), March 18, 1999)
- 3.17. Optužnica protiv Miloševića i drugih za ratne zločine, član 66, 22. maj 1999. godine, (War Crimes Indictment of Milosevic and others, Section 66 (a) -- May 22, 1999 (Amended October 16, 2001))
- 3.18. Kosovo: Neispričana priča (1. deo) -- Piter Bomont i Patrik Vintur, The Observer (London), 18. jul 1999.
- 3.19. Kosovo: Ne ispričana priča (Kosovo: ne ispričana priča (Drugi deo))
- 3.20. Kosovo: Kako viđeno, tako ispričano, Verifikaciona misija OEBS-a na Kosovu, jul 1999, KOSOVO: As Seen, As Told (Volume 1, Part V, pages 353-357.) OSCE Kosovo Verification Mission, July 1999
- 3.21. Račak - Mutacija masakra, Peter Wuttke, 18. novembar 1999 (Racak - Mutation of a Massacre -- Peter Wuttke, November 18, 1999 (Translated March 2002))
- 3.22. Izveštaj o autopsiji, Finski tim forenzičkih stručnjaka, 1999-2000 (Autopsy Reports Finnish Forensic Expert Team, 1999-2000.)

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- 3.23. Izveštaj o autopsiji – Balkanski svedoci (Dalji izveštaj o autopsiji (Tabela 13. 749 stranica) -Balkanski svedok kopija. 297 MB PDF datoteka.)
- 3.24. Rad tima forenzičkih stručnjaka, rezime, jul 2000, (The Work of the Forensic Expert Team (Executive Summary) -- (July 2000)
- 3.25. Nezavisna sudska autopsija u oružanom sukobu: istraga žrtava iz Račka na Kosovu, februar 2001. (Independent forensic autopsies in an armed conflict: investigation of the victims from Racak, Kosovo -- Forensic Science International, February 2001)
- 3.26. Krvoproliće u Račku je bio masakr, 10. marta 2001. godine, (The Bloodbath in Racak was a Massacre -- NRC Handelsblad, March 10, 2001)
- 3.27. FAIR pogrešno predstavlja masakr u Račku, 30. aprila 2001.-- Rodžer Lipman, 30. april 2001)
- 3.28. Verifikaciona misija u Račku, (Kosovska verifikaciona misija u Račku-- Aleks Dž. Belami, 2002)
- 3.29. Finski stručnjak odbacuje izveštaj koji je Milošević koristio u svoju odbranu, Finski stručnjak odbacuje izveštaj koji je Milošević koristio u odbranu 15 februar 2002.
- 3.30. Miloševića su izazvali preživeli iz Račka, (Milosevic Challenged by Racak Survivors -- Gordana Igric, IWPR, February 18, 2002)
- 3.31. Sudija tribunala ograničava Račakove dokaze, Tribunal Judges Restrict Racak Evidence -- Mirko Klarin, IWPR, May 27, 2002
- 3.32. Neko mora da obavi posao, (Somebody has to do this job -- Bernhard Odehnal, Weltwoche, June 20, 2002)
- 3.33. Finska istražiteljka Helena Ranta svedoči na suđenju protiv Miloševića, (Finnish investigator Helena Ranta to testify at Milosevic trial -- Helsingin Sanomat, November 26, 2002)
- 3.34. Prevara, (The "Hoax" Hoax -- Matthew Hogan, December 2002)
- 3.35. Pismena izjava dr Helene Rante, za Haški tribunal, pre usmenog svedočenja, (Written statement of Dr. Helena Ranta to the Hague tribunal, in advance of her oral testimony Submitted on February 20, 2003)
- 3.36. Transkript svedočenja Helene Rante pred Haškim tribunalom, (Helena Ranta's Testimony at The Hague - Transcript March 12, 2003)
- 3.37. Veštačko svedočenje, Račak nije bio insceniran, (Expert Testifies Racak Not Staged By Judith Armatta, Coalition for International Justice, March 12, 2003)

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

3.38. Helen Ranta svedoči na suđenju Miloševiću u Hagu, (Helena Ranta testifies at Milosevic trial in The Hague -- Helsingin Sanomat, March 13, 2003) Dëshmi në vazhdimë Dr. Ranta (Further testimony by Dr. Ranta: April 8, April 12, April 13 2005)

3.39. Suđenje Miloševiću: Danica Marinković (Milosevic Trial: Danica Marinkovic IWPR, March 25, 2005)

3.40. Račakovo svedočenje u Hagu, (Racak testimony in The Hague IWPR, June 17, 2005)

4. Materijalni dokazi dobijeni preko NjN od bivšeg Haškog tribunala za bivšu Jugoslaviju:

- 4.1. Spisak žrtava ubijenih u Račku 15. januara 1999. na suđenju Miloševiću, Tabela pod nazivom Imena osoba ubijenih u Račku 15. januara 1999. (engleski jezik, 10 stranica) **Predmet IT-02-54, dokazni predmet P853**
- 4.2. Originalna izjava g. Bilala Avdiua overena u skladu sa Pravilom 92bis. (engleski jezik, 11 strana) Predmet IT-02-54, dokazni materijal P187A
- 4.3. Dokument br. IT-05-87/1-T od 30. juna 2009. godine, (Suđenje Vlastimiru Đorđeviću), predmet IT-05-87/1, dokazni predmet P01038.E;
- 4.4. Izjava svedoka Filipa Kua (engleski, 10 strana); predmet IT-05-87, dokazni materijal P02861
- 4.5. Snage SRJ i Srbije na Kosovu (Deo I), Izveštaj vojnog analitičara Tužilaštva Snage SRJ i Srbije na Kosovu [Deo I] (engleski jezik, 256 stranica), predmet IT-02-54, dokazni predmet P318.1
- 4.6. Slučaj Račak, u kojem su navedeni svi akteri, srpski komandni kadar, koji su bili uključeni u slučaj, u planiranje i delovanje događaja u Račku, Predmet IT-05-87/1-T – Suđenje Vlastimiru Đorđeviću – Javna verzija od strane 145 do strane 166, paragrafi 396-425.
- 4.7. Izjava svedoka Radomira Mitića, transkript na stranici 12743, 12. mart 2010, broj predmeta 100312ED IT-05-87/1-T,
- 4.8. Veb-sajt VJ o strukturi vojske (engleski, 29 strana), predmet IT-02-54, dokazni materijal 319.50A;
- 4.9. Izveštaj OEBS-a – Masakr civila u Račku. Izveštaj OEBS-a - „Masakr civila u Račku“ (engleski, 2 strane), predmet IT-02-54, dokazni materijal P230;
- 4.10. Ratni zločini jugoslovenske vlade u Račku, Izveštaj Hjugan rajts voč-a Ratni zločini jugoslovenske vlade u Račku (engleski, 5 strana), predmet IT-02-54, dokazni predmet P200;
- 4.11. Planiranje i organizacija operacije Račak, predmet IT-05-87- Milutinović i dr. Presuda/Kazna Pretresno veće II tom 1-4 str. 264 par. 673 od 12.03.2010.
- 4.12. Dokazi o učešću 243. motorizovane brigade u području Štimlja, predmet br. IT-05-87-T, str. 245, stav 617, 26. februar 2009;

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- 4.13. Originalna izjava g. Viliijama Vokera (engleski, 51 stranica), predmet IT-02-54 Milošević, dokazni predmet P228
- 4.14. Uloga Vlastemira Đorđevića u slučaju Račak, predmet IT-05-87/1-T (presuda u predmetu Đorđević), str. 747-748
- 4.15. Izjava svedoka Karola Džona Drevjenkjeviča pred MKSJ - jun 2000. (engleski jezik, 33 stranice), predmet IT-05-87 Milutinović i dr., dokazni predmet P02508
- 4.16. Izjava svedoka Žozefa Omera Mišela Mezoneva, Izjava svedoka Žozefa MEZONEVA. (izjava svedoka prihvaćena - i sledeći prilozi: MM/1; MM/2; MM/2A; MM/2B; MM/3; MM/4; MM/5; MM/6; MM/6a; MM/6b; MM/8; MM/9; MM/10; MM/11; MM/12; MM/13a (osim odeljka za procenu na strani 2) MM/14 i 14a (engleski, 157 stranica), predmet IT-05-87 Milutinović i dr., dokazni predmet P02772
- 4.17. Suđenje protiv Miloševićac-to, svedok Žozef Omer Mišel Mezonev, saslušanje od 29. maja 2002, str. 475-482.
- 4.18. Izjava svedoka Afrima Mustafe, 16. januar 1999. (engleski jezik, 2 stranice), predmet IT-02-54 Milošević, dokazni predmet D290.52a
- 4.19. Izjava Dželjadina Muhadinija, 17. januar 1999. (engleski, 2 stranice), predmet IT-02-54 Milošević, dokazni predmet D290.51a
- 4.20. Izjava Danice Marinković, izjava po pravilu 92ter - Danica Marinković (engleski jezik, 7 stranica), predmet IT-05-87 Milutinović, dokazni predmet 6D01495.E

VI. DRUGI PREDLOZI

- 1. Predlažem da se protiv okrivljenih uzmu u obzir **otežavajuće i olakšavajuće okolnosti** predviđene članom 41. Zakona o krivičnom postupku SFRJ, istaknute u nastavku u obrazloženju.
- 2. Na osnovu člana 449. stav 2. ZKP-a, predlažem da se tuženi su obavežu, na ime **imovinskopravnog zahteva**, da oštećenima nadoknade štetu u iznosu koji će sud utvrditi na osnovu zahteva oštećenih.
- 3. Na osnovu člana 449. stav 2. ZKP-a, predlažem da se okrivljeni obavežu **da plate troškove krivičnog postupka**, po obračunu suda.
- 4. Konačno, predlažem da se nakon završetka sudskog postupka optuženi proglase krivima i osude u skladu sa zakonom.

Obrazloženje

VII. Nadležnost specijalnog tužilaštva;

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Na osnovu člana 5. tačke (f) Zakona br. 03/L-052 o *Specijalnom tužilaštvu Republike Kosova*, ova krivična stvar je u isključivoj nadležnosti Specijalnog tužilaštva.

Na osnovu člana 13 stav 1, pod tačka 11 *Zakona br. 06/L - 054 o sudovima, objavljenog u Službenom glasniku br. 22 od 18. decembra 2018. godine*, ovaj krivični predmet spada u nadležnost Posebnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini.

VIII. Proceduralni aspekti;

Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo primilo je 31. maja 2021. godine krivičnu prijavu sa brojem predmeta 2021-DKR-20, koju je podnela Jedinica za istragu ratnih zločina u okviru Odeljenja za teška krivična dela Kosovske policije u Prištini, protiv gorepomenutih osumnjičenih.

U krivičnoj prijavi se navodi da se selo Račak nalazi oko 3-4 km zapadno od Štimlja, u centralnom Kosovu. Pre rata, 1998-1999. godine, Račak je imao 228 porodica sa oko 2.400 albanskih stanovnika i 2 srpske porodice, koje nisu živele u selu tokom rata. Ovo selo je sistematski spaljeno i pljačkano od strane srpske vojske i policije. Čak i pre 15 januara 1999 godine (poznatog kao „Masakr u Račku“), krajem 1998. godine, dogodile su se dve ofanzive na selo Račak od strane srpskih snaga. Obe ofanzive su izazvale štetu i uništenje kuća, ali nije bilo ljudskih žrtava. U ovom selu je spaljeno preko 100 kuća. Uništene su i škola, medicinska klinika i džamija.

Nakon pregleda spisa predmeta, državni tužilac je 06.09.2021. godine doneo rešenje o pokretanju istrage protiv okrivljenih. Istrage su pokrenute na osnovu člana 2, stav 1, pod tačka 1.1 Zakona br. 08/L-002 od 18. juna 2021. godine o dopuni i izmeni Zakona br. 06/L-091 od 04.07.2019. godine o dopuni i izmeni Zakonika o krivičnom postupku br. 04/L-123 (ZKP) i istrage su **bile bez vremenskog ograničenja jer je član 157 ukinut. Stoga su istrage bez vremenskog ograničenja.**¹

Tokom faze istrage, preduzet je niz istražnih radnji radi prikupljanja pravno relevantnih materijalnih i ličnih dokaza, u skladu sa odgovarajućim zakonskim odredbama. Saslušan je veći broj svedoka, sprovedeni su postupci za identifikaciju okrivljenog, pribavljeni su materijalni dokazi na mestu zločina i preduzete su mnoge druge procesne radnje.

Nakon završenih istražnih radnji i analize spisa predmeta, državni tužilac je zaključio da je pribavljeno dovoljno materijalnih dokaza i svedoka, što potvrđuje dobro osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio krivično delo za koje je optužen i da u njegovim radnjama

¹Član 542. ZKP-a predviđa da ako teče rok... uključujući i rok za istragu..., primenjuje se duži rok!

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

postoje svi bitni elementi ovog krivičnog dela, kako u vremenu, mestu i na način opisan u izreci ove optužnice.

Trenutno su optuženi na slobodi.

IX. Gonjenje u odsustvu;

Prema članu 234. stav 2. ZKP-a, dozvoljeno je podneti optužnicu protiv okrivljenog i u slučajevima kada je on odsutan, ako su iscrpljene procesne radnje predviđene članom 172. [Poziv], članom 173. [Nalog hapšenja], članom 534. [Potraga za adresom] i članom 535. [Domaća/međunarodna poternica].

U ovom konkretnom slučaju, optužnica je podneta sudu jer su okrivljeni nedostupni organima gonjenja i u ovom slučaju su iscrpljeni svi procesni naponi predviđeni članovima 172, 173, 534 i 535 ZKP-a, kako bi se obezbedilo prisustvo okrivljenog u ovom krivičnom postupku;

Državni tužilac je tokom faze istrage iscrpeo sve zakonske procesne mogućnosti iz člana 234. stav 4. ZKP-a da obezbedi prisustvo okrivljenih u postupku, primenom sledećih mera:

- a. **Pozivi** su poslali optuženima;
- b. Dana 11.05.2022. godine izdat je **nalog za hapšenje**.
- c. Prema policijskom izveštaju, adresa i lokacija okrivljenih su provereni, ali okrivljeni nisu pronađeni.
- d. Dana 22.08.2022. godine izdat je **domaća poternica**, dok je 26.10.2022. godine izdata **međunarodna poternica**.

Uzimajući u obzir ove proceduralne korake i na osnovu člana 303 stav 7 ZKP-a, stvorena je zakonska mogućnost da sud sprovede suđenje u odsustvu protiv okrivljenih. Specijalni tužilac smatra da suđenje okrivljenima u odsustvu treba da se sprovede poštujući međunarodne standarde i najbolje prakse za pravično suđenje, poštujući princip sloboda i ljudskih prava zagarantovanih Ustavom Republike Kosovo i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i Zakonikom o krivičnom postupku Republike Kosovo.

Dakle, član 303. stav 7. ZKP-a predstavlja izuzetak od opštih pravila krivičnog postupka, i trebalo bi da bude povezan sa ciljem borbe protiv ne kažnjivosti počinilaca ratnih zločina, kao jednog od najtežih krivičnih dela sankcionisanih Međunarodnim humanitarnim pravom i Međunarodnim krivičnim pravom, koji su počinjeni na tadašnjoj

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

teritoriji Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo, sada međunarodno priznate kao teritorija Republike Kosovo. Suđenje u odsustvu prema međunarodnim standardima i standardima koje je utvrdio ZKP, primenjuje se u situacijama kada su optuženi nedostupni organima krivičnog gonjenja i ne mogu biti dostupni vlastima Republike Kosovo, u skladu sa principima međunarodne pravne saradnje.

X. Opis činjeničnog stanja;

Na osnovu iskaza svedoka, materijalnih dokaza, publikacija iz otvorenih izvora i materijalnih dokaza koje je pribavio MKSJ, u vezi sa događajem poznatim kao „Masakr u Račku“, utvrđuje se osnovana sumnja da se krivično delo dogodilo i da su gore pomenuti okrivljeni njegovi počinioi.

Dokazi pribavljeni tokom istrage potvrđuju da je u ranim jutarnjim satima (oko 6:00 časova) 15. januara 1999., kombinovane snage srpske policije i jedinica Vojske Jugoslavije, kroz planiranu operaciju praćenu brojnim motornim vozilima, prvobitno su opkolile selo Račak, zatim ga obezbeđivale sa mesta zvanih „Pišat“, „Geštenjat“ i sa „Česte“ koja se nalazi u severoistočnom delu iznad Račka, sprečavajući civile da napuste selo, u vreme kada su oklopna vozila MUP-a Srbije i pešadijskih snaga ušla u selo i pretražila svaku kuću.

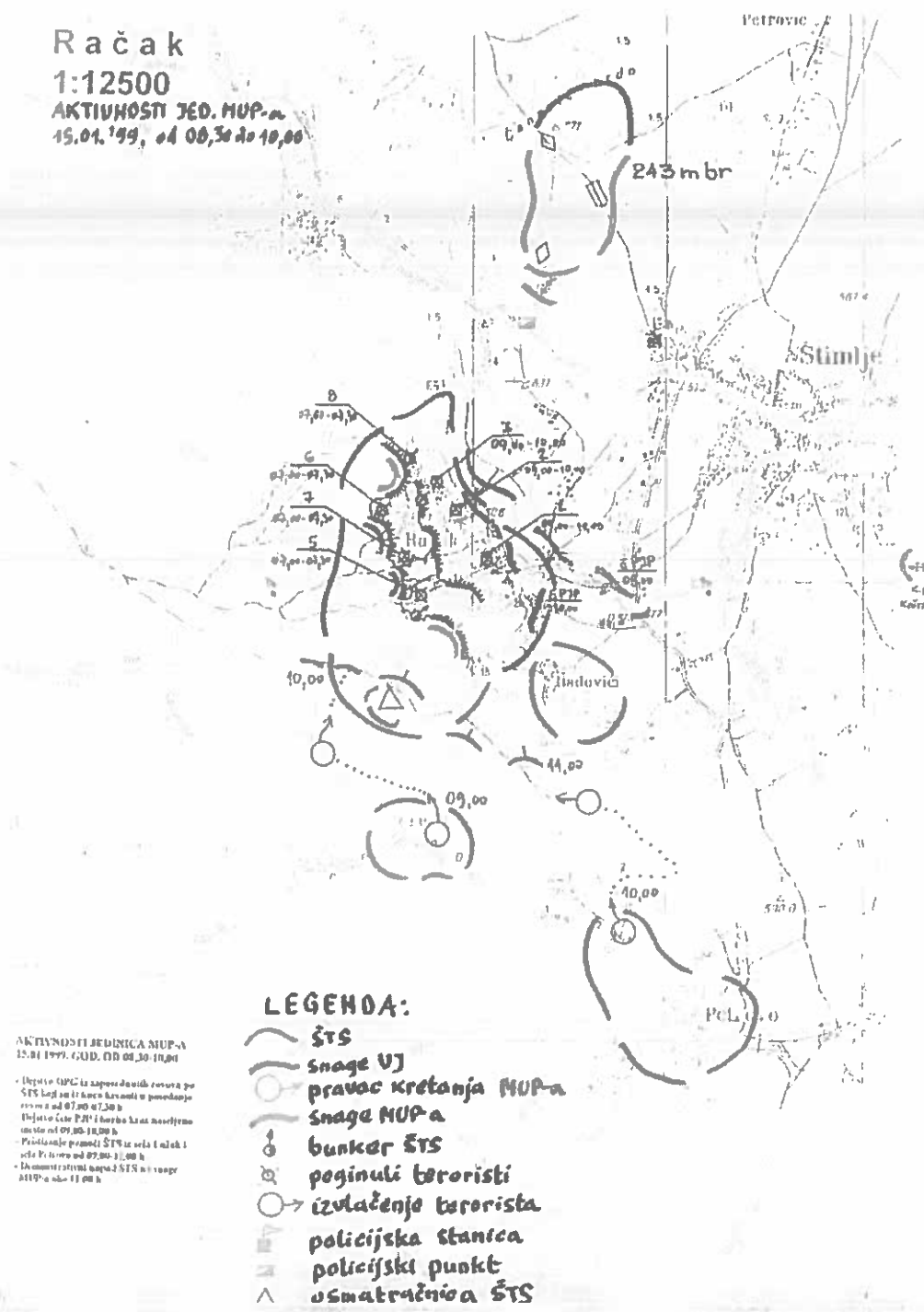

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

R a č a k

1:12500

AKTIVNOSTI JED. MUP-a
15.01.1999. od 08.30 do 10.00

2021:0034474

Prevodio: Ismet Cani

28(80)

Broj predmeta: 2021.0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Tokom pretresa u dvorištu kuće Rašita Rašitija, lišili su života starca Banuša Kamerija, a zatim mu odsekli glavu. U međuvremenu, na mestu zvanom „Vrela“ ubili su starije osobe - civile Hakija Metušija, Sabrija Silu i Arifa Metušija (sva trojicu članova porodice), zatim u blizini, u dvorištu kuće Ahmeta Mustafe, ubili su glavu porodice Ahmeta Mustafu i njegovog komšiju Hajriza Jakupija. Samo nekoliko metara više u jugozapadnom delu sela kod kuće Zuke Mustafe, srpska policija i vojska takođe ubijaju civile: Skendera Halilija, Manumšahe Mujotu. Očevici događaja su Tefik Halili, Mentor Halili, Zilfije Jakupi-Mujota, Njazi Mujota. Svedok Tefik Halili je u tom trenutku video nekoliko srpskih policajaca koje je prepoznao i identifikovao: Zorana Stanojevića, Zvonimira Janićijevića sa nadimkom „Zvonko“, Čedu Šumarija (aludirajući) na osumnjičenog Čedomira Aksića i nekoliko ljudi čija imena nije znao.

Dalje, prema rečima svedoka, operacija srpskih snaga je nastavljena u naselju „Bečaj“. Stanovnici ovog naselja, bežeći iz svojih domova kako bi избегли ubistva, ušli su na planinski put koji je bio blizu njihovih kuća u južnom pravcu, tako da, dok su bežali u dolinu, srpska policija napala njih iz zasede i bez ikakvog upozorenja otvorila vatru, ubivši civile Halima Bećirija, Rizu Bećirija i Zenela Bećirija, a ubistvo je preživeo očevidac Aziz Bećiri. U isto vreme, srpska policija je pucala na civile, na ulici ispred kuće Šefćeta Bećirija, ranivši civile Zuru Bećiri i njenu ćerku Fetiju Bećiri. Operacija je nastavljena u naselju „Emini“, koje se nalazilo u zapadnom delu sela. Pešadija srpskih snaga, pozicionirana u planinama Belinca, na mestu zvanom „Guri i špum“, iz daljine je pucala na žrtve iz vatrenog oružja, u kom slučaju su u njegovom dvorištu ranili Ismeta Eminija u nogu i ubili njegovog brata Ajeta Eminija, obojica civili iz sela Račak. Na mestu zvanom „Češma“ ubili su civile Bajrama Mehmetija i njegovu ćerku Hanumšahe Mehmeti, a preostali ranjeni su Elhami Mehmeti (Bajramov sin) i njihove komšije Makfirete Hajrizi, Florije Hajrizi i Hasan Bilali.

Kako pokazuju dokazi pribavljeni tokom preliminarne istrage, 15. januara 1999. godine, oko 8:30 časova, oko 70 albanskih civila okupilo se u podrumu kuće Sadika Osmanija kako bi se sklonili i zaštitili od granatiranja teške artiljerije. Među njima je bilo oko 30 žena sa decom, dok su muškarci bili Sadik Osmani, Rame Nesret Šabani, Mufail Hajrizi, Burim Osmani i nekoliko mladića. Dok su se ostali muškarci, oko 30 ljudi, nalazili u Sadikovoj štali, koja se nalazila u blizini kuće. Svedoci kažu da su srpske policijske snage, nakon što su istražile sklonište seljana u ovoj kući, prvobitno pucale iz daljine iz kuće Ragipa Jahira Bajramija i Lutine prodavnice (kako je seljani zovu) oružjem različitog kalibra i u tom trenutku ubile starca Nazmija (Nuhe) Imerija, a zatim su opkolile Sadikovu kuću i ušle u dvorište. Prema opisu svedoka, starcu je bila slomljena lobanja i mozak mu je ispao. U međuvremenu, stigao je još jedan pripadnik MUP-a Srbije i izveo muškarce u dvorište i oduzeo im lične karte, dok su žene i decu zaključali u podrum. Svedoci kažu da su, kada su izašli iz podruma, videli 30 do 40 policajaca postrojenih na brdu, svi naoružani. Svedok Džemajl Bećiri se krio u kući svog komšije Hisnia, nekoliko metara od kuće Osmana

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Sadikua, i pre nego što je srpska policija ušla u Sadikovo dvorište, prepoznao je i identifikovao policajca Božu (aludirajući na Božidara Marinkovića iz Štimlja) i policajca po imenu Svetko (za sada neidentifikovan). Svedok navodi da ih je, pre nego što su stavili maske na glavu, video svojim očima.

U Sadikovom dvorištu u tom kritičnom trenutku bili su ovi ljudi: Imer Imeri, Hakif Imeri, Ahmet Izet Jakupi, Ešeref Halim Jakupi, Lutfi Hasan Bilali, Sadik Džeme Osmani, Jashar Milaim Salihu, Njazi Sherif Zimberi, Shikeri Ismajl Sila, iz sela Hakif Hisenaj iz sela Petrovo, Muhamet Faik Sylu, Fatmir Faik Ramadani, Murtez Ramiz Imeri, Mehmet Qerim Jakupi, Muhamet Hafiz Mustafa, Shukri Milaim Salihu, Sheremet Shiqeri Sila, Mufail Mehdi Hajrizi, Bujar Hanafi Hajrizi, Salih Faik Ramadani, Nexhat Faik Ramadani, Xheladin Ahmet Jakupi, Raif Milaim Salihu, Ragip Jahir Bajrami, Bajrush Nesret Shabani, Bilall Bilalli, Rame Nesret Shabani i Nesret Shabani.

Prema iskazima svedoka Rame Šabanija, Bilala Bilalija, Nesreta Šabanija, Alija Ćazimija i Imera Imerija, nakon što su srpske snage identifikovale zarobljene muškarce, položile su ih na zemlju i počele nehumano da ih tuku kundacima oružja, udarcima nogama, drvenim palicama, lancima i drugim tvrdim predmetima. Tokom batinanja u Sadikovom dvorištu čuli su se vrisci i jauci muškaraca, dok su u podrumu žene i deca zastrašeni plakali, u zaključanoj sobi. U ovom slučaju, Sadik Džema Osmani je udaren kundakom automatske puške po glavi i telu, dok je Mufail Hajrizi, optužujući ga da je pripadnik OVK, primoran da se svuče i nemilosrdno pretučen debelom palicom od strane trojice policajaca. Preživeli svedok Rama (Nusret) Šabani je takođe pretučen drvetom i od udaraca je zadobio prelom lobanje.

Svedoci tokom brutalnih batina u dvorištu kuće Sadika Osmana čuli su radio komunikaciju od vođa ove operacije. Nakon sat i po batinanja do smrti, negde oko podneva, ovi muškarci su odvedeni i sprovedeni u stroju (koloni) ka planini, i kod „Kodra e Bebušit“ zaustavile su ih druge srpske zločinačke jedinice, sa kojima su malo ranije razgovarali preko radija iz Sadikovog dvorišta. Upravo u sokaku „Kodra e Bebušit“, dok su išli u koloni, srpske policijske i vojne jedinice su nemilosrdno pogubile 24 civila (muškaraca) rafalima iz automatskog oružja iz blizine, dok je nekoliko drugih ranjeno. Sledećeg jutra, 16.01.1999. godine, mnogi svedoci koji su pobegli živi izašli su da traže svoje rođake. Na brdu „Bebuši“ videli su prvi leš Hakipa (Imera) Imera, koji je bio izrešetan sa mnogo metaka i bez glave, leš Ragipa Bajramija, koji je bio masakriran, sa odsečenim rukama i izvađenim srcem, Ahmetu (Izetu) Ahmetiju je razbijena glava, žrtva Ešterf (Halim) Jakupi je bila masakrirana, glava mu je bila zgnječena i jedno oko mu je bilo izbijeno, ostale žrtve su bile u približno istom stanju.

Ubijeni u "Bebušovo brdu": Sadik Osmani (47), Lutfi Bilali (45), Njazi Zimeri (47), Hakif Imeri (19), Eshterf Jakupi (55), Shikeri Sila (65), Sheremet Sila (32), Muhamet Ismajli (45), Bujar Hajrizi (17), Bajrush Sahabani (17), Shukri Salihu (14), Raif Salihu (16), Jašar

Broj predmeta: 2021.0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Salihu (17), Mufail Hajrizi (42), Sali Ramadani (17), Fatmir Ramadani (35), Ahmet Jakupi, (60), Dželadin Jakupi (14), Ešref Jakupi (60), Murtez Imeri (16), Haqif Hysenaj (53), Mehmet Jakupi (43), Nexhat Ramadani (17), Ragip Bajrami (37) i Muhamet Mustafa (22). Srpska policija i vojne snage u Račku su ubile i masakrirale 42 albanska civila, od kojih je većina bila starija od 50 godina, a među žrtvama su bile žene i deca. Većina žrtava je pogubljena - hicima u glavu, i prema dokazima prikupljenim u ovoj fazi, iz neposredne blizine.

Dana 15. januara 1999. godine, na mesto zločina stigla je ekipa Okružnog suda u Prištini, koju je predvodila istražni sudija Danica Marinković. Svedok D5 je takode bio deo ekipe. Prema rečima ovog svedoka, na mestu zločina, 15. januara 1999. godine, oko 14:00 časova, video je okrivljenog Gorana Radosavljevića, poznatog po nadimku „Guri“. Svedok je takode izjavio da je video pripadnike policije i neregularnih snaga koje nije prepoznao.

S druge strane, gore opisano činjenično stanje potvrđuju i izjave samog okrivljenog Gorana Radosavljevića, date u raznim medijskim intervjuima. On priznaje da je bio vođa akcije u Račku, priznaje da je u akciji bio uključen veliki broj policijskih i vojnih jedinica, priznaje da je bilo poginulih u selu Račak, ali negira da su poginuli bili civili.

Na osnovu dokaza pronađenih u spisima predmeta, čiji je deo sumiran u ovoj optužnici, i u javnim izjavama samih okrivljenih, državni tužilac zaključuje da nema sumnje da se činjenično stanje opisano u optužnici dogodilo i da radnje okrivljenih koje su prouzrokovale ovo činjenično stanje predstavljaju krivično delo.

XI. Rezime izjava svedoka, policijskih izveštaja i drugih dokaza;

Činjenično stanje opisano gore potvrđuju i izjave svedoka i oštećenih, koje ćemo ukratko predstaviti u nastavku:

A. Rezime izjava ključnih svedoka;

- 1. Iz izjave svedoka Vilijama Vokera**, dato sudu na sednici o posebnoj istražnoj mogućnosti, proizilazi da je svedok u oktobru 1998. godine došao na Kosovo kao šef verifikacione misije OEBS-a, a 15.01.1999. godine oko 18-19 časova, nakon povratka u Prištinu iz Crne Gore, obavestio ga je zamenik misije (OEBS-a) general Đon ili kako su ga zvali general Dizet iz Ujedinjenog Kraljevstva (jedan od šest zamenika svedoka zaduženog za vezu sa pripadnicima jugoslovenske vojske i policije u pogledu razmene informacija) da je armijski general Lončar, koji je bio zadužen za dostavljanje informacija kancelariji verifikacione komisije, rekao da se na mestu zvanom Račak odigrala bitka između pripadnika OVK i jedne srpske vojne jedinice. General Lončar je rekao generalu Dizetu da se u selu odigrala bitka između jedinica OVK i srpskih

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

snaga bezbednosti u kojoj je ubijeno oko 15 vojnika OVK i da nije bilo posledica sa strane srpskih snaga bezbednosti, a prema rečima generala Dizeta, od generala Lončara su dobijene netačne informacije jer nije bilo moguće da su, prema Lončarovom opisu bitke, na jednoj strani svi bili mrtvi, dok na drugoj strani nije bilo nikoga mrtvog. Svedok svedoči da su, videvši da su general Dizet i službenik njihove regionalne kancelarije u Prizrenu potvrdili da nešto nije u redu u ovoj bici, odlučili da odu na mesto incidenta u Račku i pozvali su i generala Lončara, koji je odbio da ide. Sledećeg dana su krenuli za Račak, bili su tu i novinari, neki članovi nevladinih organizacija... Nakon što ih je general Mejzon obavestio da ima više od 15 mrtvih nego što je general Lončar izjavio, odlučili su da odu u selo i sami se uvere. Tamo su videli tela, od kojih je jedno bilo bez glave, muškarac, koji je ležao na leđima, sa nekim promenama na lobanji, koji je nosio seljačku odeću - civilnu odeću, njegova odeća je bila tipična odeća seljaka koji obrađuje zemlju, nije bilo znakova koji bi ga identifikovali kao vojnika, svedok dalje tvrdi da je video metke koji su probili njegovo telo, rane, krv koja je tekla iz rana, njegove pantalone su imale žutu mokraću i da nije video nikakve tragove da je telo pomerano ili uklonjeno, već da je bilo tamo gde je ubijen. Takođe navodi da je u uskoj dolini koja vodi do gornjeg dela sela video druga tela mrtvih ljudi, sva u istom položaju kao kada su ubijeni, njihova tela su imala rupe na telima, rupe od metaka u glavi, iza glave, svi koje je video bili su u civilnoj odeći, nisu imali značke ili oznake, bilo kakvu identifikaciju OVK. Većina tela bila je mladih ili srednjih godina, svi muškarci, video je negde 17, 18 ili 19 tela, 2-3 starijih godina koji su imali kape (plise) i nije bilo oružja ili municije oko njih. Prema rečima verifikatora koji su bili tamo i bili su na vojnoj obuci na zadatku, pucnjava se dogodila odozgo u koritu gde su bila tela, pucali su sa ova dva brda, što znači da su okviri i municija pronađeni na brežuljku, tako da su rane na telu koje je video, uglavnom sve rane bile u gornjem delu tela i na glavi, odnosno u prednjem delu. Tamo su mu rekli da ima još tela u tom pravcu, ali nije video sva tela, jer je rečeno da ih je bilo ukupno 45, već samo polovinu. Dalje je izjavio da je rekao verifikatorima koji su bili sa njim da naprave što više fotografija i koliko god možete jer je bilo očigledno da je bilo mnogo ljudi oko ovog mesta. Dakle, cilj je bio da verifikatori dobiju što više dokaza i fotografija. Nakon ovog trenutka vratio se u selo da vidi ili razgovara sa nekim iz sela ili svedocima o masakru. Dodao je da su ga uvek pratili novinari koji su bili zainteresovani da saznaju šta je video na licu mesta. Novinari koji su govorili engleski, mislio je, bili su iz ekipe CNN-a, koji su bili zainteresovani da daju intervju uživo u emisiji CNN-a, na šta im je svedok Voker rekao: „Mogu vam samo reći da je to bio strašan događaj i pokušavam da što bolje razumem šta se dogodilo od juče, ali ne želim da izvlačim nikakve zaključke ovde, ali nakon što se vratim u kancelariju, održaću tamo konferenciju za novinare“. Nakon odlaska u selo, razgovarao je sa dve žene u odvojenim intervjuima kako bi razumeo šta se dogodilo kritičnog dana, ono što su izjavile bilo je slično, u gornjem delu na brdu iznad sela bile su jedinice srpske policije, selo je bombardovano artiljerijom i tenkovima, kada je napad prestao, policijske jedinice su sišle u selo i pozvale muškarce da izađu, većina je izašla da vidi šta se

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

dogodilo, ali neki od uplašanih muškaraca su pokušali da pobjegnu u različitim pravcima, i očekivali su da će biti ispitivani ili pretučeni kao što se dešavalo i ranije. Muškarci, deca i neki stariji ljudi su se okupili u grupi i marširali su prema rečnom koritu uz brdo, a seljani su shvatili da ih vode ili na ispitivanje ili na prebijanje, ili na obe. Čovek koji je uspeo da pobjegne takođe je prošao kroz istu situaciju. Ponovo je rekao verifikatorima - svom timu i osoblju - da pokušaju koliko god mogu da prikupe dokaze, da okruže i zaštite mesto događaja jer je tamo bilo mnogo ljudi, dok su on i general Dizet otišli u Prištinu, kako bi održao svoje obećanje da će održati konferenciju za novinare. Na dan incidenta u Račku, koliko se sećao, nije video naoružane policijske ili vojne snage, ali je pretpostavio da tamo ima naoružanih ljudi, kao i oko Štimlja. Sudiju Danicu Marinković poznavao je nekoliko meseci pre masakra, za koju je naglasio da je to prvi put da čuje, ali ne i poslednji put, da se mešala u istrage koje sprovode međunarodni predstavnici. Dalje je dodao da je Marinković postavila uslove da, ako Vokerovi verifikatori žele da uđu u Račak, moraju biti u pratnji policije. Vokerov zamenik, general Dizet, upozorio je sudiju da ako postavi ove uslove, onda bi verifikatori koji su tamo bili mogli biti izloženi riziku od moguće razmene vatre i razmenio je oštre reči sa njom. Naglasio je da je tokom konferencije za novinare rekao da ako se vlada ne složi sa onim što je video u Račku, onda će istragu sprovesti međunarodni istražitelji ili forenzički stručnjaci, tako da beogradska vlada ne sme sama da sprovodi istragu, već da treba da se sprovede i međunarodna istraga. Iz tog razloga, dr Ranta, koja je bila Finkinja, ponovo je pozvana na sudsko-medicinski pregled, i zatražila je da se obdukcija ne izvrši dok ne stigne njen tim da je obavi. Istražni sudija Marinković, koristeći svoje legitimno pravo, koje je najverovatnije dobila od srpskog suda, sa svojim timom iz Srbije i Belorusije, izvršila je obdukciju 5-8 tela (koja su bila najteže oštećena), čime je sprečila međunarodne veštake da izvrše još jedan pregled. Marinković je insistirala da rođaci dođu da identifikuju tela koja su poslata u Prištinu, a u međuvremenu, oni koji su bili uplašeni incidentom koji se dogodio, došli su sa po nekoliko dana da identifikuju svoje rođake i članove porodice. Dodao je da je od verifikatora i svog nemačkog zamenika, koji su pratili događaj, saznao da su tela bačena pozadi poput kofera u prtljažnik automobila. Svedok je izjavio da zna da je dr Ranta izdala izveštaj o obdukciji za žrtve, koji je video, iako ga nije čitao stranicu po stranicu. Dalje je naveo da su održane dve konferencije, prva 16. januara, 1 ili 2 sata nakon povratka iz Račka, dok je druga, mesec ili dva kasnije, dr Ranta došla u Prištinu i, u organizaciji OEBS-a, održala konferenciju za novinare, na kojoj su učestvovali on, dr Ranta i predstavnik finskog diplomatskog kora u Beogradu. Sve što je rekao na konferenciji nije oštećen, ali je bio iznenađen i razočaran dr Rantom, jer kada je pitana da li njen pregled potvrđuje, potkrepljuje ili protivreči izjavi ambasadora Vokera da je slučaj klasifikovan kao masakr, zločin protiv čovečnosti, ratni zločin, bila je nervozna, hvatajući se za reči, naglašavajući da nije advokat, i konačno naglašavala da je to bio masakr, ali ne u tom pravnom smislu. Što se tiče činjenice da ga je nazvao masakrom, od prvog puta kada je bio tamo, naglasio je da ono što sam video u Račku ne daje nikakvo drugo objašnjenje. Sa brojnim,

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

osakaćenim telima, gomilama tela, videći sve osobine civila, mrtvih, ovo je za njega bio masakr. Koliko se seća i koliko je video sa spomen-ploče, zna da je najmlađi ubijeni imao 14 godina, a najstariji 99 godina i ni za koga od njih se ne može pomisliti da je bio borac OVK. Što se tiče počinilaca ubistava civila, izjavio je da nije bio svedok u vreme ubistva, ali su mu svedoci i verifikatori prethodne noći rekli da su muškarci i deca bili okupljeni i nenaoružani na jednom mestu, prošli su kroz selo ispred policijskih cevi na koritu reke do brda, i sledeći put ih je video mrtve. Po ovom pitanju, on naglašava da čak i da su isti bili vojnici OVK, koji su zarobljeni i sprovedeni uz pretnju oružjem, čak i da su pogubljeni, to bi i dalje bio ratni zločin jer su bili nenaoružani. Dodao je da je stanje tela tamo bilo ozbiljno, jedno je bilo bez glave, dok su svi ostali teško povređeni, uz naglašavanje da je i on dao izjavu Krivičnom sudu u bivšoj Jugoslaviji u slučaju protiv Miloševića i da stoji iza te izjave.

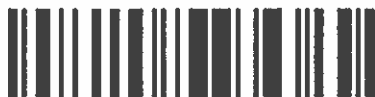
2. **Iz izjave svedoka Tefik Halili** proizilazi da ga je 15.01.1999. godine, oko 06:45, probudila detonacija. Nakon što se probudio, izašao je na ulicu i sreo sina svog ujaka Skendera Halilija (koji je poginuo) i svog rođaka Mentora. Nastavili su put ka planini pod baražom metaka srpskih snaga i stigli do senika Ahmeta Mustafe. Nakon što je zaustavljen i sakriven u uglu senika, posle kratkog vremena, ugledao je starca Hajriza Ibrahimija u blizini, koga su upucale srpske snage i starac je pao na zemlju. Zatim, oko 30-40 metara dalje, prošla su trojica braće Haki, Sabri i Arif Murati (Metuši), koji su, nakon što su prošli nekoliko metara od pucnjave, sva trojica pala na zemlju. Posle kratkog vremena, oko 10-15 policajaca je otišlo u blizinu ubijenih ljudi i iz neposredne blizine upucalo četvoricu ljudi koji su ležali. Srpski policajci koje je svedok poznavao i koji su bili prisutni tamo gde su iz neposredne blizine pucali u ležeće ljude bili su: Zoran Stanojević iz sela Gracka Lipljan, policajac Zvonko, bivši poštara u Štimlju, policajac Belći, policajac Ćeda Šumar (šumar) iz Štimlja i još jedan policajac čije ime nije znao, ali za koga je znao da radi u kancelariji za vozačke dozvole u Štimlju. Posle oko 50 minuta, srpski policajci su otišli do Ahmetijeve kuće, nakon što su na silu razbili vrata dvorišta kuće, ušli su u kuću i izveli Ahmeta u dvorište sa njegovom ženom Salom i Mentorom Halilijem. Tamo su srpske snage ubile Ahmeta u prisustvu njegove žene i Mentora, zatim su počeli da maltretiraju Mentora, ali je ovaj drugi uspeo da pobegne iz ruku srpskih snaga. Nakon svega ovog događaja, srpske snage su krenule putem u unutrašnjost sela, svedok je, zajedno sa Skenderom, napustio mesto gde su se sklonili i krenuo uz planinu. Usput su sreli Sadika Mujotu, ubijenog dok je Skender Halili bio teško ranjen. Svedok je uspeo da pobegne i smesti se u Mehmetovoj kući gde su bili Sadikova ćerka i žena. Nakon što je njegova ćerka Hanumšaja shvatila da joj je otac ubijen, krenula je ka njemu i čim je stigla do očevo tela, srpske snage su pucale na nju, ostavivši je mrtvu preko očevo tela, dok je u tom trenutku i Skender Halili (koji je bio ranjen) takođe upucan. Nakon što je srpska policija otišla, svedok je izašao sa mesta gde se skrivao i video leš Sadika Mujote sa ranom na čelu, njegovu ćerku Hanušu preko Sadikovog tela, leš Skendera sa polovinom lobanje odsećene i

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Mehmeta Mustafu, koji je takođe ubijen u blizini. Svedok daje fizički opis srpskih policajaca čija je imena gore pomenuo.

3. U izjavi svedok Imer Imeri navodi da su ujutru 15. januara 1999. godine, srpske snage počele da pucaju u pravcu sela dok su se mnogi stanovnici, žene, deca i muškarci, sklonili u štalu i podrum kuće Sadika Osmanija. Muškarci su se sklonili u štalu gde se nalazio svedok, dok su žene i deca bili u podrumu. Srpska policija je otišla tamo gde su se nalazili muškarci, izbacila sve muškarce iz podruma i počela da ih tuku i maltretiraju, primoravajući ih da legnu licem na zemlju. Kada je svedok podigao glavu da vidi šta se dešava sa njegovim sinom, srpski policajac ga je udario nogom u glavu. Nakon nekog vremena maltretiranja, naredili su mu da ustane i nastavi uzbrdo prema mestu zvanom Vojsa e Hajres, kako bi se potom susreli sa drugom grupom srpskih snaga. Tamo je bila postrojena grupa od oko 20 srpskih policajaca. Bez reči, okružili su grupu Albanaca, ostavivši ih u sredini, a zatim počeli da pucaju na njih. Svedok je pao na zemlju, a na njega su pala i mnoga tela njegovih ubijenih seljana. Svojim očima je video svog sina Hakipa kada ga je metak pogodio u oko i on je pao na zemlju. Posle kratkog vremena, svedok je uspeo da napusti to mesto i polako ode do kuće Sadika Osmanija gde je sreo članove svoje porodice i ostao do sledećeg dana. Dana 16.01.1999. godine, zvaničnici OEBS-a i Vilijam Voker su otišli u selo, koji je odveo svedoka i još nekoliko ljudi iz sela da im pokaže mesto incidenta. Svedok je opisao uniforme srpskih snaga kao crne, neke sa ofarbanim licima, neke sa žutim kapama i krstovima na kapama, nije prepoznao nijednu od njih. Svedok, pored toga što je bio očevidac masakra i ubistava albanskih civila na brdu, izjavio je da je istog dana ujutru, dok je bio u dvorištu kuće Hetema Ruste, video jednog srpskog policajca (koga nije poznavao) koji je pucao iz pištolja na Nazmija Nuhu, koji je odmah pao na zemlju. Nakon što ga je upucao iz daljine, isti policajac je prišao i nekoliko puta ga upucao iz blizine.
4. Iz izjave svedoka Nusreta Šabanija, proizilazi da su se 15. januara 1999. godine, nakon što su čuli brojne pucnje, oni, zajedno sa mnogim drugim muškarcima, sklonili u štalu u dvorištu Sadika Osmanija, dok su žene i deca smešteni u drugi podrum. Posle kratkog vremena, srpske snage su stigle tamo, premestile ih iz štale i postrojile u dvorištu, gde su ih naterali da legnu licem nadole na blato i naredili im da stave ruke jednu iznad druge iza glave, i tako su ostali oko 20 minuta, za koje vreme je svedoka policajac (ili vojnik) udario štapom po glavi. Posle oko 20 minuta, bili su naterani da ustanu i nastave svoj put, odakle je svedok, zajedno sa još 4 osobe, pobeo i sakrio se u šumi. Odatle je video da su srpske snage zaustavile ljude i ubile ih. Nakon što su srpske snage otišle, svedok je video ljude ubijene i masakrirane usput, uključujući i njegovog sina Bajruša Šabanija, sve nenaoružane civile seljane albanske nacionalnosti. Prema rečima svedoka, srpske snage su činili redovni vojnici u zelenim uniformama sa svetlijim šarama, neki od njih su imali kape kačkete, ali neki su imali i

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

redovne vojne kape, i redovne policijske uniforme u jednoj boji sa oružjem i teškom mašinerijom, ali se on ne seća boje.

5. Iz izjave svedoka Agrona Mehmetija. Iz toga sledi da se 15.01.1999. godine, nakon što je čuo brojne eksplozije, svedok, zajedno sa nekoliko drugih ljudi i članova porodice, prvobitno sklonio u kuću Kadrija Hajrizija, ali pošto nije bilo bezbedno, napustili su kuću i krenuli uz selo. Kada su stigli do trougla koji spaja dva naselja sela, srpske snage su počele da pucaju na njih sa svih strana. U tom trenutku, sin svedokovog ujaka, Elhamia (9 godina) je ranjen, njegov ujak Bajrami, dok je pokušavao da uhvati dečaka, pogođen je metkom u glavu i preminuo je na licu mesta, zatim su pucali u grudi ćerki njegovog ujaka Hanemšahi, ostavivši je mrtvu, u tom trenutku su ranjeni i Makfire Hajrizi, Hasan Bilali i Florije Hajrizi. Svedok, ranjenici i ostali su uspeali da pobegnu sa mesta događaja i sklone se u skladište koje je pripadalo njegovom komšiji. Nakon što je pucnjava prestala uveče, odneli su tela Bajrama i Hanemšahe i smestili ih u kuće komšija. Uveče je stigao OEBS, koji je preuzeo ranjenike i poslao ih u bolnicu. Dana 16.01.1999. godine, svedok je otišao na mesto zvano „Kodra e Bebušit“ gde je video tela svojih komšija masakriranih od strane srpskih snaga. Svedok opisuje uniforme srpskih snaga kao plave, koje su dominirale, povremeno crne uniforme i zelene vojne uniforme. Svedok je izjavio da je poznavao Srbe, policajce i mobilisane, ali da nije uspeo da ih vidi kritičnog dana, između ostalih, pomenio je policajce Miro (sada pokojnog) sa rukovodećom pozicijom u policijskoj stanici Štimlje, Momira, Čedu (šefa šumarstva), Četu (radio je u opštinskoj administraciji), Nenada (opštinskog službenika), Sašu (Kreljinog sina), opštinskog službenika, Bedrija Pećanija, Fatmira Pećanija, Hisena Olurija.

6. Iz izjave svedoka Džemajla Bećirija, proizilazi da je 15. januara 1999. godine čuo brojne pucnje ispaljene iz različitih pravaca. Svedok i njegova porodica su napustili kuću i krenuli ka planinama. Nakon što su izašli na ulicu, srpske snage su otvorile vatru na njih i tamo su ubile njegovog brata Rizu Bećirija i njegovog trinaestogodišnjeg sina Halima, njegovog rođaka Zenela Bećirija i ranile njegovu majku Zihre Bećiri i Zihrinu ćerku Fetiju Bećiri. Svedok je otišao u jedno naselje u selu gde se sastao sa nekim seljanima, ali su i tamo srpske snage otvorile vatru na njih i oni su se sklonili u dvorište Hisniovu kuće. Tamo je ušao Brankov sin iz Štimlja u uniformi srpske policije, naoružan automatskom puškom, revolverom i drugom opremom, i naredio mu da napusti dvorište, nakon što je svedok prvi izašao, video je kako srpske snage stavljaju maske. Tamo je video policajca Božu, policajca iz policijske stanice u Štimlju, policajca Svetka iz Štrpca i još jednog policajca čije ime svedok ne zna, ali koga je poznavao kao Ljubinog brata iz Štimlja, sve policajce u policijskoj stanici u Štimlju. Nakon što su muškarci odvojeni od žena i dece, naredeno im je da idu na brdo „Bebuš“, ali su oni otišli u drugom pravcu, nisu otišli na brdo. Posle 17:00 časova istog dana, nakon što je pucnjava završena, svedok i drugi seljani su sakupili tela članova njegove porodice, ukupno 6 ubijenih, i smestili ih u različite kuće, dok su se svedok i drugi

Broj predmeta: 2021-0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

članovi porodice sklonili u planine do sledećeg dana kada su zvaničnici verifikacione misije OEBS-a otišli na lice mesta, a stanovnici se vratili svojim kućama. Svedok u svojoj izjavi daje fizički opis osumnjičenih koje je video i prepoznao na licu mesta.

7. **Iz izjave svedoka Burim Osmani** navodi se da su 15.01.1999. godine srpske policijske i vojne snage opkolile selo Račak. Kuća svedoka se nalazila blizu planine i mnogi seljani su napustili svoje domove i nastanili se u njegovoj kući, gde su muškarci smešteni u štalu, a žene u podrum kuće. Posle kratkog vremena, srpske policijske i vojne snage su suzile krug i prvo ušle u kuću Ragipa Bajramija, a zatim su kombinovane snage ušle u dvorište svedokove kuće gde su odvojile muškarce od žena. Muškarci su smešteni u dvorište svedokove kuće, dok su žene i deca držani u podrumu kuće gde su bili smešteni. Zatim je muškarcima koji su bili u štali naređeno da izađu u dvorište da se pridruže ostalima. Prvobitno je svedoku naređeno da uđe u štalu gde je pretučen, zatim je primoran da izađe napolje, a zatim su ga drugi udarali raznim sredstvima. Tako je maltretiran 4 puta zaredom. U dvorištu se nalazilo oko 50 albanskih civila (muškaraca) koji su pretučeni i zlostavljani, a zatim poslani u pravcu nepoznatom svedoku, dok je svedok otišao u podrum gde su se nalazile žene i deca, odakle su otišli nakon što je prestala vatra srpskih snaga. Sledećeg dana, na mestu zvanom Kodra e Bebušit, pronađena su tela ubijenih, uključujući i oca svedoka, Sadika Osmanija. Svedok i drugi seljani su preneli tela i stavili ih u seosku džamiju. Svedok je opisao uniforme srpskih snaga koje je video kritičnog dana, navodeći da su srpske snage imale policijske uniforme, plave sa sivim šarama i na leđima su imale ćirilična slova Policija, zatim vojnu uniformu sa zelenom uniformom i ostale snage u zelenim maskirnim uniformama i maramama. Od naoružanja koje su posedovali, imali su kratko i dugo oružje kao što su kalašnjikovi, mitraljezi, bacači granata, trombloni. Od mašinerije, srpska policija i vojska su posedovale razna vozila kao što su oklopna vozila, picgaueri, kamioni i mali automobili. Svedok je izjavio da je jedan od srpskih policajaca tečno govorio albanski, on ga nije znao, ali je dao svoj opis, pun, visok oko 1,70 cm, star oko 50 godina. Svedok kaže da je kritičnog dana video kako srpske snage stavljaju telo starije žene po imenu Zahide u prtljažnik policijskog automobila NIVA, koja se od tada vodi kao nestala.

8. **Iz izjave svedoka Agim Kameri** je izjavio da je 15.01.1999. bio sa porodicom u kući i da ih je oko 06:30 probudila pucnjava, sa prozora je video dim kako dolazi sa mesta zvanog „Kodra e Kerkoves“ i da su srpske snage napale bunker gde su bili raspoređeni pripadnici OVK. Svedokov otac i ostali članovi porodice su peške krenuli u pravcu Štimlja, dok je svedok zajedno sa Šićerijem Sadikom otišao iza kuća Šićerija gde su ostali do oko 15:00 časova. Kritičnog dana svedok je video u vazdušnoj liniji na oko 700-800 metara udaljenosti da su srpski policajci bili u plavim uniformama i imali oklopna vozila i picgauere, dok je srpska vojska imala zelene uniforme, i tog dana je video samo tenkove srpske vojske, ali ne i vojnu pešadiju. Sledećeg dana, zajedno sa još nekoliko ljudi, otišli su na mesto zvano Kodra e Bebušit gde su videli kako su

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

njihovi suseljeni ubijeni, svi upucani vatrenim oružjem sa mecima u različitim delovima tela. Sadik Osmani je upucan metkom u čelo i odsečena mu je polovina glave, Ljutfi Bilali je upucan u glavu, Ragip Bajrami je posečen u grudima i odsečene su mu genitalije, a deo pluća mu je stavljen u usta. Nakon što su identifikovali 25 žrtava (...) posle oko 3-4 sata, Vilijam Voker je stigao na lice mesta zajedno sa svojim timom posmatrača koji su videli 25 civilnih žrtava koje su ubile srpske snage i čuli Vokera kako govori da se ovde dogodio strašan masakr. Ujak svedoka Banuša Kamberija ubijen je u dvorištu Rašita Rašitija, njegovo telo je obezglavljeno, nemački novinar ga je fotografisao, a zatim su iz Raigitovog dvorišta telo smestili u džamiju, gde su doneli i ostalih 15 žrtava koje su ubijene u selu.

9. **Iz izjave svedoka Rame Shabanija**, proizilazi da je 15. januara 1999. godine, nakon što su počeli napadi srpske vojske i policije, oko 30 civila, žena i dece, sklonilo se u podrum kuće Sadika Osmana u Račku, dok su se neki muškarci iz sela sklonili u štalu za stoku u blizini kuće. Posle kratkog vremena, srpske snage su ušle u podrum, izvukle svedoka i još dvojicu muškaraca iz podruma i pretukle svedokovu sedmogodišnju ćerku. Svedok je u dvorištu primetio da su svi ostali muškarci koji su se sklonili izvedeni i da svi leže licem nadole na zemlji. Svedoka i drugu dvojicu su počeli brutalno tuku drvenim štapovima, zbog čega je zadobio potres mozga, i neko vreme je ležao na zemlji, a za to vreme je komandir policije stavio nogu na svedokov vrat. Posle nekog vremena, pritvorenim seljanima je naređeno da nastave ka brdu Bebuši. Oko 4-5 sati kasnije, svedok je otišao do jaruge i video nekoliko ubijenih ljudi, video je masakrirano telo Ragipa Bajramija. Tela ubijenih su smeštena u seoskoj džamiji, a zatim su ih odnele srpske snage. Svedok je opisao uniforme srpskih snaga: tamnoplave, na jednom rukavu ćirilčnim slovima je bila ispisana reč „Policija“, na glavi kape kačketi, pancir, oružje, revolveri, radio-aparati, na leđima tromblon, redenik sa municijom i automatskim oružjem, plave sa sivim mrljama, bez natpisa na uniformama, većina sa crnim maskama, a uniforma sa crnom bojom na licu. Svedok pominje komandanta policije koga ne zna po imenu, ali prema njegovim rečima bio je iz srpskog sela Babuš, star oko 50 godina, visok oko 1,80 - 1,90 cm, prosečne težine, tamne kose, redih gornjih zuba, jednoboje zatvoreno-plave uniforme, sa činovima na ramenima (činovi nepoznati) i natpisom „Policija“ na rukavu.

10. **Iz izjave svedoka Hanafi Hajrizi**, proizilazi da je tokom rata, tačnije u vreme kada se dogodio masakr u Račku, isti živeo u selu Račak zajedno sa svojom užom porodicom. Dana 15.01.1999. godine oko 7 časova ujutru video je da su srpske snage opkolile selo. Svedok i njegova porodica su se smestili u kuću njegovog brata koja je bila spaljena, gde su ostali do kasno uveče, a zatim su otišli u selo Petrovo, pa u selo Rašica, Mulopolce, dok je njegov sin Bujar Hajrizi, star 19 godina, izašao da vidi šta se dešava i nije se vratio. Dana 16.01.1999. godine svedoka je obavestio Rustem Hajrizi (sin njegovog brata) da je u selu Račak ubijeno mnogo ljudi, uključujući i njegovog sina Bujara. Video je tela nakon što su položeni u džamiju, ali nije mogao da vidi rane na

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

njihovim telima niti na telima svog sina. Svedok je posvedočio da su srpske snage koje su ušle u selo imale dvobojne uniforme, policijsku tamnoplavu, a drugu svetloplavu. Bili su naoružani dugim oružjem, tenkovima i oklopnim vozilima, a na kuće je pucano iz svih vrsta oružja. Pre rata na putu Račak - Petrovo, u mahali zvanoj „Balovi“, živelo je oko 4-5 srpskih porodica, jedna od njih je bila šumar po imenu Slavko Bilibajkić, dok je Nikola Bilibajkić bio električar, ali nisu imali nikakvih problema. Prema rečima svedoka, od avgusta 1998. godine, kada su spalili oko 60% sela, srpske snage su bile stacionirane na mestu zvanom „Te Pišat“, „Ćeste“ i „Podi i Geštenjave“, sa teškom artiljerijom, uključujući tenkove, oklopna vozila itd. Svedok veruje da je gradonačelnik opštine Štimlje bio Srbin po imenu Miloš od File iz Štimlja, dok je komandant policijske stanice u Štimlju bio Dragan Đurka, zamenik komandanta Stojan (ne zna mu prezime). Bilo je i rezervnih policajaca iz Štimlja, ali se ne seća njihovih imena. Vrednost materijalne štete nastale kao posledica rata dostiže oko 20.000 DM (kuća je potpuno opljačkana i srušena). Smatra da su srpske policijske i vojne snage uglavnom odgovorne za masakr koji se dogodio u njegovom selu.

11. Iz izjave svedoka Rifata Imerija, proizilazi da je ovaj svedok važan u dva aspekta: prvi je direktan svedok mesta incidenta 16.01.1999. godine, a drugi je indirektan svedok događaja na osnovu onoga što su mu ispričali članovi njegove porodice. Kao direktan svedok, naglasio je da u vreme kada se masakr u Račku dogodio 15. januara 1999. godine, nije bio prisutan u selu Račak. Izjavio je da je u jutarnjim satima 16.01.1999. godine otišao u selo Račak i pronašao tela na licu mesta. Među telima na mestu zvanom „Kodra e Bebušit“ bilo je i telo njegovog brata, zajedno sa većinom masakriranih ljudi. Prema rečima svedoka, njegov brat je imao metak ispod brade koji je prodro i izašao iz njegovog lica, dok nije bilo drugih rana i da je stvoren utisak da su on i ostali upucani iz neposredne blizine. Kao indirektni svedok, izjavio je da je od svoje porodice čuo da su 15. januara 1999. godine boravili u kući Šukrija Hajrizija, jer je svedokova kuća spaljena tokom prve ofanzive srpskih snaga, a u ranim jutarnjim satima čuli su pucnje, napustili kuću i smestili se u kuću Sadika Osmana gde se okupio veliki broj seljana. Srpska policija je došla u dvorište Sadika Osmana i izvela iz kuće ljude koji su se tamo sklonili, odvojivši ih, mlade ljude odvojeno, žene i decu odvojeno, posebno starije. Neki od tih ljudi su pretučeni u dvorištu i primorani da odu u „Kodra e Bebušit“ gde je izvršeno njihovo pogubljenje, svi pogubljeni bili su nenaoružani civili. Svedok pominje brata Nedžata Imerija kao očevica gde se dogodilo odvajanje ljudi i njihovo prebijanje. Svedok naglašava da se u to vreme seća da je komandant policijske stanice u Štimlju bio Dragan Đorka, i da poznaje dvojicu policajaca, Božu i Mira, koji su radili u policijskoj stanici u Štimlju. Što se tiče finansijske štete nastale kao posledica rata, svedok smatra da je ona oko 150.000 DM.

12. Iz izjave svedoka Nedžata Imerija sledi da je 15.01.1999. godine, ujutru, čuo pucnje i iz straha, svedok je, zajedno sa svojom braćom, napustio kuću i nastavio ka centru sela pod kišom metaka i otišao do kuće Sadika Osmanija gde su sreli mnoge seljane.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Tamo je svedok, zajedno sa svojom braćom i oko 30 drugih muškaraca, bio stacioniran u štalu za stoku. Posle kratkog vremena, stigle su srpske snage i ušle u podrum i smestile sve muškarce koji su tamo bili stacionirani u dvorište. Pošto je svedok bio mlad, smestili su ga u podrum gde su bile smeštene žene. Posle kratkog vremena, svedok je čuo muške krike, ti krici su trajali oko 30 minuta, a zatim se više nisu čuli. Svedok je, sa decom i ženama iz sela, ostao u podrumu do večernih sati nakon što su srpske snage zatvorile vrata spolja. Nakon što je napustio podrum, usput je primetio topovnjaču iz koje su izašla dva policajca, uzeo telo žene, stavio ga u topovnjaču i nastavio dalje. Sledećeg dana, nakon što je saznao za masakr, otišao je na „Bebuši brdo“ u potrazi za telom svog brata Murteza i tamo je video sva tela svojih seljana, ali ne i telo svog brata, ali su ga seljani obavestili da su među mrtvima njegov brat i sin od strica Muhameta.

13. Iz izjave svedoka Dželala Ismajlija sledi da 15.01.1999. nije bio u Račku već u Štimlju sa svojim stricom po ocu, jer se deo njegove porodice tamo sklonio od septembra 1998. godine, ali tog dana oko 7 časova ujutru video je velike srpske snage kako se kreću iz Lipljana ka Štimlju sa oklopnim vozilima, picgauerima, ofarbanih lica i posle nekoliko minuta čuo je pucnje i sa mesta zvanog „Muliri i Tafes“ video je dva reda srpske policije i vojske. Od ulaza na put za Račak do „Kryči i Belincit“ nalazile su se dva reda dugačka 400 metara koja su bila povezana sa mestom zvanim „Česta“, oklopna vozila su se približila putu za Račak i posle kratkog vremena počela je pucnjava u pravcu Račka, koja nije prestala do 16:00 časova. U Račku je svedok imao oca Mehmeta Ismajlija, sestru Suzanu Ismajli, brata Visara Ismajlija i nećaku Flori Redžu. Dana 16.01.1999. godine, oko 9:00 časova ujutru, krenuo je ka Račku, ali nakon što je stigao do mehaničara u Štimlju, zaustavio ga je plavi automobil tipa 101 u kome su se nalazila dva (2) srpska policajca. Nakon što su mu zatražili dokumenta, stavljen je u automobil i odvezen u policijsku stanicu u Štimlju. Tamo ga je pretukao policajac po imenu Grbavi (čije ime ne znam), zatim su ga tukla još trojica policajaca udarcima pesnicama, nogama, pa čak i po genitalijama i svim delovima tela. Usled udaraca, oborili su ga niz stepenice i udarili ga palicom po leđima, što mu je ostavilo modricu na duže vreme. Svedok je dalje izjavio da su ga odveli u kancelariju na drugom spratu kod osobe u uniformi po imenu Miro, koji ga je na srpskom pitao odakle je, on nije odgovorio jer nije razumeo, zatim ga je pitao na albanskom i on mu je rekao da je iz Račka. Miro mu je rekao: „Jesi li video šta smo uradili u Račku?“, svedok je odgovorio: „Ne, ne znam“, zatim ga je pitao: „Jesi li video krv na rešetke?“, on je odgovorio: „Ne“, Miro ga je pitao: „Imaš li nekoga u Račku?“, svedok je odgovorio: „Ne, živimo u Štimlju“, zatim je Miro nastavio da si ti poslao kupus i drugu hranu OVK, svedok je odgovorio: „Ne, nisam im poslao“. Zatim, u 09:40, predstavnici OEBS-a su stigli u policijsku stanicu u Štimlju, ali su ga prilikom izlaska u dvorište stanice policajci udarili nogama, pesnicama i palicom, a potom su ga odveli pripadnici OEBS-a u Štimlje, gde je svedok nastavio ka selu Račak. Svedok Ismajli je izjavio da je na ulazu u stanicu sa desne strane video rešetke prekrivene krvlju, automatsku pušku sa

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

bajonetima, velike noževe takođe prekrivene krvlju, ali da se nije usudio da prizna srpskom policajcu – Miru. Prema njegovim rečima, Srpska policija i vojska imale su dve vrste uniformi, ali ih on nije mogao pravilno da primeti jer je to bilo udaljeno oko 1 km vazdušnom linijom. Takođe, na pitanje da li poznaje ostale policajce koji su ga tukli, osim Mira i Grbana, rekao je da je poznavao i jednog policajca iz romske zajednice koji je radio na Pijaci, koji nije bio policajac pre rata, ali je 16.01.1999. mobilisan i uniformisan, kao i osobu po nadimku Čeda, koji je pre rata bio načelnik šumarstva i tog dana je nosio uniformu srpske policije, ali nije učestvovao u prebijanju svedoka jer se udaljio čim ga je video. Policajac Miro je imao oko 52 godine, visok 1,80 cm, sede kose, krupan, živio je u Štimlju i imao je brata koji je bio policajac u Štimlju po imenu Božo. Veruje da je Miro imao položaj u policijskoj stanici u Štimlju jer je imao kancelariju na drugom spratu i ne zna ko je bio komandir stanice. Grbavi je imao oko 50 godina, visok oko 1,80 cm, tamnopus, i dobio je nadimak Grbavi jer je tako hodao. Policajac zajednice RAE je imao oko 45 godina, tamnopus, visok oko 1,60 cm i živio je u Štimlju. Svedok je izjavio da je poznavao Mira i Grbavog jer su bili policajci pre rata, dok je Čedu poznavao jer je bio šef šumara i sretao ga je mnogo puta kad je nosio drva, dok je poznavao policajca romske nacionalnosti jer ga je mnogo puta sretao na pijaci. Takođe pominje policajca Bedrija Pećanija koji je radio u policijskoj stanici u Štimlju, koga je video 12.06.1999. na putu Godanci 100 metara blizu ambulante i nosio je uniformu srpske policije, deo njegove porodice živi u selu Godanci. Iz izjave proizilazi da su Smajl Sulja i Hajrulah Mahmuti rekli svedoku da su srpske snage ubile njegovog oca Mehmeta Ismajlija i mnoge druge ljude. Zatim se sastao sa svojim rođakom Avnijem Metušijem i video kako je ubijen otac Avnija Metušija (Arif Metuši), gde su ubijena i Avnijeva dva ujaka (Sabri Sulja i Haki Sulja), a zatim su otišli na mesto Kodra e Bebušit gde je video kako mu je ubijen otac, rođaci (Šićeri Sulja i Šeremet Sulja) i drugi seljani, gde je ukupno bilo 24 ljudi. Pronašao je telo svog oca kako leži na ledima, nogama okrenutim ka selu, a glavom prema brdu, glava mu je bila okrenuta na levo, vidljive su bile rane na levoj strani glave gde je mozak takođe bio izvađen iz glave, velike rane na obe ruke nastale od hica, takođe su bile rane na grudima, stomaku i nogama za koje veruje da su nastale od hitaca. Telo Šićerija Sile imalo je vidljivu ranu na grlu i bilo je prekriveno krvlju. Šeremet Sile imao je rane na grudima i čelu, a glava mu je bila izbušena sa obe strane. Ragipu Bajramiju su izbijeni oči, dok je Mufailovo telo bilo teško oštećeno. OEBS i Voker su stigli tamo, tela su ostala na licu mesta, a uveče 16.01.1999. godine, zajedno sa svojim seljanima, oko 12 ljudi iz sela Petrova i Račak premestili su tela iz Kodra e Bebušit do seoske džamije, gde su po dvoje uzeli ćebad i jedno po jedno telo nosili do džamije i tamo ih poredali. Prevoz tela je počeo od 19:00 do 22:30, tamo su bili i Hafiz Imeri, Avni Metuši i drugi kojih se ne seća. Pored Kodre e Bebušit, svedok je video telo Ahmeta Mustafe iza njegove kuće, tela Hakija Sile, Sabrija Sile i Arifa Metušija (trojice braće) bila su ispred kuće Ahmeta Mustafe, Sabrijevo telo je bilo u polu ležećem položaju (kao da je sedeo), dok su druga dvojica ležala na ledima, dok je ostale ubijene u selu svedok video u seoskoj džamiji i saznao ko su oni. Dana 17.01.1999. godine, OEBS ih je obavestio da moraju da napuste selo

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

jer srpske snage pokušavaju da uđu u selo i odnesu tela, a isti su se ukrkali u vozilo OEBS-a i otišli u Štimlje.

14. Iz izjave svedoka Fehmija Dželadinija sledi da je od 1984. do sredine decembra 1998. bio zaposlen kao higijeničar u policijskoj stanici u Štimlju i u policijskoj stanici u Uroševcu. Prema rečima svedoka, premešten je iz stanice u Štimlju u stanicu u Uroševcu jer ga komandir stanice u Štimlju, Dragan Đorka iz sela Štrpce, nije voleo zato što je Albanac, vređajući ga na nacionalnoj osnovi. U vreme masakra u Račku, saznao je da su srpske snage ubile civile iz sela, uključujući sina njegovog ujaka Bajrama Dželadinija i rodaka njegovog oca Njazija Mustafu. Komandir policijske stanice u Štimlju u vreme kada je svedok radio bio je Dragan Đorka iz Štrpca (takođe tokom 1998/1999. godine), ostali policajci bili su: Božo Marinković, Momčilo Mirinković, Slaviša (prezime nepoznato), Vojo, Mikić Miro (Bošnjak), Bedri Čerimi iz Gornjih Godanaca, Medžid Ajeti (Aškalija) iz Štimlja. Rezervni policajci bili su: Hisen (Sejd) Oluri (preminuo) iz Godanca, Bogi Marinković iz Štimlja, Momir (prezime nepoznato) iz Štimlja, Božin sin koji je ranije radio u policijskoj stanici u Štimlju, kao i nekoliko drugih čijih se imena ne seća. Svedok je izjavio da je srpska policija u policijskoj stanici u Štimlju skoro uvek koristila fizičko nasilje nad licima koja su hapsili i dovodili u stanicu.

15. Iz izjave svedoka Aziza Bećirija, sledi da su 15.01.1999. godine oko 06:45 časova srpske policijske snage opkolile selo Račak i iza svoje kuće video je srpske policajce, nakon čega svedok i ostali pešačili prema planini gde je nastavio da hoda oko 20 metara i čuo pucnje iza sebe, ali nije bio upucan. Istog dana, Medžid Sulja i Redžep Ramadani su svedoku rekli da je srpska policija ubila mnoge seljane u njihovom selu, dok je od članova svoje porodice koji su boravili u kući Sefe Bećirija saznao da su ubijeni sin svedokovog brata Zenela Bećirija (18 godina), rođaci Riza Bećiri, Halim Bećiri, Bajram Mehmeti, Hanumšahe Mehmeti. U naselju Emini ubijen je Adžet Emini, u naselju Metuši ubijeni su Haki Metuši, Sabri Metuši i Arif Metuši (braća), Nazmi Imeri, Ahmet Mustafa, Hajriz Brahimi, Skender Halili, Banuš Kameri, Mustafa Aslani, Hanumšahe Mujota, a 13 civila je povređeno, Zihrije Bećiri i njena ćerka, Destan Rašiti, Nazmi Kameri, Elhami Mehmeti i supruga učitelja Kadrija i drugi čijih se imena ne seća. Dok je 29 ljudi, prema rečima svedoka, nestalo i on ih je označio kao nestale u registru, gde je obeležio sve poginule, ranjene i nestale i poslao ih Fehmiju Mujoti preko Halima Hisenaja da ih prijavi medijima. Sledećeg dana, 16.01.1999. godine, zajedno sa Šefčetom Ramadanijem, Imerom Eminom i Gafušom Šaćirijem, videli su 25 ubijenih civila iz sela kod Kodra e Bebušit. Identifikovali su ih i videli da su pogodeni vatrenim oružjem u različite delove tela. Posmatrač OEBS-a, Leon Pajper (SAD), fotografisao je ubijene i obavestio njihov centar u Prištini, gde je potom stiglo još nekoliko džipova sa međunarodnim predstavnicima, među kojima su bili Vilijam Voker i mnogi strani novinari, koji su, nakon snimanja i fotografisanja ubijenih, rekli da su Srbi počinili masakr nad civilima. Uveče 16.01.1999. godine, tela su postavljena

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

u seoskoj džamiji. Kritičnog dana, svedok je video policijske i vojne jedinice sa tenkovima i veruje da komandir policije Štimlja dobro zna ko je ubio civile u selu. Bio je iz sela Talinović, imao je oko 55 godina, bio je pun, težak oko 90 kg, visok 180 cm, po izgledu je bio tamnopus sa dugim licem. Svedok je tvrdio da je nakon masakra 15. januara 1999. godine stanovništvo sela Račak i okolnih sela proterano iz svojih domova i većina je naseljena u Reci Topile, gde je bilo oko 20.000 albanskih civila iz sela Račak, Topila, Petrovo, Kraišta, Mulapolc, Dremjak itd.

16. Iz izjave svedoka Isaka Brahimija, proizilazi da je ujutru 15.01.1999. godine, dok je bio na straži na mestu zvanom Krkovo, oko 06:15 časova, video srpske tenkove koji su mobilisani na mesto zvano Ćeste, gde su ranije bili stacionirani, i počeli su da ih napadaju u pravcu sela. Oko 12:00 časova video je četiri (4) naoružana policajca, od kojih su dvojica nosila tamnoplave i sive uniforme, a dvojica bele majice. Svedok je izjavio da je bio primoran da se kreće po različitim mestima po selu nakon što su ih sa svih strana napale srpske snage, sve do sledećeg dana, 16.01.1999. godine, nakon što je pucnjava prestala. Nakon što je od seljana saznao da je mnogo ljudi ubijeno u selu, svedok se uputio ka svojoj kući i kada je stigao do kuće Ahmeta Zenunija iza ulaznog hodnika kuće, video je telo svog oca kako leži na leđima, zatim tela Hakija Metušija, Sabrija Metušija i Arifa Metušija, sve u krugu od 15 metara. Telo svedokovog oca imalo je ranu na glavi, oko mu je bilo izvađeno i bilo je znakova fizičkog nasilja. Telo Mehmeta Jakupija imalo je veliku ranu na čelu, Sadika Osmanija ranu na glavi, Ragipu Bajramiju je izvađeno srce, delovi pluća i srca bili su na njegovom telu, a ceo grudni koš je bio otvoren. Sva tela su bila masakrirana, sa raznim ranama. Nakon toga, seljani su tela odneli do seoske džamije. Svedok takođe navodi da su uniforme srpskih snaga bile policijske, tamnoplave, sive sa šarama, i da su imali tenkove i oklopna vozila. Pričinjena materijalna šteta je oko 25 hiljada maraka.

17. Iz izjave svedoka Ismeta Eminija sledi da su 15. januara 1999. godine, dok je bio sa svojim bratom Ajetom u dvorištu njihove kuće, iznenada neki srpski pripadnici u uniformama izašli iz planine i iz daljine pucali na njih i pogodili svedoka u levu nogu, a Ajeta u glavu, u kom slučaju je on preminuo. Nakon toga, Ismet je odvuкао Ajeta do vrata dvorišta, pokrio ga ćebetom i nastavio put tako ranjen do kuće svog komšije Hisnija, ušao u njegovu kuću i previo ranu na levoj nozi, tamo je bilo oko 70 civila iz sela. Posle nekoliko minuta, stigla je srpska policija i paravojne jedinice i izvele muškarce iz kuće, dok su žene i deca odvedeni u kuću komšije Muslija Jakupija. Pritvoreni muškarci, Imri Jakupi i Hajzer Emini (sada pokojni), bili su zlostavljani i tučeni od strane srpske policije. Njegovi suseljani Imri Jakupi, Džemajl Bećiri i Ekrem Hajrizi identifikovali su neke od srpskih policajaca kao sinove Miloša iz Štimlja. Jedan od policajaca je dobio naređenje putem radija da pusti muškarce, a policija im je rekla da beže prema planini. Svedok je, zajedno sa svojim seljanima, nastavio put ka planini i, prolazeći pored seoske česme, ispred svedoka, nekoliko ljudi koji su hodali ispred njih je upucano iz vatrenog oružja, poznate komšije Bajram Mehmeti i njegova ćerka

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Hanumšaja su ubijeni na licu mesta, dok su Elhami Mehmeti i supruga Kadrija Hajrizija (za koju tvrdi da je Makfirete Hajrizi) ranjeni. Svedok je, zajedno sa drugim seljanima Ragipom Eminijem, Šemsijem Eminijem, Imerom Eminijem, Imrijem Jakupijem, Džemajlom Bećirijem, Hidajetom Jakupijem, Šerifom Arifijem, Ekremom Hajrizijem i drugim ljudima kojih se ne seća, pobeo u kuću Hadžija Malićija i sakrio se u duboku jamu. Dok su boravili u toj jami, u blizini, čuli su razgovor jednog srpskog pripadnika koji je nekome rekao da su do sada ubili 30-40 ljudi, a zatim mu je osoba sa kojom je razgovarao rekla da treba da pobiju sve jer su svi bili pripadnici OVK, srećom muškarce nije primetila srpska policija i pobešli su. Sledećeg dana, svedok je svojim očima video civilne žrtve ubijene u selu i na Kodra e Bebušit.

18. Iz izjave svedoka Fehmija Hisenaja sledi da je 15.01.1999. godine bio u svojoj kući u Štimlju, koje nije bilo daleko od Račka, i sa mesta zvanog Bljerim, koje je bilo udaljeno oko 600 metara od njegove kuće, okrećući objektiv kamere s leđa, video je srpske snage kako ulaze u selo Račak, a zatim je počela pucnjava. Nakon nekoliko pokušaja da telefonom iz svoje kuće komunicira sa OEBS-om, uspeo je da razgovara sa osobom koja je govorila albanski, i koja se konsultovala sa međunarodnim zvaničnicima i rekao im da bi u operaciji srpske policije i vojske moglo biti mnogo civilnih žrtava. Istog dana, ponovo je komunicirao sa kancelarijom OEBS-a, koja je priznala da ima informacije o napadima i da se to odnosi na grupu koju su srpske snage tragale za ubistvom srpskog policajca nekoliko dana ranije u selu Slivovo kod Uroševaca, kao i na grupu posmatrača OEBS-a koji su pratili događaj od mesta puta za Molopoljce do trafo stanice, odakle se selo bolje videlo. Svedok im je rekao da je naoružanje koje koriste srpske snage bilo teško, kao što su mitraljezi, tenkovi postavljeni kod Piše (Borovi), kao i oklopna vozila i minobacači. Dodao je da ga je uveče tog dana pozvao Muharem Nitaj - novinar jednog stranog medija - koji mu je rekao da je u vestima srpskog javnog medija rečeno da je „15 terorista OVK“ ubijeno, dok je on odgovorio da sumnja da je broj ubijenih civila mnogo veći nego broj vojnika. Dana 16.01.1999. godine, ista osoba je izjavila da je bila u kancelariji pod saveta za ljudska prava pri KMDLNJ sa nekoliko drugih kolega aktivista i nakon što je primetio brojna narandžasta vozila OEBS-a u pratnji mnogih novinara, on je, zajedno sa kolegom koji je imao lične karte Saveta, krenuo peške ka Račku gde su ih zaustavili pripadnici vojne policije OVK i rečeno im je da ne idu jer je to strašan prizor, ali su otišli i videli strašne prizore, jer su srpska policija i vojska ubile mnoge civile u njihovim kućama, masakrirale ih, bilo je ljudi bez glava, na brdu Bebuši je video okupljanje civila masakriranih na najvarvarskiji način gde su ih prvo pogubili u grupama, a zatim su tvrdim predmetima nekima od njih vadili srca i oči, dok su dokumenti i novčanici bili na grudima žrtava. Svedok je video i druge žrtve, među kojima je prepoznao svog rođaka Haćifa Hisenaja, koji je pogubljen u glavu sa prostrelnom ranom i identifikovao ga je samo po kaputu i kosi. Istog dana, otišli su i zvaničnici OEBS-a, predvođeni ambasadorom Vilijamom Vokerom, sa mnogim novinarima, posebno iz stranih agencija, gde je prepoznao profesora Šabana Buzu,

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

koji je radio za Rojters i koji je pitao svedoka za imena žrtava, a on ga je uputio na predstavnike OVK (civilne direkcije) jer su imali najtačnije evidencije i područje je bilo pod njihovom kontrolom. Svedoka Hisenaja je, nakon povratka kući, pozvala Valentina Saraćini - novinarka Dojče Velea, kojoj je dao iznenađujuću izjavu o onome što je video u Račku, nakon što ju je kritikovao zbog njenog odsustva na licu mesta. Dana 17.01.1999. godine, on i nećak su otišli u Račak misleći da će se obaviti sahrana masakriranih, ali ih je vozilo OEBS-a obavestilo da će doći srpske snage zajedno sa tužiocem da odu po tela na obdukciju i predložilo im je da odu što je pre moguće, pa su se vratili kući i obavestili KMDLNJ i nekoliko medija o situaciji tog dana. Srpskim snagama je pošlo za rukom da odnesu tela žrtava iz seoske džamije nakon otpora OVK, gde je bilo poginulih na obe strane, i odvezli su ih na lokaciju za koju se veruje da je u Prištini. Svedok je svedočio da je srpska policija bila stacionirana u srednjoj školi u Štimlju i da je bila naoružana automatskim puškama, snajperima, i da je nosila plave i kamuflažne uniforme. Dok je srpska vojska bila stacionirana kod Pišat u Štimlju i u oblasti Kestenovog brda, nosili su zelene uniforme, njihovo naoružanje se povremeno menjalo, ali u Pišat su imali teško naoružanje poput tenkova, minobacača, mitraljeza i tako dalje. On veruje da je komandant srpske policije u Štimlju 1998-1999. godine bio Dragan Đorković. Takođe je naveo da su s vremena na vreme mobilisani lokalni Srbi iz Štimlja, poput braće Noić, od kojih je najstariji bio Ljubo Noić - star oko 52-53 godine, visok oko 170 cm, srednje težine, sa brkovima, kratkom crnom kosom koja blago proseda, nosio je plavu policijsku uniformu, dok drugog brata nije mogao da opiše. Zatim, neki redovni policajci iz Štimlja koji su bili poznati po svojim postupcima i zlostavljanju građana, kao što je Marinković Božidar, nadimci Belći i skraćeno Boža, visok oko 180 cm, težak 85 kg, plave kose i poznat po zlostavljanju Albanaca u godinama 1995-1997, nosio je plavu policijsku uniformu. Svedok je tvrdio da su ljudi ubijeni i masakrirani u selu Račak bili u civilnoj odeći, oni koje je video bili su muškarci različitih uzrasta, od najmlađih do najstarijih.

19. Iz izjave svedoka Fatmira Ćerimija proizilazi da isti poseduje znanje o komandnim strukturama u policijskoj stanici u Štimlju i Lipljanu, budući da je isti bio zaposlen od 1982. godine u Ministarstvu unutrašnjih poslova (MUP) sa dužnošću u policijskoj stanici u Novom Brdu, dok je od 1987. do 12.06.1999. godine obavljao službenu dužnost kao policajac u policijskoj stanici u Lipljanu, gde je i živio sa porodicom. Pored njega, tu su bila i njegova dva brata, Fljorim Ćerimi, koji je radio u sektoru za registraciju vozila u stanici u Lipljanu, dok je njegov drugi brat Bedri Ćerimi služio kao policajac u policijskoj stanici u Štimlju. Prema rečima svedoka, za vreme rata komandir Policijske stanice u Štimlju bio je Dragan Đorka iz Uroševca, policajci su bili njegov brat Bedri Ćerimi, Goran Miladinović, Jovica Stefanović, Saša Ristić, Slaviša Janićević, Stani Đuričić, Živorad Stojković (Živa Kokoška), Zvonko Stanojević, Zoran Stanojević, Ljubiša Stamenković i drugi koje ne znam. Oni koje je mobilisala Teritorijalna odbrana bili su opremljeni vojnim uniformama i bili su naoružani

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

kratkim i dugim oružjem. Voda smene je imao dužnost da prima i daje informacije od policije ili od građana, te informacije su evidentirane i evidentirane u knjizi predmeta.

20. Iz izjave svedoka Isaka Muslijua sledi da je 15. januara 1999. godine došlo do neprekidnog granatiranja od strane srpske policije i vojske, srpska vojska je bila pozicionirana kod Pišat (Borovi), u Štimlje sa vojnom opremom, topovima, tenkovima i kamionima, dok su se u Kodra e Geštenjave nalazile jedinice srpske policije odakle su pucali iz minobacača, mitraljeza i snajpera, svedok je video dva oklopna vozila srpske policije stacionirana na mestu zvanom Česta iz kojih su stalno pucali iz mitraljeza u pravcu sela i u pravcu svedoka gde su bili pozicionirani, i zbog ovog napada nisu mogli da se približe selu Račak, a stanovništvo nije moglo da napusti selo. Nakon završetka napada, zajedno sa nekoliko svedoka ušao je u selo gde je u dvorištu jedne kuće video osobu bez glave, na glavnom putu je pronašao deo glave - donji deo vilice koju je postavio na kameni zid kako je životinje ne bi uništile. Šićeri Sadiku ih je obavestio da su mnoge civile u selu ubile srpske snage, Agron Mehmeti je saznao da su njegov ujak Bajrami i njegova ćerka ubijeni u jaruzi, dok im je Rame Šabani rekao da je video mnogo civila ubijenih u Kodra e Bebušit. Dana 16.01.1999. godine, verifikaciona misija OEBS-a je pregledala tela civila ubijenih u Kodri e Bebušit i unutar sela, dok su se od 17. do 19. januara 1999. godine vodile borbe kako bi se sprečilo da srpske policijske i vojne snage preuzmu tela, koja su srpske snage uspele da iznesu iz džamije i pošalju na obdukciju u Prištinu. Svedok Musliu u svojoj izjavi dodaje da pošto je u to vreme bio na poziciji komandanta u tom području, poznaje komandnu strukturu policijske stanice u Štimlju, gde je komandant srpske policije u Štimlju bio Dragan Đorga, šef teritorijalne odbrane Dragan Bilibajkić, predstavnik UDB-e za Štimlje Srboljub Vujinović, gradonačelnik opštine u to vreme Sveta Janićijević, lokalni policajci u sastavu MUP-a Srbije bili su Hisen Oluri (pokojni), a prema informacijama i njegova dva sina Agron i Osman Oluri, zatim Bedri i Fatmir Čerimi i druga dva brata iz Godanca čija imena ne znam, dok je Bajram Bajrami iz Račka kao oficir za teritorijalnu odbranu zaposlen u opštini Štimlje. Što se tiče regiona Uroševac, on tvrdi da je načelnik policijske stanice bio Bogoljub Janićijević - Bogi, zamenik komandanta Miki Radović, koji je bio komandant operacije u Račku, kao i Čedomir iz Štimlja koji je pre rata radio kao načelnik šumarske uprave u Uroševacu, a službenici srpskog tajnog sektora bili su Srboljub Vujinović, Dragan Jašević, Momčilo Šparavala i Adamović Darko. Svedok je izjavio da su, prema informacijama koje su imali u to vreme, ta lica bila srpski zvaničnici koji su vršili manevre, obmane, izmišljotine odvođenjem nevinih ljudi i njihovim prisiljavanjem da govore i svedoče silom, prisiljavajući ih da govore protiv OVK. On je identifikovao imena dok je bio u zatvoru Haškog tribunala od 2003. do 2005. godine u slučaju „Limaj“ gde je proglašen nevinim, a njegova odbrana je obezbedila kopije srpske komandne strukture koja je delovala u ratu na Kosovu i borbenoj operaciji u Račku. Protiv njega je svedočio Dragan Jašević, koji je objasnio srpsku strukturu u to vreme. Svedok navodi da poseduje kopiju, službenu belešku napisanu ćirilicom sa naslovom „Sastanci Zajedničke komande za K i M“ – „Sastanci

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Zajedničke komande za Kosovo i Metohiju". Beleška je zabeležena od 23.07.1998. do 30.10.1998. sa dokazima K0228413-K0228562, gde su zabeleženi svi sastanci i odluke srpskih rukovodećih struktura u to vreme. Svedok takođe pominje da poseduje i devet (9) kopija izjava svedoka koje su srpske vlasti nasilno oduzele od albanskih stanovnika pre i posle masakra u Račku.

21. Iz izjave svedoka Nerdživane Azizi, proizilazi da je tokom rata služila kao medicinska sestra u OVK. Dana 16.01.1999. godine otišla je u Račak i oko 09:00 ili 10:00 časova na ulazu u selo videla je dvoje ljudi iz porodice Metuši ubijenih vatrenim oružjem u različite delove tela, što je i fotografisala, a zatim je u različitim kućama u Račku videla još šest leševa. Seća se i fotografisala je jednog masakriranog muškog civila čija je polovina lobanje bila odsečena sekirom, telo je bilo prekriveno krvlju dok je sekira bila udaljena nekoliko metara. Takođe je videla masakrirano telo bez glave, srpske snage su ostavile njegov beli plis blizu tela, dok je kažiprst desne ruke leša bio blizu vrata gde je glava bila odsečena, što znači da je još uvek bio živ nakon što mu je glava odsečena. Svedokinja je takođe fotografisala druge ljude u selu, kao što je osoba kojoj je lobanja bila potpuno odsečena, u jednoj kući su ubijeni otac i njegovo dete od 10-12 godina, u drugoj kući je ubijena mlada devojčica. U Kodra e Bebušit videla je preko 20 ubijenih civila, većina ubijenih je ležala licem prema nebu na dužini od oko 15-20 metara, gde je fotografisala sve leševe jedan po jedan, fokusirajući se na njihove rane. Rane na telima leševa bile su uglavnom na grudima i prednjem delu glave, gde su neki leševi imali prelome (pukotine) lobanje na zadnjoj strani. Snimak kamerom u Kodra e Bebušit napravio je komandant „Era“ iz Kačanika (preminuo, imena se ne seća), koji ona ne poseduje i koji nije videla. Svedokinja je takođe izjavila da su u selu Račak i u Kodra e Bebušit bili i članovi tima za posmatranje i verifikaciju OEBS-a i mnogi novinari i pripadnici stranih medija koji su snimali i fotografisali tela. Kao očevica je događaja spomenula je Ramu Šabanija i nekoliko drugih čijih se imena ne seća. U svojoj izjavi je dodala da poseduje četiri (4) filma sa kamere (negativ) kojim su fotografisane sve žrtve ubijene u selu i u Kodra e Bebušit i pet (5) kaseta sa kamere koje sadrže: snimak sahrane.

22. U izjavi svedoka Fehmija Mujote, proizilazi da je tokom rata na Kosovu svedok bio angažovan u OVK, prvo kao vojnik, a zatim kao član generalne komande u operativnoj zoni Nerodimlja, vođa u sektoru za moralno-političko vaspitanje. Od oktobra 1998. do 19. marta 1999. godine, zajedno sa Ruždijem Jašarijem, bili su zaduženi za komunikaciju sa Verifikacionom misijom OEBS-a na Kosovu. Svedok Mujota je izjavio da su u junu 1998. godine, srpske policijske snage bile stacionirane u području Kestenovog brda, koje je sve vreme bilo statična tačka, a s vremena na vreme su bile stacionirane i u područjima Česte i Pišat u Štimlju, te je zbog straha približno 80% stanovništva sela Račak, Petrovo i Molopolce napustilo svoje domove i sklonilo se u okolna sela. Takođe 23. avgusta 1998. godine, srpske policijske snage su ušle u selo Račak kuću po kuću sa oklopnim vozilima, drugim policijskim vozilima i pešadijom,

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

gde su, prema rečima svedoka, spalile oko 30-40% kuća i uhapsile nekoliko ljudi, dok su 24. 25. i 26. avgusta 1998. godine napad nastavljen u selima Petrovo, Molopolc, Rance itd., gde su spalili oko 50% kuća. Dana 15.01.1999. godine, svedok je bio u štabu OVK u Molopolcu gde je oko 7:00 ujutru čuo pucnje iz područja Račka i otišao je u bazu u Petrovo gde je pokušao da komunicira sa verifikacionom misijom OEBS-a, ali bezuspešno. Granatiranje sela Račak, Petrovo, Molopolce, Rance i Jezerce od strane srpskih policijskih i vojnih snaga nije prestajalo celog dana i dolazilo je sa položaja Brdo kestenja, Česte, sa dela brda između Račka i Rance. Borbe su se nastavile do oko 17:00 časova, a postojale su informacije da su u selu ubijeni civili i da se u selu nalazi i nekoliko vojnika. Oko 18:00 časova, posmatrači verifikacione misije, Skot Bred i Gild Gilbertson, sa prevodiocem Salihom Makedoncijem, stigli su u štab u Petrovo, koji su naznačili da nisu mogli da odgovore pozivu jer su bili u blizini tenkova kada su granatirali, a takođe su ih obavestili da su desetine ljudi u selu mogle biti ubijene ili uzete za taoce od strane srpskih policijskih i vojnih snaga. Svedok je dalje tvrdio da je devet (9) vojnika OVK ubijeno i smešteno u džamiju sela Molopolc. Vojnike Ismajla Lumu i Kadrija Silu ubile su srpske snage iznad sela gde su bili na mitraljeskim položajima, dok su ostali vojnici ubijeni u blizini kuće (punkta) gde su bili raspoređeni na položajima. Dana 16.01.1999. godine, svedok Mujota, nakon što su ga Aziz Bećiri, Rama Šabani, Metuš Ramadani i Agim Kameri obavestili da su videli mnogo civila ubijenih u selu i na Kodra e Bebušit, zajedno sa službenicima verifikacione misije Skotom Bredom, Gildom Gilbertsonom i prevodiocem Salihom Makedoncijem, otišao je u Račak. gde su prvobitno videli žrtve ubijene u selu, oko 17 ljudi različitih uzrasta i polova, gde je Banuš Kamberi obezglavljen, zatim u Kodra e Bebušit videli su oko 24 civila koje su ubile srpske snage mećima u različitim delovima tela, a posebno u glavu, gde su videli jedan leš sa izvađenim srcem. Fotografisali su svaku žrtvu i u 13:30 ambasador Vilijam Voker stigao je na mesto događaja gde je video civile koje su ubile srpske snage, i kada je video žrtvu sa odsečenom glavom, ambasador je rekao: „Dosta je onoga što sam video“. Na konferenciji za novinare u Prištini, nakon sastanka koji je održao oko sat vremena u sedištu u Petrovo, Voker je izjavio da: „ono što sam video u Račku je zločin protiv čovečnosti“. Svedok dalje navodi da je 17. i 18. januara došlo do borbi između pripadnika OVK i srpskih policijskih i vojnih snaga jer su srpske snage želele da preuzmu tela, koja su uspele da preuzmu i pošalju u prištinsku mrtvačnicu, zatim nakon kontinuiranog zahteva da obdukcije obave međunarodni patolozi, 22. ili 23. januara 1999. godine, u Prištinu je stigao tim finskih patologa pod vodstvom Helene Rante, koji je posle 30 dana izdao zvanični izveštaj prema kojem civilne žrtve ubijene u Račku nisu bile deo borbi jer nisu pronađeni dokazi da su imali oružje u rukama, u kom slučaju je odbačena srpska verzija prema kojoj su žrtve imale čestice baruta u rukama nakon obdukcija sedam (7) žrtava. Dana 11.02.1999. godine tela su sahranjena u Račku, gde je bio prisutan i ambasador Voker, koji je svedoku rekao: „Zapamtite, davo više nikada neće posetiti Kosovo.“ Dodaje da su fotografije tela kritičnog dana, 16.01.1999. godine, napravili Nerdživane Azizi, Mevlida (vojnik OVK) i dr Vezir Bajrami (pokojni).

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

23. Iz izjave svedoka D5, datog na sudu na ročištu o posebnoj istražnoj mogućnosti, proizilazi da je svedok dao izjavu policiji i da ostaje iza te izjave. Tokom januara 1999. godine proizilazi da je bio zaposlen u tužilačkom i sudskom sistemu. U vezi sa masakrom u Račku, svedok je izjavio da je istražni sudija bila Danica Marinković. Dalje je dodao da su nakon sastanka sa kolegom koji ga je obavestio, Radojkom Vlahovićem, otišli u kancelariju sudije Marinkovića, gde je sreo i Aleksandra Obradovića. Nakon toga, otišli su na mesto incidenta u Račku, prvobitno u policijsku stanicu u Štimlju, gde su se sreli sa Bogoljubom Janićijevićem - načelnikom policije u Uroševcu, kao i sa osobom iz državne bezbednosti iz Beograda. Dodao je da je samo svedok D5 bio albanske nacionalnosti. Janićijević im je rekao da se situacija smirila i da mogu da odu na mesto incidenta. Otišli su do džamije u selu Račak, bilo je oko 20-30 ljudi u policijskim uniformama, kamufliranih, bilo je i nekih u vojnim uniformama, sa kamuflažnim jaknama i naoružanih. Tamo je video i osobu čijeg se imena ne seća, ali se prezivao Radosavljević, nadimkom Guri. Ne znam koju je poziciju imala ta osoba, ali je bio vođa operacije, njegova uniforma je bila plava srpske policije i naoružan je puškom preko ramena. Dodao je da je od trenutka kada se automobil zaustavio pa sve dok nije stigao na lice mesta, video mnogo oružja na licu mesta, 2-3 kape sa znakom OVK i dve osobe koje su evidentirale oružje. Nastavljajući putem, počela je pucnjava, on se zaustavio i sakrio iza zida, a onda mu je Danica rekla da se ne može vršiti uviđaj i da su se prvo vratili u policijsku stanicu u Štimlju, a zatim u Prištinu. Dalje je naglasio da su, koliko se seća, forenzičari bili tamo i doneli svo oružje, jer je bilo previše oružja taman za jednu vojsku, tako da nije moglo biti od civila. Dana 16. januara 1999. godine, sve televizijske stanice, ne samo u Srbiji, već i CNN i BBC, izvestile su da je i D5 bio na licu mesta, vest koju on zapravo nije video, ali se to dogodilo zbog činjenice da je D5 bio Albanac i da su ga srpske vlasti zloupotrebile izjavljujući da je Albanac bio tamo prisutan, ali je dodao da nije imao hrabrosti da to porekne. Što se tiče ubijenih i fotografija žrtava, D5 je izjavio da ih je video na televiziji, a takođe je čuo i za srpsku verziju da žrtve nisu bili civili već teroristi, dok albanska i međunarodna verzija kaže da su tamo ubijeni civili i da se dogodio masakr, što je takođe tačna verzija. Takođe je dodao da je u to vreme bilo Albanaca koji su radili u sudu i tužilaštvu, ali 15. januara 1999. godine nijedan Albanac nije bio uključen ni u jednu zvaničnu funkciju u Račku.

24. Iz izjave svedoka Mereme Jakupi sledi da je, nakon što je 15. januara 1999. godine počela pucnjava raznim oružjem od strane srpskih snaga, svedokinja, njen muž i porodica napustili kuću i otišli u dvorište svog komšije Sadika Osmanija. Tamo su žene odvojene i smeštene u podrum kuće, dok su muškarci bili u štali. Posle kratkog vremena, hici iz raznog oružja usmereni su ka podrumu gde su ulazna vrata u podrum bila oštećena mecima. Zatim su ušla tri srpska policajca, pretražila žene svuda, tražeći oružje. Zatim su izašli i zaključali ulazna vrata, ostavivši ih sve u podrumu. Sa prozora tog podruma, svedokinja je videla da srpske snage izvode muškarce iz štale tukući ih raznim alatima, među alatima je bila i držač konopa za veš. Nakon mnogo maltretiranja, odvedeni su odatle u nepoznatom pravcu. Nakon što su srpske snage

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

napustile mesto, svedokinja i druge žene su uspele da izađu iz podruma i kada su se približile dvorištu njene kuće, videla je telo Sahide Metuši kako leži na podu. Posle nekog vremena, kroz rupe na dvorišnim vratima, svedokinja je videla beli automobil marke „Niva“ iz kojeg su izašli policajci, odneli Sahidino telo i poslali ga u nepoznatom pravcu. Policajci koji su ušli u podrum, prema rečima svedokinje, imali su crne uniforme sa automatskim puškama u rukama. Jedan od njih je bio visok, drugi nizak i zdepast, dok je treći bio prosečne visine i prosečne telesne građe.

25. Iz izjave svedoka Metuša Ramadaniya Iz toga sledi da je 15. januara 1999 godine bio u svojoj kući sa svoja troje braće kada su srpske snage započele napad na selo Račak. Napustili su kuću i otišli u kuću Sadika Osmanija. Tamo su se trojica braće i nekoliko drugih muškaraca sklonili u žbunje, dok je svedok, zajedno sa 30-40 žena i dece, bio u podrumu Sadikove kuće. Posle kratkog vremena, velika eksplozija je otvorila vrata podruma, kroz koja su ušla trojica naoružanih muškaraca u crnim uniformama, dvojica sa maskama, a treći bez maske. Maskirani čovek im se obratio na albanskom i tražio oružje od Sadika Osmanija, gde je bilo tamo i žena prisutnih. Kada nisu pronašli oružje, odveli su Sadika, dok je svedoka štitila Lebibe Šabani, koja ga je umotala u svoje dimije i Srbi ga nisu videli. Nakon što su srpski policajci izašli napolje, spolja su se čuli vriskovi, ali svedok nije mogao da vidi šta se dešava. Ti krici su trajali oko sat vremena, ali je pucnjava nastavljena do oko 16:00 časova. Posle 16:00 časova, svedok i žene koje su bile tamo napustile su podrum i izašle iza Sadikove kuće, gde je svedok video drveni štap dugačak oko 1 metar, prekriven krvlju, dok u podrumu gde su se muškarci sklonili nije bilo nikoga. Tako su svi nastavili put da pobegnu odatle i kada su stigli do kuće Nisreta Šabanija, tamo su ležali tela žene i starice za koje se sumnjalo da su upucane. U tom trenutku, u blizini je zaustavljen picgauer, iz kojeg su izašla dva vojnika, zgrabili telo starice i stavili ga u picgauer i nastavili put. Nakon što su srpske snage napustile selo Račak, svedok i nekoliko žena su krenuli ka selu Petrovo. Sledećeg dana, svedok je obavešten da je mnogo ljudi ubijeno u Brdo Bebuša i on je krenuo na lice mesta. Nakon što je otišao tamo i video mnogo ubijenih ljudi, svedok je uspeo da identifikuje svoju braću Fatmira, Sadikua i Nedžata, čije je položaje i rane opisao u svojoj izjavi.

B. Izjave drugih svedoka:

Tokom istrage, pribavljen je veliki broj izjava od svedoka koji mogu imati neka saznanja o različitim aspektima masakra u Račku, ali čije izjave ili nisu direktne ili su uključene u izjave glavnih svedoka ili se odnose na razne situacije koje su se dogodile van sela Račak, ali koje su povezane sa masakrom u Račku. Stoga, kako bi se slučaj fokusirao samo na ključne dokaze i kako bi se ekonomično ubrzao postupak, ova optužnica, sa obrazloženjem, uključuje neke od izjava ključnih svedoka u predmetu, dok je za izjave ostalih svedoka predloženo da se one primenjuju/čitaju kako je predloženo u tački -V-

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

gore navedenih predloga, u skladu sa Poglavljem XVI ZKP-a, osim ako sud ne proceni i ne odluči o drugačijem pristupu.

C. Rezime policijskih izveštaja;

1. U policijskom izveštaju, br. ref: 08/3-049-2024, od 04.03.2024. godine, prvobitno je opisana istorija sela Račak uopšte, a posebno masakr od 15. januara 1999. godine. Iz izveštaja proizilazi da je 15. januara 1999. godine u selu Račak, opština Štimlje, 42 civila albanske nacionalnosti brutalno ubijeno od strane policijskih snaga i srpske vojske, nakon čega je usledilo proterivanje stanovništva, pljačka i uništavanje imovine. Ovaj izveštaj takođe sadrži opise izjava svedoka - oštećenih u slučaju, koji su detaljno opisali svoja iskustva tokom tog perioda, kao i dokumentaciju iz Haga, odnosno iz MKTJ. Uz ovaj izveštaj su priloženi i:

- Spisak žrtava (oštećenih sa potpunim identitetom)
PRILOG 1 napisano na kraju optužnice;
- Spisak svedoka (pismeno ispitanih i njihovi kontakti)
- Spisak osumnjičenih
- Transkript (na albanskom i srpskom jeziku) televizijskog intervjua okrivljenog Gorana Radosavljevića „Gurija“ u vezi sa masakrom u Račku, u kojem on otvoreno izjavljuje da u Račku nisu počinjeni ratni zločini i da tamo nije bilo masakra, ističući da je i sam bio tamo prisutan. Takođe tvrdi da Vilijam Voker nije došao da pomogne u otkrivanju istine, već da stvori i inscenira događaj kako bi poslužio kao motiv za NATO bombardovanje.
- Profil osumnjičenog „Gurija“ iz Odeljenja za obaveštajne poslove i analizu (ODA), sa referentnim brojem 112620, od 20.02.2024. godine, koji potvrđuje da je Goran Radosavljević, poznat pod pseudonimom „Guri“, bio general u srpskoj vojsci i prvi komandant specijalne jedinice srpske policije, Žandarmerije. Tokom rata na Kosovu (1998-1999), Guri je predvodio grupu antiterorističkih timova pod nazivom Operativna grupa za poteru (OPG), osnovana za borbu protiv Oslobodilačke vojske Kosova (OVK). OPG je osumnjičena za ubistva albanskih civila u masakru u Prekazu i drugim zločinima u drugim regionima Kosova. Guri je bio osoba odgovorna za vojnu operaciju u Račku 15. januara 1999. godine.
- Fotografije koje prikazuju stanje tela žrtava na licu mesta.
- Razni podaci i činjenice od svedoka i drugih izvora.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

2. Iz Dopunskog izveštaja o profilu osumnjičenog proizilazi da je 15.12.2024. godine na srpskom portalu „Kurir“ emitovan intervju sa osobom Goran Radosavljević - Guri, kao osumnjičenim za masakr u Račku. Ovaj izveštaj detaljno predstavlja pregled njegovog ličnog, profesionalnog života i njegovog angažovanja tokom različitih istorijskih i političkih perioda u regionu. U ovom intervjuu, Radosavljević deli detalje o svom porodičnom poreklu, obrazovanju, vojnom i profesionalnom iskustvu, kao i o svojoj ulozi u događajima 1990-1999. i sukobima na Kosovu. Jasno su predstavljeni njegovi stavovi o nekim od izvedenih operacija, uključujući akcije na Kosovu i aktivnosti u okviru srpske žandarmerije, kao i njegova iskustva tokom političke i društvene tranzicije u Srbiji nakon 2000-ih. U vezi sa akcijom u Račku, negirao je da je bilo civilnih žrtava, navodeći da je „ta akcija izvedena pod nemogućim uslovima. Najvažnije je da nije bilo civilnih žrtava“. Takođe je izjavio da bi „sve u životu radio onako kako sam radio, jer sam verovao da je najveća čast i obaveza svakog od nas koji živi u našoj zemlji da je zaštitimo i njen narod“.
3. Iz Informativnog izveštaja br. 06/1-01/KL-027/2021, od 12.02.2021. godine, proizilazi da je pronađen materijal objavljen 29.01.1999. godine u novinama „Vašington post“, gde je objavljen deo telefonskog razgovora između ministra unutrašnjih poslova Srbije - generala Sretena Lukića i zamenika premijera Nikole Šainovića. U ovom razgovoru je potvrđeno kako je srpskim snagama naređeno da odu u Račak i plan da se sakriju ubistva koja su se tamo dogodila. Mora se podneti zahtev MPP.
4. Iz foto-albuma sa mesta događaja, Dokaz E#3, sa br. 2021 DKR 20, proizilazi da je mesto incidenta identifikovano, dobijene su geografske reference, obezbeđena je lokacija gde je 15. januara 1999. godine ubijeno 42 civila albanske nacionalnosti, oko 12 civila je povređeno, imovina je opljačkana, nepokretnosti uništene, a civilno stanovništvo proterano iz svojih domova. Na predstavljenim fotografijama, koje su deo ovog foto-albuma, označene su sve tačke i prikazani su svi pogledi gde su se dogodili gore pomenuti incidenti i gde su civili ubijeni na dan masakra, 15. januara 1999. godine, u Račku.
5. Svedočenje generala Veslija Klarka (na CD-u) dato tokom Miloševićevog suđenja u Hagu potvrđuje njegove susrete sa optuženim Miloševićem i njegove razgovore u vezi sa ubistvima civila koja su se vršila na teritoriji Kosova tokom 1998-1999. godine, uključujući i ubistva u selu Račak;
6. Tokom istrage, pribavljena su 4 negativ filma sa fotografijama žrtava na dan masakra na licu mesta. Svedokinja je navela da je ove fotografije snimila 16. januara 1999. godine. Iz ovog negativnog materijala razvijeno je 42 fotografije u boji. Svaka fotografija prikazuje žrtvu i mesto incidenta i položaje žrtava u trenutku kada su ubijene i masakrirane.

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

7. Razni materijali iz otvorenih izvora, uključujući fotografije i izveštaje o događaju u Račku, objavljeni u raznim lokalnim medijima, posebno u Zeri i Lirise od strane g. Ruždija Jašarija, razni dokumenti su objavljeni u vezi sa događajima koji su se desili od 15. januara do marta 1999. godine, od strane raznih lokalnih medija;
8. Iz kopije dokumenta pod nazivom „Veza sa mestom zločina“, koji je objavio MKTJ, sa dokaznim brojem K1599, ERN K010-3067, K010-3069, proizilazi da je SUP Uroševac poslao telegram Ministarstvu u Beogradu od 15. januara 1999. godine, u kojem detaljno izveštava o incidentu u Račku. U njemu je jasno navedeno da je MUP bio uključen, preko jedinice PJP (Specijalizovane policijske jedinice). U zaključku u vezi sa civilima, MUP je naglasio da uslovi u to vreme nisu dozvoljavali sprovođenje istrage. Međutim, izveštaj opisuje tačnu akciju jedinica PJP u selu Račak, počev od 03:00 ujutru do 15:30 popodne.
9. Iz dokumenta koji je izdao OZLJPS, od 17. januara 1999. godine, u vezi sa masakrom u Račku, upućenog Međunarodnom tribunalu za masakr u Račku, Štimlje, proizilazi da je OZLJPS u ovom pismu detaljno opisao masakr u Račku i stanje tela na dan ubistva.
10. Kopija tri mape MUP-a koje se odnose na akciju izvedenu u Račku 15. januara 1999. godine prikazuje operativne akcije koje je MUP planirao i izvršio 15. januara 1999. godine.
11. Iz Analitičkog izveštaja o policijskoj akciji u Račku, preuzetog iz predmeta br. IT-02-54-T u Hagu, predstavljena je hronologija akcije u selu Račak, koju su u to vreme pripremile srpske vlasti;
12. Iz kopije izjave svedoka Džona Kroslanda, od 25. i 26. maja 1999. godine, dostavljene MKTJ, proizilazi da je on, između ostalog, posetio selo Račak, od 12. do 29. januara 1999. godine, naime mesto masakra u Račku;
13. Iz kopije izjave svedoka Milazima Syle, dostavljene MKTJ-u, zajedno sa imenima lica ubijenih u selu Račak, od 3. aprila 2005. godine, proizilazi da je svedok otišao u selo Račak 16. januara 1999. godine da identifikuje četiri (4) člana svoje porodice, ubijene u Račku 15. januara 1999. godine;
14. Iz kopije izjave svedoka Ričarda Cjaglinskog, date MKTJ-u, od 21. do 23. marta 2000. godine, proizilazi da je tokom događaja u Račku, svedok, u svom položaju službenika OEBS-a na Kosovu, komunicirao sa jugoslovenskim vlastima;

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

15. Iz kopije izjave svedoka Karla Drevjenkijevića, date MKTJ, od 23.06.2000. godine, proizilazi da je on bio aktivan kao službenik OEBS-a u vreme kada se dogodio masakr u Račku i detaljno opisuje komunikaciju koju je imao sa vlastima u to vreme;
16. Kopije izjava svedoka Ahmeta Ahmetija, Bilala Avdiua, Agrona Mehmetija, Drite Emini, Xhemajla Bekirija i Shukrija Buje datih MKSJ;
17. Kopije izjava koje su pred MKSJ dali svedoci Hamit Azemi, Ahmet Ahmeti, Fatmir Salihaj, Florim Hisenaj, Liman Hisenaj, Avni Metushi, Muhadin Xhelaidi, Xhemajl Mehmeti i Hizer Gashi;
18. Kopija – izjava svedoka Bogoljuba Janićijevića data MKSJ-u;
19. Izveštaj Kosovske policije, Jedinice za istragu ratnih zločina, od 06.05.2021. godine, o komandnoj strukturi VJ i MUP-a Srbije, tokom 1998-1999. godine;
20. Presuda br. P. br. 43/2000, od 30. avgusta 2001. godine, Okružnog suda u Prištini, kojom je okrivljeni Zoran Stanojević proglašen krivim za ubistvo Hajriza Bajramija i pokušaj ubistva Nedžata Brahimija, Destana Rašitija i Nazmija Mahmutija, 15. januara 1999. godine, u selu Račak;
21. Osamnaest (18) poziva okrivljenima poslatih putem Međunarodne pravne pomoći u skladu sa tada važećim zakonom iz 2021. godine;
22. Nalog za hapšenje, domaća poternica i međunarodna poternica;
23. Kopije raznih dokumenata iz baze podataka MKTJ, u vezi sa masakrom u Račku;
24. Forenzički veštački izveštaj na srpskom, beloruskom i engleskom jeziku;
25. Ratna šteta procenjena od strane Opštinske komisije za procenu ratne štete koju je osnovala opština Štimlje;
26. Dvadeset pet (25) CD-ova sa obdukcijama žrtava iz Račka koje je pripremilo Odeljenje za forenziku Univerziteta u Helsinkiju pod nazivom „Finski tim forenzičkih stručnjaka“ sa brojem RA 38 7014F;
27. Među dvanaest (12) CD-ova sa različitim materijalima iz Račka, predstavljeno je, između ostalog, i nekoliko video snimaka vezanih za masakr u Račku. Video snimak koji je napravio list Asošijejted pres AP prikazuje akciju srpske policije i vojske u selu Račak. Tamo se vide srpske snage, uglavnom policija, raspoređene u

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

različitim oblastima Štimlja i Račka, sve naoružane, spremajući se da uđu u selo. Vide se i vojna vozila različitih tipova, koja iz daljine pucaju na tešku artiljeriju u pravcu sela Račak. Ovaj video sadrži intervju sa međunarodnim zvaničnikom koji naglašava da se jasno čini da postoji sistematski plan koji sprovode srpske snage selo po selo. Video prikazuje dolazak bivše glavne tužiteljke Haškog tribunala Luiz Arbur, koja, pod pratnjom vozila OEBS-a i policije, pokušava da uđe na teritoriju Kosova, a zatim je primećena na konferenciji za novinare pred medijima, gde naglašava da ne zna ko su počinio masakra u Račku, ali da smo ovde da istražimo ovaj događaj, ali nam jugoslovenske vlasti ne dozvoljavaju da uđemo na ovu teritoriju. Takođe u poslednjem delu je video snimak Vilijama Vokera i njegovog tima na mestu masakra u Račku. Takođe, video snimak raznih medija koji su pratili ambasadora Vilijama Vokera 16. januara 1999. godine, odlazeći na lice mesta.

28. Knjige koje su dostavili svedoci Ljuzlim Sahiti i Ruždi Jašari na albanskom i engleskom jeziku pod nazivom „Masakr u Račku, zločin protiv čovečnosti“, knjiga svedoka Ruždija Jašarija pod nazivom „Glas slobode“ i pod nazivom „Dosije tajnih srpskih dokumenata i svedočenja“, knjiga Bardila Mahmuta koju je dostavila opština Štimlje pod nazivom „Velika obmana“

29. U knjizi ambasadora Vilijama G. Vokera – „Priča o ratnom zločinu, Račak“, opisano je, između ostalog, da su verifikatori izvestili da su 15. januara 1999. godine videli tenkove kako granatiraju selo sa okolnih uzvišenja i snage MUP-a kako ulaze u selo kada je granatiranje prestalo. Nije bilo znakova prisustva OVK u selu. Tim Kosovske verifikacione misije (KVM) ušao je u selo kako bi izvukao nekoliko ranjenika. Pronašli su pet ljudi, uključujući ženu i dečaka, i citirali su seljane koji su tvrdili da su većinu muškaraca i dečaka zadržali i odveli srpske snage. Timovi KVM bili su pod pritiskom da napuste Račak. Ranjenicima je bila potrebna hitna medicinska pomoć. Verifikatorima je naredeno da ne ostaju napolju nakon mraka zbog potencijalnog rizika od povreda ili nesreće, što je bilo logično s obzirom na to da su tog dana upucana dva člana misije, verifikator KVM i njegov albanski vozač/prevodilac. Mezon je otišao u bolnicu u Štimlju da pronade lekara i uveri se da je osoblje spremno da primi ranjenike, dok je naredio jednoj patroli da ostane u Račku, a drugoj da se vrati sledećeg dana u 7 sati. Ambasador Voker je tog dana bio u Crnoj Gori i vratio se u Prištinu uveče. Prve informacije o incidentu u Račku dobio je preko brifinga koji mu je dao Džed. Preneo je Lončarev opis „žestoke borbe između OVK i MUP-a“ u malom albanskom selu, šta su verifikatori videli i izvestili, i svoj osećaj da nešto nije u redu sa Lončarevim opisom ove bitke. Dogovorili su se da sledećeg dana odu na lice mesta, zajedno sa Džedom, i da pozovu i Lončara. Voker je otišao da poseti ranjenike, verifikatora KVM i albanskog prevodioca, gde je bio šokiran kada je video da albanski prevodilac, uprkos ozbiljnijim povredama, nije dobijao gotovo nikakvu negu i da ga je srpsko bolničko osoblje otvoreno preziralo. U subotu ujutru, 16. januara 1999. godine,

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

Džed se sastao sa ambasadorom Vokerom u njegovoj kancelariji, u veoma zabrinutom stanju. Dobio je izveštaje koji su ukazivali da je situacija u Račku mnogo gora nego što je Lončar prijavio. Tim Majka Mezona bio je u selu od ranog tog jutra i opisao je scenu masakra mnogo veću nego što je prvobitno prijavljeno. Džeda je suočio Lončara, koji je odgovorio da je ono što se dogodilo u Račku bila „rutinska policijska operacija“ i odbio je da ide sa njima u Račak. Nakon što su Voker i Džed otišli u Račak, Majk Mezon je u svom autu rasklopio veliku mapu i počeo da ih informiše, dajući tačan opis situacije u selu, položaja i aktivnosti srpskih snaga koje su još uvek bile tamo. Bilo je mnogo novinara tamo sa mikrofona i beležnicama da bi uhvatili svaku Majkovu reč. Oko stotinak metara od džamije naišli su na prvo telo. Čovekove noge su bile jako uvijene, jedna ispod druge. Komad tepiha prekrivao mu je gornji deo tela, a kada je jedan od novinara skinuo tepih, videlo se da čovek nema glavu, samo odsečen vrat i zgrušanu krv na zemlji, dok je verifikator pokazao da je čovekova glava prebačena preko obližnje ograde. Njegova odeća je bila odeća seoskog farmera, telo je imalo ogromne rane, sa odećom natopljenom krvlju. Ništa nije ukazivalo na to da je bio borac OVK – bez uniforme, bez oznaka, bez oružja. Na prednjem delu pantalona imao je veliku žutu mrlju, očigledno iscedak iz bešike, instinktivnu reakciju na strah. Težak i sumoran uspon uz brdo se nastavio, prateći suvo korito potoka od sela do livada iznad. Penjali su se dolinom sa uzvišenjima sa obe strane, kada je, okrećući se da pogleda okolni greben, ambasador Voker jasno video srpske tenkove, trupe VJ i MUP-a kako čuvaju selo. Nekoliko stotina metara dalje, naišli su na drugo telo, a zatim na još dva. Na svakih nekoliko metara bilo je još leševa, svaki zaleđen u grotesknim i iskrivljenim položajima smrti. Neki su bili starci, starešine sela, sa svojim tradicionalnim belim kapama još uvek na glavama ili na zemlji pored njih. Većina je izgledala srednjih godina ili starija, neki su izgledali veoma mladi. Rane od metaka bile su užasne - velike, duboke rupe u njihovim telima, leđima, glavama, kroz oči. Rane su izazvale obilno krvarenje, mrljajući odeću i okolno zemljište. Većina je nosila dukserice, pantalone i lagane čizme ljudi koji su obrađivali zemlju. Ponovo, nije bilo znakova odeće ili oružja OVK. Dalje je bila još jedna grupa tela, desetak ili tako nešto, skupljenih u gomilu. Užasne rane i opekotine od baruta ukazivale su na to da su upucani iz neposredne blizine. Mrlje od urina, znaci straha od očekivane smrti, bile su prisutne. Nije bilo oružja niti istrošenih čaura u blizini tela, ništa što bi ukazivalo da su mrtvi uzvratili vatru u borbi. Jedine istrošene čaure koje je tim ambasadora Vokera pronašao bile su na grebenima doline. Sve pronađene čaure su iskusni vojni verifikatori identifikovali kao one marke i kalibra koje koriste srpske snage bezbednosti. Rečeno mu je da postoje i druga tela dalje niz dolinu, ali ambasador je video dovoljno. U svojoj knjizi je naglasio da sebe smatra okorelim veteranom nasilja i čovekove okrutnosti prema čoveku, ali ono što je video u Račku bilo je nešto više od toga. Bio je svedok namernog i brutalnog masakra muškaraca i dečaka u jednom selu. Juče popodne su odvedeni kao zarobljenici, sa oružanim nadzorom, a sada su to bile gomile izrešetanih tela. Čak

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

i ako su, kako Beograd tvrdi, to bili ratni zarobljenici, zarobljeni u borbi, njihovo ubistvo je bio ratni zločin. Nakon toga, Vilijam Voker se sastao sa seljanima, od kojih su neki bili muškarci, koji su se skrivali i uspeali da pobegnu, a koji su ispričali svoje verzije događaja, tokom okupacije i bombardovanja od strane MUP-a, kao i tokom vremena kada je policija išla od kuće do kuće, okupljala muškarce i odvodila ih. Voker nije dugo govorio televizijskim ekipama CNN-a i ABC-a, samo je naglasio da je ovo bila užasna scena smrti, među najgorima sa kojima se susreo tokom duge karijere, koja je uključivala mnogo nasilja i rata, i zajedno sa Majkom Filipsom i Džedom vratili su se u Prištinu. Ne videvši oružje, uniforme ili oznake, nikakve znake bitke osim tela i njihovih rana, zaključeno je da Račak nije bio bitka koju su Lončar i Vlada tvrdili, već namerni masakr – ratni zločin.

30. Iz sudsko-medicinskog veštačenja od 12. decembra 2025. godine proizilazi da je grupa sudsko-medicinskih stručnjaka pregledala, analizirala i obradila spise predmeta koje je imala na raspolaganju u šest (6) fascikli koristeći analitički i deskriptivno-deskriptivni metod slučajeva žrtava iz Račka, koji su hronološki navedeni počev od slučaja sa brojem RA-1 do slučaja RA-40. Iz pragmatičnih i didaktičkih razloga, svi slučajevi obdukcije koje su izvršile jugoslovensko-beloruska stručna grupa i finska stručna grupa analizirani su i upoređeni na engleskom i srpskohrvatskom jeziku. Veštačenje je zaključilo da:

- I. Smrt četrdeset (40) žrtava nastupila je usled povreda zadobijenih usled dinamičkog dejstva projektila ispaljenih iz vatrenog oružja.
- II. Od njih, trideset devet (39) žrtava su bili muškarci, a samo jedna (1) žena.
- III. Utvrđeno je da kod svih žrtava rane su izazvane dok su bile žive.
- IV. Ukupno je ispaljeno oko 240 metaka na svih 40 žrtava, što je izazvalo rane u različitim delovima tela, što je rezultiralo uništenjem raznih organa kao što su: mozak, srce, pluća, jetra, veliki krvni sudovi itd.
- V. Kod dvadeset jedne (21) žrtve utvrđeno je da je smrt nastupila usled oštećenja mozga (povreda glave), dok je u ostalim slučajevima smrt nastupila usled uništenja organa grudnog koša, abdomena i kičmene moždine, kao i usled krvarenja.
- VI. U slučajevima pod brojevima RA-24 (7021F) i RA-33 (7009F), koje su zajednički sproveda tri tima, postoji razlika u izveštaju finskog

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

tima, koji takođe identifikuje povrede glave, koje nisu pomenute u njihovom zajedničkom izveštaju.

- VII. U većini slučajeva navodi se da nije bilo moguće utvrditi daljinu pucnjave, jer nisu pronađeni dodatni faktori pucnjave oko ulaznih rana (osim u dva slučaja gde se navodi da postoji sumnja na pucnjavu iz neposredne blizine).
- VIII. U svim slučajevima je naglašeno da je korišćeno ručno vatreno oružje.
- IX. Nigde nije razjašnjen način smrti, odnosno da li su ove žrtve ubijene, izvršile samoubistvo ili su umrle na drugi način.
- X. Tabelarni prikaz ISM za slučajeve žrtava, na osnovu broja rana izazvanih dinamičkim dejstvom projektila ispaljenih iz vatrenog oružja, koji su pronađeni na telu pokojnika, kao i na osnovu mehanizma smrti (oštećeni predeo ili organ)²

Br.	Žrtva	Broj zrnaca	Predeo ili Oštećeni organ	Ne .	Žrtva	Broj zrnaca	Predeo ili oštećeni organ
1	RA-1	1	srce	21	RA-21	6	glava (i dr.)
2	RA-2	6	glava (i dr.)	22	RA-22	3	vrat
3	RA-3	20	srce (i dr.)	23	RA-23	5	pluća
4	RA-4	12	srce (i dr.)	24	RA-24	10	glava (i dr.)
5	RA-5	9	glava (i dr.)	25	RA-25	6	srce (i dr.)
6	RA-6	6	aorta (i dr.)	26	RA-26	2	glava (i dr.)
7	RA-7	5	glava (i dr.)	27	RA-27	8	glava (i dr.)
8	RA-8	3	glava (i dr.)	28	RA-28	12	glava (i dr.)
9	RA-9	3	glava (i dr.)	29	RA-29	1	pluća
10	RA-10	5	pluća	30	RA-30	11	glava (i dr.)
11	RA-11	2	srce (i dr.)	31	RA-31	1	glava

²Crvenom bojom su prikazani slučajevi žrtava čija je smrt nastupila usled uništenja moždanog tkiva, usled dinamičkog dejstva projektila ispaljenih iz vatrenog oružja u predelu glave (21 slučaj), odnosno više od polovine slučajeva.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

12	RA-12	6	glava (i dr.)	32	RA-32	13	glava (i dr.)
13	RA-13	1	pluća	33	RA-33	7	glava (i dr.)
14	RA-14	5	srce	34	RA-34	2	glava (i dr.)
15	RA-15	4	glava (i dr.)	35	RA-35	6	glava (i dr.)
16	RA-16	6	srce (i dr.)	36	RA-36	1	pluća
17	RA-17	14	srce (i dr.)	37	RA-37	11	srce (i dr.)
18	RA-18	6	glava (i dr.)	38	RA-38	5	srce (i dr.)
19	RA-19	3	glava (i dr.)	39	RA-39	6	pluća
20	RA-20	5	vrat (i dr.)	40	RA-40	1	glava

XII. Izjave okrivljenih;

Okrivljeni su nedostupni organima pravosuđa jer se ne nalaze na teritoriji Kosova. Stoga nedostaje izjava okrivljenih, koji po zakonu imaju pravo na procesnu pretpostavku odbrane ćutanjem.

XIII. Pravni status;

1. Primenljivo pravo;

Okrivljeni se terete da su počinili krivično delo „**Ratni zločin protiv civilnog stanovništva**“, kažnjivo po članu 142. *Krivičnog zakonika bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu „SFRJ“)* kao zakonu koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela, a ne po važećem zakonu. To je zbog činjenice da se član 3. Krivičnog zakonika RK odnosi na situaciju kada se primenjuje zakon najpovoljniji za okrivljenog i u tu svrhu je utvrdio da se (1) *na učinioca primenjuje zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela*, (2) *ako se važeći zakon promeni pre nego što se donese konačna odluka*, onda se na učinioca primenjuje zakon koji je najpovoljniji.

Da bi utvrdio koji je zakon najpovoljniji za okrivljene u ovom konkretnom slučaju, državni tužilac je uzeo u obzir sudsku praksu Vrhovnog suda Kosova. Presudom Pml.br.138/2021 od 05.05.2021. godine, u slučaju osuđenog Darka Tasića, Vrhovni sud je utvrdio da, citiram: „... za sva krivična dela ratnih zločina i za druga krivična dela koja su počinjena do 27. oktobra 2020. godine, a za koja se primenjuje Krivični zakon Jugoslavije ...“.

Stoga je državni tužilac odlučio da optužene optuži za krivično delo definisano članom 142. Krivičnog zakona SFRJ, primenom člana 3. stav 2. Krivičnog zakonika RK. Takođe, ovo krivično delo je i dalje kažnjivo po članu 143 **Zločin protiv čovečnosti KZRK**.

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Član 3 stav 1 tačke (a) i (c) zajednički za četiri Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine i član 4 stav 2 tačke (a) i (e) Protokola II, predviđa zaštitu civila koji nisu uključeni u oružani sukob ili rat.

Član 4 stav 2 tačka (a) *Drugog dodatnog protokola o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba* od 8. juna 1977. godine, kažnjivo u vreme izvršenja krivičnog dela iz člana 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije od 28. septembra 1976. godine (KZSFRJ);

2. Analiza elemenata krivičnog dela po zakonu SFRJ;

Član 142. Krivičnog zakona SFRJ definisao je mnoštvo elemenata koji čine krivično delo ratnih zločina protiv civilnog stanovništva.

U tom smislu, član 142. Zakona o krivičnom postupku SFRJ, u relevantnom delu, predviđa sledeće:

ko god, kršeći pravila međunarodnog prava koja su na snazi u vreme rata, oružanog sukoba ili okupacije, naredi da se civilno stanovništvo podvrgne [...] ubistvu, mučenju, nečovečnom postupanju, nanošenju velike patnje ili povreda tela ili zdravlja, raseljavanju, primeni mera zastrašivanja i terora, uzimanju ljudi za taoce, kolektivnom kažnjavanju [...] .. pljački imovine stanovništva, izgladnjavanju stanovništva [...] ili ko počini jedno od gore navedenih dela [...].

U kontekstu subjekta koji može biti učinilac ovog krivičnog dela, odredba ovog člana počinje formulacijom „**Ko prekrši...**“. To znači da učinilac ovog krivičnog dela može biti svako fizičko lice. Državni tužilac ocenjuje da je, uzimajući u obzir prirodu krivičnog dela ratnih zločina, zakonodavac utvrdio da nije neophodno da učinilac bude pripadnik bilo koje vojne, paravojne ili druge formacije.

Dalje, kao element krivičnog dela predviđeno je i **kršenje pravila međunarodnog prava** u vreme rata, oružanog sukoba ili okupacije. U konkretnom slučaju, sudska praksa Međunarodnog tribunala za bivšu Jugoslaviju i Vrhovnog suda Kosova utvrdila je činjenicu da je u periodu *od 1998. do marta 1999. godine* postojao oružani sukob, dok je *od 24. marta 1999. do 11. juna 1999. godine* postojao rat u pravnom smislu ovog izraza. Stoga, tokom celog perioda na koji se odnosi ova optužnica na snazi bila pravila međunarodnog prava utvrđena u četiri (4) Ženevske konvencije iz 1949. godine i njihovim protokolima. Protokol -II- iz 1977. godine utvrđuje pravila međunarodnog prava za zaštitu civila u vreme rata i oružanog sukoba. Dakle, *izričito je zabranjeno* - tačka (a) - narušavanje života, zdravlja i fizičkog i mentalnog stanja lica, kao i posebno ubistvo

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

i okrutno postupanje, kao što su mučenje, sakaćenje ili drugi oblici telesnog kažnjavanja. Ovim pravilima, koja je ratifikovala bivša Jugoslavija, utvrđene su zaštitne mere za civilno stanovništvo u vremenima sukoba i rata, čije kršenje predstavlja element krivičnih dela protiv čovečnosti i međunarodnog prava definisanih u Poglavlju XVI, članovima 141-156, Krivičnog zakona SFRJ.

3. Analiza elemenata utvrđenih članom 147 Četvrte ženevske konvencije u vezi sa članom 142 Krivičnog zakona SFRJ

Član 147 Četvrte Ženevske konvencije, vezan sa članom 3 zajedničkim za četiri Ženevske konvencije iz 1949. godine, predstavlja osnovu za ratne zločine protiv civilnog stanovništva. On ne samo da nabroja zabranjena dela, već predstavlja **minimalni humanitarni standard**, iz kojeg države potpisnice, uključujući Jugoslaviju, imaju direktnu obavezu da utvrde krivičnu odgovornost u okviru nacionalnog pravnog okvira. Upravo to je učinio **član 142 Krivičnog zakona SFRJ**, koji ne samo da uključuje član 147 Konvencije, već ide dalje proširujući opseg zabranjenih/kažnjivih dela kako bi se prilagodio slučajevima sukoba i rata, kao i ispunio međunarodne obaveze. Ono što čini član 147 Konvencije važnim jeste činjenica da svaka zabranjena radnja nije samo formalna definicija, već iza sebe ima **pravno i humanitarno opravdanje** jer ima za cilj da obezbedi minimalnu zaštitu čovečanstva ili jednostavno nudi one fundamentalne/osnovne garancije za čoveka, u vreme rata, kao što su:

- a. **Zabrana namernih ubistava i zaštita života civila kao apsolutna norma;** Član 147 Konvencije tretira **namerno ubijanje** civila kao najteže kršenje humanitarnog prava. Razlog je taj što je život civila **nepovrediv**, posebno u oružanom sukobu, gde civili ne čine deo vojnih struktura. Prema Međunarodnom humanitarnom pravu (MHP), nikakva vojna nužnost ne opravdava namerno lišavanje života lica zaštićenih Konvencijom. Član 142 Krivičnog zakona SFRJ je uključio ovaj koncept kriminalizujući ubijanje civila kao najteži ratni zločin protiv civilnog stanovništva. U suđenjima pred MKSJ, ovaj element je tretiran sa posebnom pažnjom. U slučaju „*Krstić*“ koji se tiče Srebrenice, sud se posebno bavio masovnim ubistvima bošnjačkih civila, koja su kvalifikovana kao ratni zločini i zločini protiv čovečnosti. Tribunal je morao da dokaže da su ubistva bila namerna, organizovana i sistematska – elementi koji direktno proizilaze iz standarda člana 147 Konvencije. Jedan od najvažnijih elemenata **masakra u Račku** je ubijanje civila. Prema članu 142, namerno ubijanje civila, kao deo organizovane operacije, predstavlja zločin protiv civilnog stanovništva. U Račku je pronađeno ubijeno 45 albanskih civila, većina njih pogubljena iz neposredne blizine, a među njima su bili mladi, stari i nenaoružani ljudi. Ubistva se nisu dogodila u borbi, već su bila namerna, planirana i sistematska pogubljenja, što jasno pokazuje kriminalnu prirodu operacije. Ovaj element je u skladu sa pravnim

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

principom da svako ubijanje nenaoružanih civila predstavlja ratni zločin i zabranjeno je krivičnim zakonom SFRJ i članom 147 Četvrte Ženevske konvencije.

- b. Mučenje i nehumano postupanje** u članu 147 Konvencije ne štite samo telo, već pre svega **dostojanstvo osobe**. Ovaj člana posmatra dostojanstvo civila ne samo kao pravo, već kao krajnju moralnu granicu koja se ne sme kršiti, čak ni tokom rata. Član 142. Krivičnog zakona SFRJ takođe odražava ovu logiku, kriminalizujući ne samo fizičko mučenje, već i svako ponižavajuće, degradirajuće ili dehumanizujuće postupanje. U praksi MKSJ-a, mučenje je tumačeno kao čin koji ima za cilj da izazove ozbiljan bol, ali ono što ga razlikuje u ovom kontekstu jeste to što je žrtva **zaštićena osoba** i da se delo dešava u kontekstu oružanog sukoba. Dakle, slučaj „Čelebici“ je među najvažnijim za definiciju mučenja. Tribunal je morao da dokaže da je postupanje koje je primenjivano prema bošnjačkim pritvorenicima u logoru Čelebići sačinjavalo mučenje i nečovečno postupanje. Pored ubistva, još jedan važan element je nečovečno postupanje i mučenje. Krivični zakon SFRJ kategoriše mučenje i okrutno postupanje kao ratni zločin, uključujući svaki oblik fizičkog ili psihološkog nasilja nad civilima, posebno kada se koristi kao sredstvo zastrašivanja ili kažnjavanja. **U slučaju Račak**, obimni dokazi ukazuju na to da su neke žrtve teško pretučene ili prisiljene da kleče pre pogubljenja, i da su ubistva vršena u grupama kako bi se stvorio efekat terora među stanovništvom. Ove radnje predstavljaju nečovečno postupanje i direktno su u suprotnosti sa odredbama člana 142. KZ SFRJ.
- c. Nezakonito proterivanje i premeštanje stanovništva** – zaštita ognjišta i korena čoveka. Nezakonito proterivanje je među najdubljim kršenjima, jer utiče ne samo na slobodu pojedinca, već i na sam njegov identitet i postojanje. Član 147. Konvencije zabranjuje uklanjanje civila bez opravdanih razloga, sa ciljem očuvanja njihove veze sa domom, imovinom, kulturom i korenima. Član 142. Krivičnog zakona SFRJ sprovodi ovaj princip zabranom svakog prisilnog raseljavanja ili etničkog čišćenja. Ovaj član je postao posebno važan tokom ratova 1990-ih, gde je proterivanje bilo česta praksa. U sudskoj praksi MKTJ, slučaj „Stakić“ bavi se proterivanjem i prisilnim raseljavanjem civila iz Prijedora. MKSJ je raseljavanje protumačio kao prisilno kretanje stanovništva van stambenog područja, bez valjanih vojnih razloga i kršeći Ženevske konvencije. S druge strane, Član 142 Krivičnog zakona SFRJ definiše progon kao delo koje ima za cilj da povredi ili eliminiše civile zbog njihovog etničkog, verskog ili nacionalnog porekla. **U Račku** su žrtve i stanovnici sela bili Albanci, a operacija koju su sprovele srpske snage bila je deo šireg obrasca pritiska i raseljavanja albanskog stanovništva u regionu. Iz tog razloga, masakr se može klasifikovati kao etnički progon i kao jasan oblik zločina protiv civilnog stanovništva prema pravnim standardima SFRJ.

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

d. **Uništavanje imovine bez vojne potrebe**– ravnoteža između vojne nužnosti i humanitarne zaštite. Ovaj element je složeniji nego što izgleda. Član 147. Konvencije ne zabranjuje svako uništavanje imovine – to jest, to nije apsolutna zabrana. On zabranjuje **nepotrebno uništavanje**, što nije opravdano jasnom vojnom nužnošću. To znači da Međunarodno humanitarno pravo priznaje da rat može zahtevati izvesno taktičko uništenje, ali ne prihvata osvetoljubive, etničke ili druge proizvoljne motive. Član 142. Krivičnog zakona SFRJ proširuje ovaj element tako da uključuje paljenje sela, pljačku i druga masovna uništenja – pojave koje su postale uobičajene tokom balkanskih ratova. U sudskoj praksi MKSJ, u slučaju „*Krajišnik*“, sud se bavio sistematskim uništavanjem civilne imovine u Bosni. MKSJ je naglasio da je uništavanje bilo namerno, da nije diktirano vojnom nužnošću i da je bilo deo politike etničkog čišćenja. Uništavanje civilne imovine u kaznene ili terorističke svrhe, bez vojnog opravdanja, takođe je zabranjeno. U Račku su oštećene i spaljene civilne kuće i zgrade, bez ikakvog strateškog ili vojnog opravdanja. Ova radnja je u skladu sa odredbama člana 142 Krivičnog zakona SFRJ, koji kvalifikuje svako uništavanje civilne imovine kao krivično delo, kada je počinjeno sa ciljem terorisanja ili nanošenja štete civilima.

Masakr u Račku, koji se dogodio 15. januara 1999. godine, jedan je od najozbiljnijih i najšokantnijih događaja rata na Kosovu. Jugoslovenske snage su pogubile i masakrirale oko 45 albanskih civila. Ovaj zločin su potvrdili kao namerni i okrutni čin protiv civilnog stanovništva međunarodni stručnjaci i organizacije kao što su.....EU, OEBS, Human Rights Watch (HRW) ³; itd. Događaj ima poseban pravni značaj, jer dokazuje da se priroda ovih radnji može klasifikovati kao **zločini protiv čovečnosti**, koji uključuju namerno ubijanje, mučenje, uzimanje talaca i uništavanje civilne imovine.

U vreme masakra u Račku, Krivični zakon SFRJ nije eksplicitno definisao kategoriju **zločina protiv čovečnosti**, pa su se optužbe zasnivale prvenstveno na članu 142 Krivičnog zakonika, koji se bavio **ratnim zločinima protiv civilnog stanovništva**. Masakr u Račku ispunjava kriterijume člana 147 Konvencije, uključujući namerno ubijanje, uzimanje talaca, mučenje i uništavanje civilne imovine. Upotreba modernog koncepta **zločina protiv čovečnosti** omogućava pravnu procenu događaja u međunarodnom okviru, dokumentujući ga kao sistematski i planirani napad na civile.

³ EUFET: Obdukcije i forenzička analiza 45 civilnih žrtava, identifikacija rana, dometa oružja i položaja tela. OEBS-KVM: Svedočenja preživelih i hronologija događaja, dokumentovanje načina pogubljenja i identifikacija žrtava. Human Rights Watch: Izveštaji iz prve ruke o kršenjima ljudskih prava i svedočenja preživelih. UN: Saopštenje i poziv na međunarodnu istragu, potvrđujući civilne žrtve. Međunarodni mediji: BBC, CNN, Gardijan, Vašington post – nezavisno izveštavanje koje potvrđuje

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

U masakru u Račku, žrtve su bili nenaoružani civili, uključujući žene, muškarce i starije osobe, koji nisu učestvovali u oružanom sukobu. Obdukcije **EUFET-a** pokazuju prostore rane iz neposredne blizine, što ukazuje na namerno pogubljenje. Izveštaj **OEBS-KVM** opisuje namerno postavljena tela civila i znake njihovih povreda. Ova radnja ispunjava element **namernog ubistva** prema članu 147 Konvencije IV i koncept zločina protiv čovečnosti, jer je napad bio planiran i sistematski.

Svedočenja preživelih ukazuju na to da su neke osobe bile pritvorene i lišene slobode pre pogubljenja, uključujući fizičku kontrolu i psihološko zastrašivanje. Ovo predstavlja jasan oblik uzimanja talaca i upotrebe nasilja. Uzimanje talaca, kada se kombinuje sa nezakonitim pogubljenjima i nehumanim postupanjem, važan je element zločina protiv čovečnosti. Žrtve su bile izložene fizičkom i psihološkom nasilju pre pogubljenja. Dokumentovane povrede ukazuju na upotrebu sistematskog nasilja, a svedočenja preživelih potvrđuju ponižavajuće i nasilno postupanje. Nehumano postupanje je ključni element zločina protiv čovečnosti i razlikuje ovaj događaj od slučajnih ili povremenih ubistava.⁴

Izveštaji **HRW** i **OEBS-KVM** ukazuju na štetu na civilnim objektima i imovini bez vojnog opravdanja. Ova akcija nema vojno opravdanje i predstavlja direktno kršenje Konvencije IV. Uništavanje imovine bez vojnog opravdanja je krivično delo prema članu 147 i podržava klasifikaciju događaja kao zločina protiv čovečnosti.⁵

Masakr u Račku je jasan primer **zločina protiv čovečnosti**, gde su ubijanje civila, mučenje, uzimanje talaca i uništavanje imovine dokumentovani kroz nezavisne dokaze. Detaljna analiza svakog elementa, korišćenjem forenzičkih i međunarodnih izvora, omogućava njihovu upotrebu u međunarodnom pravnom sistemu. Detaljna forenzička dokumentacija, u kombinaciji sa nezavisnim svedočenjima i izveštavanjem, neophodna je za ostvarivanje pravde za žrtve i povređene strane i za sprečavanje poricanja onoga što je sada međunarodno ozloglašena činjenica.

Na osnovu navedenog, državni tužilac zaključuje da su dokazani svi subjektivni elementi učinioca u odnosu na izvršeno krivično delo, uključujući njegovu volju, znanje i nameru u odnosu na izvršeno krivično delo.

4. Lokalno zakonodavstvo i sudska praksa;

U vezi sa oblikom krivičnog dela iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ, domaća i međunarodna sudska praksa razvila je široko i detaljno tumačenje. U tom smislu, Apelacioni sud je svojom presudom broj PAKR.br. 1121/12 od 25. septembra 2018.

⁴Izveštaj EU FET-a (1999), Nezavisne forenzičke autopsije (2001).

⁵Human Rights Watch 1999, izveštaj OEBS-KVM, izveštaji medija BBC-ja i Gardijana

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

godine utvrdio pravni standard koji predstavlja oblik krivičnog dela iz člana 142. Krivičnog zakona SFRJ. Sud ističe:

Da bi se utvrdilo da li radnje optuženog predstavljaju ratni zločin, moraju se razmotriti sledeći elementi:

- a) *Da li je na Kosovu bilo **oružanog sukoba** na ili oko tog datuma*
- b) *koje su bile **primenljive norme** koje su regulisale tadašnji oružani sukob,*
- c) *da li je oružani sukob bio **međunarodne ili ne međunarodne prirode,***
- d) *da li su žrtve bile **zaštićene osobe** prema međunarodnom pravu, -*
- e) *Da li je **postojala veza između** oružanog sukoba i krivičnog dela?*

Državni tužilac smatra da su u ovom konkretnom slučaju ispunjeni svi elementi krivičnog dela navedeni gore, jer:

Prvo, u vezi sa činjenicom da li je **postojao oružani sukob međunarodnog karaktera** između pripadnika OVK i vojnih i policijskih snaga SFRJ i Srbije u periodu od/ili oko **24 marta 1999 do 21 juna 1999 godine**. To je potvrđeno sudskom praksom Međunarodnog tribunala protiv Jugoslavije u slučaju Milutinović i dr.⁶ U ovom slučaju, ubistvo civila se dogodilo **15. januara 1999 godine**, što je u okviru gore navedenog vremenskog okvira.

Drugo, u vezi sa **primenljivim normama**, procenjujemo da je sudska praksa MKTJ i Vrhovnog suda Kosova već utvrdila činjenicu da su se u takvim slučajevima primenjivali Krivični zakon SFRJ i pravila međunarodnog prava. Presudom broj Pml.br.138/2021 od 05.05.2021 godine, Vrhovni sud je utvrdio da je primenljivo pravo Krivični zakon Jugoslavije.

Treće, u vezi sa **prirodom sukoba**, državni tužilac ocenjuje da su sudska praksa Međunarodnog suda protiv Jugoslavije u slučaju *Milutinovića i dr., Sretena Lukića i dr.* i sudska praksa Vrhovnog suda Kosova u slučaju *Selima Krasnićija i dr., Latifa Gašija i dr.*, već utvrdile činjenicu da je na teritoriji Kosova, počev od/ili oko februara 1998. do 24. marta 1999. godine, postojao oružani sukob **ne-međunarodne prirode**, između pripadnika OVK i vojnih i policijskih snaga SFRJ i Srbije, dok je od 24. marta 1999. do 20. juna 1999. godine postojao **oružani sukob međunarodne prirode** zbog učešća NATO snaga u sukobu. U konkretnom slučaju, priroda sukoba je bila ne-međunarodne prirode jer su se ovi događaji dogodili u periodu pre 24. marta 1999. godine.

⁶Tužilac protiv Milana Milutinovića, MKSJ, presuda, 26. februar 2009, tom 1 presude, paragrafi 840-881; Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića, MKSJ, presuda, 23. februar 2011, par. 1579. godine. <https://www.ictj.org/x/cases/milutinovic/tjug/en/jud090226-e1of4.pdf>

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Četvrto, u vezi sa činjenicom da li su oštećeni i žrtve **uživali zaštitu po međunarodnom pravu**, državni tužilac ocenjuje da ovu činjenicu potvrđuju svi dokazi koji su pribavljeni tokom faze istrage. Oštećeni i žrtve u to vreme bili su civili koji nisu bili uključeni u sukob. Nisu bili naoružani niti uniformisani. Dakle, sve ove okolnosti dokazuju da su oštećeni i žrtve uživali status civilnih lica tokom rata. Kao takvi, uživali su zaštitu po članu 3 zajedničkom za četiri Ženevske konvencije iz 1949. godine. S druge strane, član 3 Konvencije određuje da kategoriju lica koja uživaju zaštitu čine ona lica koja ne učestvuju u sukobu.⁷

Peto, radnje okrivljenog su bile **povezane sa oružanim sukobom** zbog činjenice da okrivljeni nisu počinili krivično delo iz ličnog motiva, već u vezi sa oružanim sukobom koji se u to vreme odvijao u tom regionu. Svedoci ukazuju da se događaj dogodio zbog ratne situacije koja se odvijala. Ubijanje, pljačka i proterivanje civilnog stanovništva, u vremenskom periodu ove optužnice, bili su deo plana sistematskog i široko rasprostranjenog nasilja na celoj teritoriji Kosova. Ne samo žrtve ovog slučaja, već i hiljade drugih civilnih žrtava albanske nacionalnosti ubijene su u to vreme, ni iz jednog drugog razloga, već samo zbog svoje nacionalne pripadnosti. Sve ovo ukazuje da je delo počinjeno u vezi sa sukobom koji se u to vreme odvijao na toj teritoriji. Stoga zaključujemo da su okrivljeni, imajući motiv zasnovan na okolnostima rata i koristeći okolnosti sistematskog i široko rasprostranjenog nasilja, u to vreme, u tom regionu, počinili krivično delo za koje su optuženi.

XIV. Uloga okrivljenih u izvršenju krivičnog dela;

Materijalni dokazi pribavljeni tokom istrage dokazali su da su okrivljeni, svaki na različitim položajima, bili umešani u izvršenje krivičnog dela.

Činjenica da je okrivljeni Goran Radosavljević bio umešan u izvršenje ovog krivičnog dela dokazana je materijalnim dokazima koje je pribavio MKTJ, materijalnim dokazima dobijenim iz otvorenih izvora, izjavom svedoka D5, koji je 15. januara 1999. godine, kada je otišao u Račak na mesto zločina, video i identifikovao okrivljenog Gorana Radosavljevića. Njegovo učešće u izvršenju ovog jezivog čina sada je ozloglašena činjenica, budući da je sam okrivljeni, u više izjava datih medijima u Srbiji, priznao da je bio u Račku u vreme izvršenja krivičnog dela i da je bio vođa jedinice koja je počinila ovo krivično delo.

Istragom je utvrđeno da je okrivljeni Krsman Jelić u vreme izvršenja krivičnog dela bio general-komandant 243. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije, sastavne jedinice

⁷ <https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/Comment.kssp?action=openDocument&documentId=31FCB9705FF00261C1258585002FB096>, paragraf 555.

Broj predmeta: 2021-0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Prištinskog korpusa III Armije. Materijalni dokazi i javne izjave samog okrivljenog dokazuju da je ovaj bataljon bio glavni u dejstvu Vojske Jugoslavije u izvođenju akcije 15. januara 1999. godine u selu Račak. Dokazi dokazuju da je ovaj bataljon bio raspoređen na nekoliko lokacija iznad sela Račak i sa tih lokacija neprekidno je bombardovao u pravcu sela, a kao rezultat toga u tim bombardovanjima su poginule desetine civila i uništene su mnoge kuće.

Među okrivljenima koji su identifikovani kao učesnici u izvršenju krivičnog dela u Račku su: Dragan Đorđa, Dragan Bilibajkić, Srboljub Vujinović i Sveta Janićijević. Prema rečima svedoka Isaka Musliju, tokom napada 15 januara 1999 godine, učesnici ove policijske i vojne akcije bili su i ovi optuženi, kao deo dobro organizovane strukture srpskih snaga, što proizilazi iz dokumenta nazvanog Srpski tajni dokumenti („Sastanci Zajedničke komande“) koji dokazuju planiranje operacija. Štaviše, svedok je kao učesnike identifikovao: Dragana Đorđu: komandira policije u Štimlju, Bogoljuba Janićijevića (Bogi): Šef policije u Uroševcu, Miki Radović - Komandant operacije u Račku, Srboljub Vujinović, Dragan Jašović: Pripadnici tajne službe (UDB) i Hisen Oluri (sa sinovima Agronom i Osmanom): Lokalni saradnici u policiji.

Okrivljeni, takođe identifikovani kao učesnici u ovom masakru, su Zoran Stanojević, Zvonko, Belći, Čeda i drugi srpski policajci. Prema rečima svedoka Tefika Halilija, koji je očevidac masakra u Račku, koji je video pogubljenje civila od strane srpskih snaga i njihovo nečovečno postupanje, izdvajajući pomenute optužene kao osobe koje su bile umešane u izvršenje ovog okrutnog zločina.

Između ostalog, očevici su videli srpske snage raspoređene na brdima oko sela Račak i čuli su pucnje tokom napada na selo. U tom smislu, svedok Agim Kameri je bio u selu Račak u vreme napada, kojom prilikom je video granatiranje i uklanjanje albanskih civila sa njihovih imanja. Svedok Kameri je identifikovao policajca Božidar Marinković iz Štimlja, policajac sa nadimkom "Bosanac", čije ime ne zna, kao i druge policajce, čijih se imena ne seća, ali je svedok mogao da opiše uniforme učesnika akcije u Račku, koji su, prema njegovim rečima, bili policija koja je imala plave uniforme koja je koristila oklopna vozila i snajperske puške, i vojska koja je imala zelene uniforme, ali naglašava da je video vojne tenkove, ali ne i pešadiju.

Tokom upada srpskih snaga u domove albanskog civilnog stanovništva i granatiranja sela Račak, nad civilnim stanovništvom je vršeno fizičko nasilje, nečovečno postupanje i zlostavljanje. Prema rečima svedoka Mejreme Jakupi, koja je bila očevidac događaja u Račku 15 januara 1999 godine, videla je nasilje i zlostavljanje civila od strane srpskih snaga tokom napada na Račak. Identifikovala je trojicu srpskih policajaca u uniformama, čija imena nije znala, koji su ušli u podrum i prvobitno pretražili oružje, a zatim su pretresli sve žene koje su se tamo sklonile. Na kraju su izašli iz podruma i zatvorili vrata podruma. Sa prozora podruma, svedok je video kako ove srpske snage izvode muškarce

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

iz štale i bacaju ih u dvorište kuće, tukući ih i zlostavljajući raznim tvrdim predmetima oko sat vremena. Zatim je videla trenutak kada su srpske snage prisilile muškarce da idu prema padini planine.

U vezi sa nečovečnim postupanjem i sistematskim nasiljem nad albanskim civilima u selu Račak, svedočio je svedok Ruždi Jašari. On je kao počinioce ovog zločina identifikovao Srboljuba Vujinovića; Dragana Jašovića; Momčila Šparavalu; Dragana Đorđevića (Đorke); Božidara Marinkovića, Jovicu, Čedu, Jocu i Ivicu.

Dalje, u vezi sa učešćem pripadnika policijske stanice Štimlje u izvršenju krivičnog dela, svedok Džemal Bećiri potvrđuje: „Prema rečima svedoka, 15 januara 1999 godine, u selu Račak, srpske policijske snage su preduzele oružanu akciju protiv albanskog civilnog stanovništva. Svedok i članovi njegove porodice pokušali su da pobjegnu ka planinskim područjima, ali su na njih srpske snage pucale, što je prouzrokovalo žrtve, ubijene i ranjene. Zatim se sklonio kod drugih seljana u dvorište jedne kuće, gde je vojnik, identifikovan kao Brankov sin, iz Štimlja, naoružan i u uniformi, i drugi pripadnici srpskih snaga stavili maske i naredili civilima da odu.“ Posle 17:00 časova, svedok i drugi stanovnici su odveli šest (6) ubijenih i nekoliko ranjenih (Zihre i Fetije Bećiri) i smestili ih u različite kuće. Osumnjičeni za krivična dela su pripadnici srpskih policijskih snaga, poznati svedoku: Boža, policajac u Štimlju, Svetko, policajac iz Štrpca, još jedan policajac, nepoznatog identiteta, poznat kao Ljubin brat iz Štimlja, Brankov sin iz Štimlja.

Svedok Dželal Ismajli je takođe čuo za događaje u selu Račak u policijskoj stanici u Štimlju. Svedok je uhapšen i odveden u stanicu na policijski razgovor, a tokom razgovora, policajac po nadimku Miro ga je hvalisavo pitao: „Jesi li video šta smo uradili u Račku?“ Svedok takođe govori o identifikaciji policajca po nadimku „Grbavi“, policajca iz romske zajednice i osobe po imenu Čeda (bivši šef šumarstva).

Što se tiče trenutka masovnog pogubljenja civila, svedoci identifikuju konkretne jedinice koje su bile uključene u ovaj slučaj. U tom smislu, svedok Imer Imeri, preživeli masakra, rekao je da je pobjegao jer su tela mrtvih pala na njega i da srpske snage nisu videle da je pobjegao. Što se tiče jedinice koja je učestvovala u pogubljenju, svedok ih opisuje kao grupu od 20 policajaca u crnim uniformama, sa kapama sa krstovima i ofarbanim licima. Ova grupa je učestvovala u opkoljavanju civila, udarajući ih nogama u glavu i pogubljujući ih iz neposredne blizine.

Na osnovu izjava svedoka, evo strukturiranog rezimea svakog osumnjičenog koji je identifikovan, koji se povezuje sa konkretnim akcijama na terenu i njihovom odgovornošću:

➤ **Goran RADOSAVLJEVIĆ (Guri)**

Iako ga civilni svedoci nisu poznavali po imenu u vreme zločina, njihove izjave potvrđuju prisustvo jedinica kojima je samo on mogao da komanduje.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

- Svedoci Isak Brahimi, Beć Beriša i Agim Kameri opisuju upotrebu oklopnih vozila, minobacača i jedinica u specijalnim uniformama (plavim sa šarama i crnim). To su bile jedinice PJP (Posebne jedinice policije), čiji je komandant bio Radosavljević.
- Operacija „Račak“ je bila planirana taktička akcija sa opkoljavanjem u obliku potkovice. Svedoci potvrđuju da su snage došle iz mesta Pišat (Borovi), Geštenjat (Kesteni) i Česta istovremeno. Ova koordinacija teških vozila sa policijskom pešadijom dokazuje Gurijevo autorstvo kao izvršioca operativnog plana.
- U nekoliko javnih izjava, sam optuženi Radosavljević je svedočio da je bio vođa i izvršilac policijske i vojne operacije u selu Račak.
- Izjava svedoka D5 potvrđuje fizičko prisustvo okrivljenog Radosavljevića na dan incidenta, tačnije 15 januara 1999 godine, u selu Račak.

➤ **Radomir MARKOVIĆ**

Iako ga civilni svedoci nisu poznavali po imenu u vreme zločina, njihove izjave potvrđuju prisustvo jedinica kojima je samo on mogao da komanduje.

- **Komandna odgovornost:** Svedok Fatmir Ćerimi potvrđuje da su operativci državne bezbednosti (Moki, Vesko i dr.) radili na drugom spratu policijske stanice.
- Svedok Rame Šabani i drugi svedoci pominju policajce sa crnim maskama i crnim uniformama. To su bile jedinice pod kontrolom RDB-a. Takođe, naređenje za uklanjanje tela iz džamije 19 januara, kako su ga opisali svedoci Aziz Bećiri i Šićeri Sadiku, bila je operacija skrivanja tragova zločina, koja je odobrena samo na nivou Markovića.

➤ **Obrad STEVANOVIĆ**

Iako ga civilni svedoci nisu poznavali po imenu u vreme zločina, njihove izjave potvrđuju prisustvo jedinica kojima je samo on mogao da komanduje.

- **Komandna odgovornost:** Kao pomoćnik ministra unutrašnjih poslova, koordinirao je zajedničke operacije policije i vojske.
- Svedoci (Hafiz Mustafa, Isak Brahimi) opisuju prisustvo tenkova vojske (VJ) i policijskih snaga (MUP) koje su delovale zajedno. Ova interakcija između dva različita ministarstva (odbrane i unutrašnjih poslova) dokazuje da je Stevanović bio ključna veza koja je odobrila upotrebu teške artiljerije protiv sela sa civilima.

➤ **Dragan Đorgović (poznat kao Dragan Đorka)**

Ovaj osumnjičeni je identifikovan kao glavna operativna figura na lokalnom nivou, pošto je obavljao funkciju komandira policijske stanice u Štimlju. Što se tiče njegovih postupaka, svedoci Rifat Imeri i Fatmir Ćerimi potvrđuju da je on bio šef stanice, dok ga svedok Agim Kameri povezuje sa mestom zvano „Česta“ (tačka za osmatranje i napad), gde je

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

osumnjičeni komunicirao na albanskom jeziku i izdavao naređenja. S druge strane, svedok Rame Šabani svedoči da je tokom mučenja u kući Sadika Osmanija, ovaj komandir stavio nogu na njegov vrat dok je ležao na zemlji. Bio je odgovoran za sve policajce stanice koji su ulazili u naselje i odvajali civile radi pogubljenja.

➤ **Božidar Marinković (poznat kao Boža)**

Identifikovan je kao direktan izvršilac na terenu sa dobrim poznavanjem terena. Njegova dužnost je bila kao policajac u stanici u Štimlju. Svedok Rifat Imeri ga opisuje kao plavokosog, sa kućom na putu za Uroševač. Svedok Asan Metuši ga identifikuje i ističe njegovo okrutno ponašanje prema Albancima, dok ga svedok Agim Kameri pominje kao jednog od policajaca koji je bio aktivan tokom operacije. Njegovo prisustvo na stanici i na terenu tokom opsade čini ga direktnim učesnikom u zlostavljanju civila pre nego što su odvedeni u Kodra e Bebušit (Bebušovo Brdo).

➤ **Srboljub VUJINOVIĆ-**

Svedok Musliju precizira da je Vujinović, zajedno sa Jašovićem i Šparavalom, bili su ljudi koji su se bavili „manevrima, obmanama i izmišljotinama“. Odvodili su nevine ljude i nasiljem ih prisiljavali da lažno svedoče protiv OVK. Ovo je informacija koja direktno povezuje Vujinovića sa Radomirom Markovićem (šef bezbednosti), dokazujući da je masakru prethodila kampanja čistki i mučenja koju je organizovala tajna služba.

➤ **Momčilo ŠPARAVALO -**

Svedok Musliju ga direktno optužuje za korišćenje nasilja nad civilima radi iznude informacija ili lažnog svedočenja. Ovo ga ualjava iz uloge običnog policajca i stavlja ga u strukturu koja je planirala operaciju u Račku. Povezan sa izjavom svedoka Biljala u policijskoj stanici u Uroševu, gde se nalaze potpisi ovog optuženog, sa izjavom ovog svedoka datom MKSJ-u.

➤ **Dragan JAŠOVIĆ-**

Musliju pokazuje da je Jašović svedočio protiv njega u Hagu i prihvatio (ili razjasnio) srpsku strukturu tog vremena. Musliju ga smatra odgovornim za mučenje i prisilno izvlačenje dokaza koji su korišćeni kao izgovor za napad na Račak.

➤ **Darko AMANOVIĆ-**

Svedok Isak Musliu ga ubraja u grupu „četvorke“ (Vujinović, Jasović, Šparavalo, Amanović) koji su bili mozak obaveštajnih operacija i mučenja u regionima Štimlja i Uroševaca.

➤ **Zoran STANOJEVIĆ-**

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Osuđen je za ubistvo jednog civila i ranjavanje dva civila – presudom od 15 godina zatvora, sa brojem presude P/43/2000. Dalje ga je identifikovao imenom i prezimenom svedok Fatmir Ćerimi (njegov bivši kolega). Kao pripadnik policijske jedinice u Štimlju, bio je deo strukture koja je okruživala selo i koja je, prema rečima svedoka Aziza Bećirija, ulazila u kuću po kuću, izvodeći civile.

➤ **Zvonimir JANIĆIJEVIĆ -**

Identifikovao ga je svedok Fatmir Ćerimi. Njegovo učešće je dokazano aktivnom službom u stanici koja je predvodila napad na Račak. Bio je deo snaga koje svedoci opisuju u plavim uniformama sa šarama, a koje su brutalno pretukle muškarce u dvorištu kuće Sadika Osmanija.

➤ **Čedomir AKSIĆ-**

Ovaj optuženi se smatra jednim od najaktivnijih saradnika srpskih policijskih i vojnih snaga, zbog svog lokalnog porekla i položaja koji je obavljao. Svedok Rifat Imeri ga identifikuje kao stanovnika Štimlja, čija se kuća nalazila u blizini policijske stanice. Bio je poznat svim seljanima po tome što je radio u fabrici cevi, a kasnije je bio angažovan u strukturama MUP-a. Svedok Asan Metuši ga pominje kao osobu koja je „vodila policiju“ i vojsku. Pošto je poznavao stanovnike Račka, služio je kao vodič specijalnim jedinicama koje su dolazile spolja (kao što su jedinice Gorana Radosavljevića - Gurija), pokazujući im gde se nalaze kuće određenih ljudi i gde su skloništa. Optužen je za učešće u opsadi sela i za saradnju u identifikaciji muškaraca iz sela koji su kasnije pogubljeni na Kodri e Bebušit. Svedoci ga vide kao vezu između lokalne policije Štimlja (optuženi Dragan Đorgović) i snage koje su došle da izvrše masakr. Pošto je bio naoružan i u uniformi (kako su ga opisali svedoci koji su poznavali lokalne Srbe), on snosi direktnu odgovornost za pomaganje u masakru, proterivanju stanovništva i zlostavljanju civila. Trenutno postoji optužnica protiv njega za ubistvo jednog civila u blizini sela Račak.

XV. Odgovornost tuženih;

Tokom godina 1998-1999, tokom rata na Kosovu, organizaciona struktura MUP-a je bila sledeća:

- MUP (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
- SUP (Sekretarijat za unutrašnje poslove) i
- OUP (Odeljenje Sekretarijata za unutrašnje poslove)

Sve tri jedinice bile su deo državne institucije pod nazivom „MUP“ i imale su unutrašnju hijerarhiju strukturiranu u obliku subordinacije. Tako je OUP Istok bio podređen SUP-u Peć, koji je bio podređen MUP-u Kosova.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

MUP se sastojao od dve glavne jedinice, Odeljenja za javnu bezbednost (Resor javne bezbednosti) poznatog kao „RJB“, odgovornog za održavanje javnog reda i Uprave za državnu bezbednost (Resor državne bezbednosti) poznate kao „RDB“, odgovorne za održavanje državne bezbednosti i reagovanje na pretnje državi. MUP je takođe imao sledeće jedinice:

JSO	Jedinice za specijalne operacije
PJP	Posebne Jedinice Policije
SAJ	Specijalna anti teroristička jedinica

U to vreme, MUP je bio deo vojno-policijske organizacije poznate kao „Zajednička komanda“, koja je pored jedinica „MUP-a“ obuhvatala i jedinice Vojske Jugoslavije. Među sastavnim jedinicama bila je i 3. armija, koja je bila odgovorna za teritoriju Kosova. U okviru 3. armije nalazila se jedinica 243. mehanizovane brigade, kojom je rukovodio okrivljeni Krsman Jelić. Tokom policijske akcije u Račku, nekoliko okrivljenih je obavljalo rukovodeće funkcije kao što su:

- (1) **Obrad STEVANOVIĆ** - Načelnik Uprave Ministarstva unutrašnjih poslova i pomoćnik ministra Republike Srbije,
- (2) **Radomir MARKOVIĆ** - Pomoćnik ministra unutrašnjih poslova - Odeljenje državne bezbednosti (RDB)
- (3) **Kristijan JELIĆ**-Komandant 243. mehanizovane brigade 3. armije Prištinskog korpusa,
- (4) **Goran RADOSAVLJEVIĆ (Guri)**- Pomoćnik komandanta Generalštaba za specijalne operacije na Kosovu 1999,
- (5) **Živko TRAJKOVIĆ** - Komandant Specijalnih anti terorističkih jedinica SAJ-a,
- (6) **Bogoljub JANIČEVIĆ** - Šef Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu,
- (7) **Milan LEČIĆ**- Komandant specijalnih jedinica srpske policije PJP,
- (8) **Radomir MITIĆ**-Komandant policijske stanice u Uroševcu,
- (9) **Dragan ĐORGOVIĆ** - komandir policijske stanice u Štimlju;
- (10) **Branko MLADENOVIĆ** - Zamenik komandanta policijske stanice u Štimlju

Tokom tog perioda, okrivljeni su obavljali rukovodeće/komandne položaje gore pomenutih jedinica, kako za odvojene jedinice navedene gore, tako i za policijsku stanicu u Štimlju i Uroševcu. U okviru ove policijske stanice, postojale su i jedinice kao što su JSO, PJP, rezervisti, Narodna zaštita itd. Svaki okrivljeni, zbog svog položaja u strukturama MUP-a, za region Prištine, Uroševca i Štimlja, snosi zajedničku odgovornost za:

1. komandna odgovornost i
2. individualna odgovornost,

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

1. Komandna odgovornost;

Komandna odgovornost kao oblik krivične odgovornosti, koja je uspostavljena kao pravni standard sudskom praksom MKTJ, obuhvata sledeće elemente:

- a) Odnos nadređenog i podređenog;
- b) Postupanje (Izveštavanje) i
- c) Neaktivnost (neprijavljivanje);

a) Položaj u hijerarhiji i odgovornosti;

Okrivljeni Radosavljević, Jelić i drugi priznaju da su bili vođe operacije u selu Račak i da su u nju bili uključeni u hijerarhijskoj strukturi Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP), u saradnji sa komandantima i drugim rukovodiocima bezbednosnih struktura. Priznaju da su bili obavešteni o svakoj radnji tokom akcije, kao i o ubistvu civila, ali da bi izbegli krivičnu odgovornost nazivaju civile vojnicima. Priznaju da su bili obavešteni i učestvovali tokom cele policijske i vojne operacije, uključujući koordinaciju i izveštavanje pretpostavljenima. U ovoj akciji, pored vojske i specijalnih jedinica, potvrđeno je i učešće policajaca iz policijskih stanica u Štimlju i Uroševcu. I svi ti policajci bili su pod komandom dva komandanta obe stanice. Stoga je u konkretnom slučaju postojala veza nadređeni-podređeni. Ovo nedvosmisleno dokazuje da su optuženi imali aktivnu ulogu u operacijama vezanim za ratne zločine kako je opisano u odredbi optužnice, budući da je njihov komandni položaj u policijskim i vojnim strukturama tog vremena bio jedna od najviših i najodgovornijih funkcija u strukturama MUP-a i VJ, uključujući:

- Operativno i administrativno upravljanje
- Strateško donošenje odluka;
- Koordinacija i saradnja;
- Nadzor kadrova;
- Veza sa višim zvaničnicima i javnošću.

Na osnovu gore navedenog, državni tužilac procenjuje da je u konkretnom slučaju ispunjen test gore navedenog pravnog standarda, budući da su okrivljeni imali pravnu i faktičku vlast nad policijskim snagama, vojnicima i drugim snagama, koje su delovale u okviru operacije izvedene protiv civilnog stanovništva sela Račak.

Činjenicu da su optuženi igrali aktivnu ulogu u operaciji dokazuju i dokumenti dobijeni iz baze podataka MKTJ. Svi dokumenti pokazuju da su se nakon završetka operacije u selu Račak, svi optuženi javili prema svojim službenim dužnostima i na osnovu svog vojnog/policijskog čina.

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

Ni u jednom slučaju nije utvrđeno da su okrivljeni preduzeli bilo kakve mere protiv svojih podređenih zbog krivičnih dela koja su činili nad civilnim stanovništvom albanske nacionalnosti tokom rata u selu Račak. Čak su i sami okrivljeni bili deo akcije, od kojih su neke, poput Radosavljevića, na licu mesta video svedok D5.

Član 30. Krivičnog zakona SFRJ, kao i Krivični zakon Kosova, predviđa da se krivično delo može izvršiti radnjom ili nečinjenjem. Krivično delo može biti učinjeno nečinjenjem samo kada učinilac nije izvršio radnju koju je bio dužan da izvrši. Iz sadržaja citirane odredbe jasno je da postoje dva načina izvršenja krivičnog dela: radnjom ili nečinjenjem. Radnja podrazumeva preduzimanje određene radnje, dok nečinjenje predstavlja pasivni stav, tj. ne preduzimanje radnje.

U ovom konkretnom slučaju, niko od okrivljenih nije prijavio zločin niti je preduzeo bilo kakvu konkretnu meru, bilo administrativnu ili krivičnu, protiv pripadnika jedinica koje su počinile ubistvo civila.

Prema presudi MKTJ broj IT-05-87-T⁸ od 26. februara 2009. godine, počev od 1. januara 1999. godine pa sve do 20. juna 1999. godine, više pojedinaca, koji su bili članovi komandnih i koordinacionih tela i pripadnici vojnih snaga SRJ i policijskih snaga Srbije, imali su istu nameru da sprovedu ciljeve „Zajedničke komande“ preko pripadnika snaga SRJ i Srbije, da počinu zločine za koje su optuženi.

U predmetnoj presudi se dalje pojašnjava da termin „snage SRJ i Srbije“ ili na nekim mestima termin „srpske policijske i vojne snage“ obuhvata, ali nije ograničen na, sledeće snage i jedinice:

1. VJ, uključujući Treću armiju, posebno Prištinski Korpus Treće Armije, i druge jedinice privremeno ili stalno raspoređene na Kosovu ili na drugi način učesnice u sukobu;
2. MUP (MUP), uključujući Specijalne policijske jedinice („PJP“), Specijalnu anti terorističku jedinicu („SAJ“), rezerviste policije, osoblje sekretarijata MUP-a („SUP“), Jedinicu za specijalne operacije („ISO“) i operativce Državne bezbednosti („RDB“), policijske jedinice, rezervne jedinice itd.;

U konkretnom slučaju, okrivljeni su bili pripadnici „243. motorizovane brigade“, III armije zvane „Prištinski korpus“ i pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova poznatog kao „MUP“ i Sekretarijata unutrašnjih poslova policije poznatog kao „SUP“, koji su obuhvatali: Specijalne jedinice policije poznate kao „PJP“, Specijalne anti terorističke jedinice poznate kao „SAJ“, druge jedinice Odeljenja državne bezbednosti poznate kao „RDB“, Odeljenje javne bezbednosti poznato kao „RJB“ i Rezervne jedinice. Ovu činjenicu

⁸ <https://eufor.armet.org/LegalRe/CMSDocStore/Public/English/Judgement/NotIndeksable/IT-05-87/JUD197R0000256139.pdf>

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

potvrđuju i okrivljeni u javnim izjavama, kao i dokumentima koje je dobio Haški tribunal za bivšu Jugoslaviju.

Stoga, propust pretpostavljenog ili komandanta da izvrši radnje koje proizilaze iz njegove dužnosti mora se proceniti kroz član 30. Krivičnog zakona SFRJ i u toj odredbi pronaći osnov za način izvršenja krivičnog dela nečinjenjem.

3. Individualna odgovornost

Individualna odgovornost okrivljenih proizilazi iz drugog alternativnog oblika izvršenja krivičnog dela predviđeno članom 142. Krivičnog zakona SFRJ. A prema ovom članu, učinilac dela je svako ko izvrši jedno od krivičnih dela navedenih u članu 142. U konkretnom slučaju, okrivljeni su lično učestvovali u akciji u Račku i izvršili ili doprineli izvršenju krivičnog dela za koje su optuženi. Istragama je utvrđeno da su sledeći okrivljeni, u vreme masakra, obavljali sledeće položaje:

- (11) **Dragan JAŠOVIĆ** – Policajac i Inspektor istrage u policijskoj stanici u Uroševcu,
- (12) **Momčilo ŠPARAVALO**- Policajac i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu;
- (13) **Darko AMANOVIĆ**- Policajac i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu;
- (14) **Srboljub VUJNOVIĆ**- Policajac i istražni inspektor u policijskoj stanici u Uroševcu;
- (15) **Božidar MARINKOVIĆ**- Policajac i inspektor istrage u policijskoj stanici u Štimlju;
- (16) **Zoran STANOJEVIĆ**-Policajac i istražni inspektor u policijskoj stanici u Štimlju;
- (17) **Milan JOŠANOVIĆ** – pripadnik PJP-a,
- (18) **Goran PETKOVIĆ** – Pripadnik PJP-a,
- (19) **Dragoslav NIKOLIĆ**- pripadnik PJP-a;
- (20) **Čedomir AKSIĆ**- Rezervni policajac u Policijskoj stanici u Štimlju;
- (21) **Zvonimir JANIČIJEVIĆ**- Rezervni policajac u policijskoj stanici u Štimlju.

To potvrđuju i materijalni dokazi pribavljeni tokom istrage, kako izjave svedoka, tako i dokumenti koje je dobio Haški tribunal za bivšu Jugoslaviju. Takođe, i sami optuženi su u javnim izjavama priznali da su bili vođe jedinica i direktni učesnici policijsko-vojne operacije u selu Račak.

U tom smislu, dokazi pribavljeni tokom istrage dokazuju da su neki okrivljeni lično učestvovali u akciji. Tako, među okrivljenima koji su lično učestvovali u akciji i viđeni su u selu Račak na dan masakra su: Goran RADOSAVLJEVIĆ, Živko TRAJKOVIĆ, Radomir MITIĆ, Dragan ĐORGOVIĆ, Branko MLADENOVIĆ, Dragan JAŠOVIĆ, Momčilo ŠPARAVALO, Darko AMANOVIĆ, Srboljub VUJNOVIĆ, Božidar MARINKOVIĆ, Zoran STANOJEVIĆ, Milan JOŠANOVIĆ, Goran PETKOVIĆ, Dragoslav NIKOLIĆ, Čedomir AKSIĆ, Zvonimir JANIČIJEVIĆ. O tome svedoče, između ostalog, i javne izjave samih ovih optuženih. Jedan od analiziranih dokaza je dokumentarni video koji je Srbija objavila 21. aprila 2022. godine. Materijal se zove „Dosije Kosovo“, a akteri ovog dokumentarca su gotovo svi optuženi obuhvaćeni ovom optužnicom. Dokumentarac sadrži iskaze srpskih

Broj predmeta: 2021-0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

policajaca, pripadnika OPG/GNO, jedinica PJP, komandnih struktura tadašnjeg MUP-a i drugih lica direktno uključenih u operaciju. Prema njihovim izjavama, Račak je predstavljen kao područje od strateškog značaja, u kojem se, prema njihovim rečima, nalazila struktura OVK, koju su činili naoružani pripadnici smešteni u kućama, rovovima i utvrđenim položajima. Optuženi tvrde da je 15. januara 1999. godine planirana anti teroristička operacija, koju su koordinirale strukture Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije, gde su operativne grupe (GNO/OPG) nameravale da se tajno pozicioniraju u rovovima iznad sela, kako bi se, tokom frontalnog napredovanja PJP, snage OVK povukle ka rovovima i upale u zasedu. U svim izjavama se opisuje da su srpske jedinice krenule noću, u teškim terenskim uslovima, prolazeći kroz albanska područja gde navodno nije bilo civila. Početkom jutra, prema iskazima učesnika, naoružana stražarska smena, za koju se sumnjalo da je u pokretu, ubijena je od strane pripadnika OPG/GNO kada je ovaj navodno pokušao da upotrebi oružje. U tom trenutku, prema njihovim rečima, počeli su prvi pucnji. U svim izjavama pripadnika PJP i GNO tvrde da je otvorena direktna vatra na policiju iz prvih kuća Račka, opisujući situaciju kao „borbu“, sa čestim pokretima onih koje nazivaju „teroristima“. Pominju se slučajevi pojedinaca koji su, prema njihovim rečima, bili naoružani i pucali na policiju, uključujući starijeg čoveka sa puškom M-48 i nekoliko žena obučених u uniforme OVK. Prema njihovim iskazima, pripadnici OPG/GNO tvrde da su upozoreni da se predaju, ali prema njihovim rečima, niko nije ispustio oružje. U njihovim izjavama navodi se da su svi ljudi ubijeni u dolini bili naoružani i da su pucali tokom povlačenja. Sa strane tadašnje Jugoslovenske vojske (VJ), navodi se da je laka artiljerija („PRAGA“) takođe korišćena protiv položaja sa kojih su, prema njihovim rečima, napadani. Sve izjave policajaca opisuju ulazak u selo nakon prestanka borbi, tvrdeći da nisu pronašli civile u kućama koje su pretražili. Velika većina srpskih svedoka predstavljenih u video dokumentarcu priznaje da je nakon prestanka borbi došlo do proceduralne greške, gde su policajci navodno oduzeli oružje ubijenih lica i odneli ga u centar sela pre dolaska istražnog sudije, čime je narušen integritet mesta događaja. Navodi se da je potom sakupljeno razno oružje – automatske puške, municija, mitraljezi i druga oprema – koje srpska strana navodi kao „dokaze“ da su ubijeni bili naoružani pripadnici. Istražni sudija Danica Marinković navodi da je tokom pokušaja da odu do rovova radi istrage, na njen tim otvorena vatra i da se ona povukla. Neki srpski učesnici navode da se srpska policija povukla oko 16:00 časova zbog napada iz okolnih sela i da je mesto događaja ostalo bez policijskog obezbeđenja. Prema izjavama ljudi u filmu, odgovornost za neuspeh u obezbeđivanju mesta događaja pripisuje se lošoj koordinaciji između struktura PJP, GNO i lokalne komande SUP-a u Uroševcu. Generalno, narativ dokumentarca predstavlja tvrdnje srpske strane da je operacija bila direktno usmerena protiv oružane strukture OVK, da nijedna od ubijenih osoba nije bila civil i da je navodni masakr u dolinama – prema njihovim rečima – bio kasnija inscenacija OVK, omogućena napuštanjem rovova i mesta događaja od strane policije.

Iz onoga što je gore rečeno, Državni tužilac zaključuje da je gore navedeni pravni standard, utvrđen sudskom praksom Međunarodnog i Kosovskog suda, u vezi sa

2021:0034474

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

činjenicom da li krivično delo predstavlja ratni zločin i individualnom odgovornošću okrivljenih, u potpunosti i jasno utvrđen u konkretnom slučaju.

XVI. Olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Predlažemo sudu da, prilikom preispitivanja predmeta i odmeravanja kazne optuženom, uzme u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti predviđene članom 41. stav 1. Krivičnog zakona SFRJ, važećim zakonom.

Prilikom procene spisa predmeta i materijalnih dokaza, državni tužilac nije identifikovao nikakve olakšavajuće okolnosti koje bi se mogle primeniti na okrivljene prilikom odmeravanja kazne.

U međuvremenu, kao otežavajuće okolnosti, predlažemo da se uzme u obzir:

- a) **stepen krivične odgovornosti** – Sudsko veće, prilikom procene stepena krivične odgovornosti okrivljenih, uzeti u obzir činjenične i pravne okolnosti navedene gore.
- b) **motiv zbog kojeg je zločin počinjen** - Svi relevantni pravni materijalni dokazi ukazuju na to da okrivljeni nisu počinili krivično delo iz bilo kakvih ličnih motiva. Delo su počinili iz motiva vezanih za rat i okolnosti rata koje su se u to vreme odvijale na tom mestu.
- c) **intenzitet rizika ili povrede zaštićenog objekta** - Okrivljeni su bili deo raznih grupa koje su doprinele ubistvu nevinih civila u Račku. Delo je počinjeno iz nacionalnih motiva. U vreme ubistva, životi mnogih drugih civila bili su ugroženi. Povreda zaštićenog objekta je život. Pravo na život je jedno od osnovnih i glavnih prava za ljudsko biće i za samo čovečanstvo. Zbog svog značaja, ovo pravo uživa zaštitu prema domaćem i međunarodnom pravu. Svaka povreda ovog prava/zaštićenog objekta uživa zaštitu prema domaćem i međunarodnom pravnom okviru. Okrivljeni su, na dan događaja opisanog u ovoj optužnici, ubijanjem civila, počinili teško kršenje ljudskog života.
- d) **okolnosti u kojima je zločin počinjen** - delo je počinjeno u ratnim okolnostima, na način naveden gore. Delo je počinjeno u okviru zločinačkog plana sistematskog i široko rasprostranjenog nasilja koji su osmislili i planirali osuđenici Pavković, Lukić itd. iz MKSJ-a za bivšu Jugoslaviju, a zatim su ga sprovedi ovde optuženi.
- e) **njegovo ponašanje nakon počinjenog zločina** - Nakon završetka rata, optuženi su pobjegli sa Kosova kako bi izbegli krivičnu odgovornost. Otišli su jer su znali šta su uradili i na taj način su nastavili da izbegavaju pravdu više od 25 godina. Dakle, trenutno su svi u bekstvu.

Na ročištu za izricanje presude, iznećemo najdetaljnije argumente u vezi sa otežavajućim i olakšavajućim okolnostima koje treba primeniti na okrivljene.

Broj predmeta: 2021:0034473

Datum: 30.12.2025

Broj dokumenta: 04188298

XVII. Zaključak;

Nakon završetka istrage i pregleda spisa predmeta, tužilac je došao do zaključka da radnje okrivljenih predstavljaju sve elemente krivičnog dela za koje su optuženi, stoga predlažemo da se nakon završetka sudskog postupka, optuženi proglase krivima i kazne se po zakonu.

SPECIJALNI TUŽILAC

Ilir Morina

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

PRILOG I

Imena žrtava masakra u Račku, 15. januara 1999. godine

1. Halim R. Beqiri (14 godina)
2. Hanumshahe S. Mujota (15 godina)
3. Shukri M. Salihu (17 godina)
4. Xheladin A. Jakupi (17 godina)
5. Bujar H. Hajrizi (19 godina)
6. Murtez R. Imeri (19 godina)
7. Zenel Sh. Beqiri (20 godina)
8. Nexhat F. Ramadani (21 godina)
9. Raif M. Salihu (21 godina)
10. Muhamet H. Mustafa (21 godina)
11. Hanumshahe B. Mehmeti (22 godine)
12. Bajrush N. Shabani (23 god.)
13. Sali F. Ramadani (25 godina)
14. Jashar M. Salihu (25 godina)
15. Mufail H. Hajrizi (29 godina)
16. Skender S. Halili (31 godina)
17. Mustafa B. Asllani (31 godina)
18. Hakip I. Imeri (33 godine)
19. Ragip J. Bajrami (35 godina)
20. Bajram H. Xheladini (35 godina)
21. Sheremet Sh. Sylja (37 godina)
22. Fatmir F. Ramadani (38 godina)
23. Ajet M. Brahimi (40 godina)
24. Lutfi H. Bilalli (42 godine)
25. Muhamet F. Ismajli (44 godine)
26. Mehmet K. Jakupi (44 godine)
27. Sadik Xh. Osmani (45 godina)
28. Njazi Sh. Zimeri (45 godina)
29. Hakif Sh. Hisenaj (50 godina)
30. Arif M. Metushi (53 godine)
31. Riza M. Beqiri (53 godine)
32. Eshref H. Jakupi (54 godine)
33. Bajram S. Mehmeti (54 god.)
34. Ahmet I. Jakupi (57 godina)
35. Sabri M. Sylja (60 godina)
36. Shyqeri S. Sylja (61 godina)
37. Haki M. Metushi (62 godine)

Broj predmeta: 2021:0034473
Datum: 30.12.2025
Broj dokumenta: 04188298

- 38. Hajriz B. Brahimi (62 godine)
- 39. Banush A. Kameri (63 godine)
- 40. Ahmet Z. Mustafa (66 godina)
- 41. Nazmi N. Imeri (82 godine)
- 42. Sahide Metushi (61 godina) - nestala

PRILOG II

Imena mučenih i zlostavljene žrtve

- 1. Sadik Osmani,
- 2. Rame Shabani,
- 3. Mufail Hajrizi,
- 4. Burim Osmani
- 5. Imer Imeri,
- 6. Hakif Imeri,
- 7. Ahmet Izet Jakupi,
- 8. Esheref Halim Jakupi,
- 9. Lutfi Hasan Bilalli,
- 10. Sadik Xheme Osmani,
- 11. Jashar Milaim Salihu,
- 12. Njazi Sherif Zimberi,
- 13. Shyqeri Ismail Syla,
- 14. Hakif Hisenaj,
- 15. Muhamet Faik Syla,
- 16. Fatmir Faik Ramadani,
- 17. Murtez Ramiz Imeri,
- 18. Mehmet Ćerim Jakupi,
- 19. Muhamed Hafiz Mustafa,
- 20. Shukri Milaim Salihu,
- 21. Sheremet Shiqeri Syla,
- 22. Mufail Mehdi Hajrizi,
- 23. Bujar Hanafi Hajrizi,
- 24. Salih Faik Ramadani,
- 25. Nexhat Faik Ramadani,
- 26. Xheladin Ahmet Jakupi,
- 27. Raif Milaim Salihu,
- 28. Ragip Jahir Bajrami,
- 29. Bajrush Nesret Shabani,
- 30. Bilall Bilalli,
- 31. Rame Nesret Shabani,
- 32. Nesret Shabani,

2021:0034474